

له بلاو کراوه کانی مائپه ری به هه شت

٦٠٠

فه رمووده ی پیغه مبه ر ﷺ بو مندالان

یان

به نامه ی مندالی موسلمان بو

له بهر کردنی فه رمووده کانی پیغه مبه ر ﷺ

کۆکردنه وه و ریځخستنی

أبي محمد عبدالله محمد بن سعيد رسلان

وه رگيرانی

صلاح الدين عبدالکريم

مائپه ری به هه شت

ba8.org

مائپه رنکی ئیسلامی زانستی په روه رده یی یه و له پیناو بلاو کړدنه وه ی نه و ئیسلامه یه که سه له فی
صانح - پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و هاوه لانی (رضی الله عنهم) له سه ری بوون -
وه سه ر به هیچ گروپ و لایه نیکی حیزبی نیه.

مائپەرى بەھەشت

ئەو كىتەب و بابەت و لىكۆئىنەۋە شەرىئەتە ۋە دەپنە ھۆى:

۱. شارەزاكردى موسولمانان و پەرۋەردە كرنىان لەسەر رىگا راستەكەى ئىسلام، ئەمەش دەستەبەر دەبى بە گەپانەۋە بۇ پەپرەۋە رەسەنەكەى ئىسلام، كە برىتى يە لە قورئان و سوننەت، بە تىگەشتنى پىشىن و پىشەۋايانى ئوممەت.

۲. پاك كرنەۋەى بىروبەۋەر و رەۋشتى موسولمانان، لە دياردەكانى شىرك و كوفر و تاوان.

۳. پالاۋتن و تەصفىە كرنى ئاينى ئىسلام لە بىدعە و بۆچونە داھىنراۋەكان.

۴. وربا كرنەۋەى موسولمانان لە شوپنەۋارى خراپى رىۋايەتە لاۋاز و ھەلبەستراۋەكان.

۵. پتە و كرنى براپەتى يەكى راستەقىنە لەسەر بناغە فراۋانە جىگىرەكەى ئىسلام و نەھىشتن و كەمكرنەۋەى دەمارگىرى مەزھەبى و حىزبى.

ئامانجىمان:

ئاشناكردى كۆمەلگايە لە ئىسلامى رەسەن و دروستكردى تاك و كۆيەتى بۇ تىگەشتن لە سەرچاۋەكانى كە برىتىن لە قورئانى پىرۆز و سوننەتى صەحىح و ئاشكراكلدى ئەو شتانەى كە نامۆن بە ئىسلام و خراۋنەتە نىۋىيەۋە بە چەندىن دەستەۋازەى دەنگ و رەنگ و نوسراۋى لە بۋارەكانى بىروبەۋەر و رەۋشت و ئاكار و پەرۋەردە و زانست و پزىشكى و گەشەى كۆمەلايەتى.

خودايە داۋات ئى دەكەين دامەزراۋمان بكەيت ، وتەۋفىقمان بەدەيت بۇ ھەر كار وگۇقتارىكى جوان وچاك بەۋ شىۋەيەيى كەخۆت لىي رازىت.

ستافى مائپەرى بەھەشت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ .

وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ .

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾﴾

﴿آل عمران﴾.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا

كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾﴾

﴿النساء﴾.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ

لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾﴾ ﴿الأحزاب﴾ .

أَمَّا بَعْدُ ...

فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى
 آلِهِ وَسَلَّمَ) وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي
 النَّارِ .

پیشه کی وەرگیر:

گرنگی و بایه خ دان به فەرمووده کانی پیغه مبهەر ﷺ ئه رکی سه رجه م
 موسلمانانه هه رکه س به گویره ی توانای خو ی، چونکه سوننه تی پیغه مبهەر ﷺ
 روونکه ره وه ی قورئانی پیرۆزه و روونا ک که ره وه ی ریگای ژیا نه، وه ئه و فەرموودانه
 هه روا به ئاسانی به ئیمه نه گه یشتو وه، به لکو زانایان له ها وه لآن و دوا ی ئه وانیش
 ژیا نی خو یان به خشیوه تا ئه و فەرموودانه یان بۆ ئیمه کۆ کردۆ ته وه و سه حیحیان
 له لاواز و هه لبه ستر او جیا کردۆ ته وه، ها وه لی وا هه بو وه که زانی بی تی فەرمووده یه ک
 هه یه له لای که سی ک و ئه م نه یی بیستو وه ئه و بۆی ده پۆی و چه نده ها شار و دی و
 وولاتی ده بپی تا ده گه یشته ئه و که سه و فەرمووده که ی لی و ده رده گرت، بۆ نمونه
 عه مری کوپی عاص (خوای لی رازی بی ت) دوو مانگ پێ ده بپی ت تا له مه دینه وه
 ده گاته میسر بۆ وەرگرتنی ته نها فەرمووده یه ک که ئه و نه یی بیستو وه، هه روه ها
 جابری کوپی عه بدولا (خوایان لی رازی بی ت) دوو مانگ پێ ده بپی ت له مه دینه وه بۆ
 شام تا یه ک فەرمووده و ده رده گریت له که سی ک که ئه م نه یی بیستو وه، هه روه ها
 زانایانی تر له فەرمووده ناسان وولاتی خو یان جی هیشتو وه بۆ کۆ کردنه وه ی
 فەرمووده کانی پیغه مبهەر ﷺ وه کو ئیمامی بوخاری و موسلیم و جگه له وان
 (ره حمه تی خوایان لی بی ت) ژیا نی خو یان له و پینا وه دا به سه ر بردو وه و هیشتا
 پیا نیان که م بو وه، به م شیوازه فەرمووده کانی پیغه مبهەر ﷺ بۆ ئیمه کۆ کرا وه ته وه و

گه‌یشتوو‌ه به ئی‌مه‌و ئی‌ستا له‌به‌ر ده‌ستی ئی‌مه‌دایه‌، به‌لام ئه‌وه‌ی جی‌ی داخه‌
 ئه‌وه‌یه که ئی‌ستا وه‌کو پتو‌یست گرنگی و بایه‌خ به‌ فەرمووده‌کانی پیغه‌مبەر ﷺ
 نادریت هه‌رچه‌نده هه‌موو‌یشی له‌به‌رده‌ستماندایه‌و گه‌رانی ناو‌یت له‌م شار بۆ ئه‌و
 شارو له‌م وولات بۆ ئه‌و وولات، ئه‌م فەرموودانه‌ی به‌رده‌ستت زیاتر له‌ (٦٠٠)
 فەرمووده‌ی سه‌حیحه‌ که له‌ (صحیح الجامع الصغیر) ی زانای فەرمووده‌ناس شیخ
 (محمد ناصرالدین الألبانی) وه‌رگیراوه‌، وه‌ به‌ گو‌یره‌ی ته‌مه‌ن دابه‌ش کرابوو له‌
 ته‌مه‌نی سی‌ سالییه‌وه‌ دانرا بوو بۆ له‌به‌ر کردن، به‌لام وا هه‌ستم کرد که بۆ
 نه‌ته‌وه‌ی کورد گرانه‌ منداڵان بتوانن له‌و ته‌مه‌نه‌دا فەرمووده‌ له‌به‌ر بکه‌ن بۆیه‌ من
 ته‌مه‌نه‌کانم گو‌ری بۆ قو‌ناغ، له‌جیاتی ته‌مه‌نی سی‌ سالی کردم به‌ قو‌ناغی یه‌که‌م،
 وه‌له‌ جیاتی ته‌مه‌نی چوار سالی کردم به‌ قو‌ناغی دووهم و به‌و شی‌وازه‌ بۆ ئه‌وه‌ی
 به‌ گو‌یره‌ی ئاستی له‌به‌ر کردن ب‌یت نه‌ک به‌ گو‌یره‌ی ته‌مه‌ن، وه‌ مامۆستایانی
 مزگه‌وته‌کان یان مامۆستایانی خو‌پ‌دنگه‌ ئایینی‌ه‌کان یان مامۆستایانی حوجره‌کان
 یان دایک و باوکان له‌ ماله‌وه‌ ده‌توانن به‌ گو‌یره‌ی قو‌ناغه‌کان به‌ فی‌رخ‌وا‌زو منداڵانی
 له‌به‌ر بکه‌ن به‌ گو‌یره‌ی توانا، وه‌ چه‌ند فەرمووده‌یه‌کی دووباره‌ کردۆته‌وه‌ منیش
 ده‌ستکاریم نه‌کردوو وه‌کو خۆی و له‌ جی‌گای خۆی دامناوه‌ وه‌کو ئه‌مانه‌تی
 زانستی، وه‌ کاری من بریتی بووه‌ له‌ وه‌رگ‌پ‌رانی فەرمووده‌کان نه‌ک شه‌رح و را‌فه‌
 کردنی، چونکه‌ زۆر در‌یژ ده‌بوو، وه‌ له‌ بنه‌په‌تدا ئه‌م په‌رتووکه‌ بۆ منداڵان دانراوه‌و

ئەوانیش پئووستیان بە شەرح و رافەئە درێژ نییە تەنھا وەرگێرێت کە یان بەسە کە لە ماناو مەبەستی فەرموودەکان تێ بگەن، ھەر وەھا ھەرچەندە بؤ مندالان دانراوە بەلام گەر وەرکانیش دەتوانن سودی لێ ببینن، تەنانەت مامۆستایان و ووتارییژان و بانگخوازانیش دەتوانن بۆخوێان سودی لێ ببینن، ھەر وەھا ھەستاوم بە دانانی ھەرەکەئێ سەر ووشەکان بۆ ئەوەی کە ھەرکەسێک خوێندییەو یان لەبەری کرد تا بەبێ ھەلە بێخوێنیتەو لەبەری بکات، وە سوپاسی بۆ ئازیزم (محمد عبدالکریم) دەکەم کە ھەستا بە نووسینی ئەم پەرتووکە و پێوەی ماندوو بوو خوا پاداشتی خێری بداتەو، وە ھەرکەسێک تێبینی و پێشنیار و پەخنی ھەبوو دەتوانیت بەم ژمارە تەلەفۆنە (٠٧٧٠١٢٠٧٩٧٩) پەیوەندیم پێوە بکات بە سوپاسەو پەخنی و تێبینی و پێشنیارە کانتان وەر دەگرین و سودی لێ دەبینین سەبارەت بەم کتێبە و سەرچەم کتێبەکانی ترم، داواکارم لە خۆی گەر وەر ئەم کارەو سەرچەم کارەکانی ترم تەنھا لەبەر رەزامەندی خۆی گەر وەر بێت و بەشی ھێچ کەسی تری تێدا نەبێت و بیکاتە توێشووێک بۆمان لە رۆژی قیامەتدا، وە ماندوو بوونمان بە زایە نەپوات إن شاء الله، و صلی الله وسلم علی نبینا محمد و علی آلہ و صحبہ أجمعین

وەرگێر

ھەینی ١٥ ی شەعبان ١٤٣٥ ک / بەرامبەر ٢٠١٤/٦/١٣ ز

قوناعی یه که م

۱- (اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُ مَا كُنْتَ، وَاتَّبِعِ السَّبِيلَ الْحَسَنَةَ تَحْتَهَا، وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ) .

واته: له خوا بترسه له هه ر شوینن بووی، وه له دواى خراپه چاکه بکه خراپه که ده سپرته وه، وه مامه له له گه له خه لکیدا بکه به په وشتی جوان.

۲- (اتَّقُوا اللَّهَ فِي الصَّلَاةِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ) .

واته: له خوا بترسن و پاریزگاری بکه له نوێژه کان و باشین له گه له که نیزه که کانتان (جاریه کانتان) .

۳- (اتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ) .

واته: خۆتان له ئاگری جهه نه م بپاریزن ئه گه به به خیر کردن بیت به له ته خورما یه کیش.

۴- (أَتَمُّوا الْوُضُوءَ، وَبَلَّ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ) .

واته: دهستنویژه کانتان به ته وای بگرن، وه هه په شه و دۆزه خ بۆ ئه و که سانه ی که پاژنه یان ته په نا که له کاتی دهستنویژ شوستندا.

۵- (اتَّقُوا الظُّلْمَ، فَإِنَّ الظُّلْمَ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) .

واته: خۆتان له سته م کردن بپاریزن، چونکه سته م کردن تاریکیه له پوژی قیامه تدا.

٦- (اتَّقُوا اللَّهَ، وَصَلُّوا أَرْحَامَكُمْ) .

واته: له خوا بترسن و په یوه ندى خزمایه تی بگه یه نن.

٧- (أَحَبُّ الطَّعَامِ إِلَى اللَّهِ مَا كَثُرَتْ عَلَيْهِ الْأَيْدِي) .

واته: خوښه ویستترین خواردن لای خواى په روه ردگار ئه وهیه که دهستی زوړ له سه ر بیټ.

٨- (إِذَا سَمِعْتَ اللَّيْثَاءِ، فَأَجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ) .

واته: ئه گه ر گویت له بانگ بوو ئه وا وه لامى بانگخوازی خواى گه وره (بانگبیژ) بده روه و بړو بۆ مزگه وت.

٩- (أَحَبُّ عِبَادِ اللَّهِ إِلَى اللَّهِ أَحْسَنُهُمْ أَخْلَاقًا) .

واته: خوښه ویستترین به نده کانی خوا لای خواى گه وره ئه و که سانه یه که جوانترین په وشتیان هیه.

١٠- (إِذَا كَانَ لِأَحَدِكُمْ شَعْرٌ فَلْيُكْرِمْهُ) .

واته: ئه گه ر یه کى له نيوه قزى هه بوو با ریږى بگریټ و خزمه تی بکات.

١١- (إِرْحَمْ مَنْ فِي الْأَرْضِ يَرْحَمَكَ مَنْ فِي السَّمَاءِ) .

واته: به به زه ی به له گه لّ ئه وانه ی له سه ر زه وین (مروّڅ، ئاژهل، بالنده) ئه وه ی له
ئاسمانه (خوای گه وره) په حمت پی ده کات.

۱۲- (أَفْضَلُ الْإِيمَانِ: الصَّبْرُ وَالسَّمَاحَةُ) .

واته: باشتړین باوهر بریتیه له ئارامگرتن و لیږورده یی.

۱۳- (إِنَّ أَبْوَابَ الْجَنَّةِ تَحْتَ ظِلَالِ الشُّيُوفِ) .

واته: به پاستی دهرگاګانی به هه شت له ژیر سیبهری شمشیړه کاندایه.

۱۴- (أَثْقَلُ شَيْءٍ فِي الْمِيزَانِ الْخُلُقُ الْحَسَنُ) .

واته: قورستړین شت له ته رازوی روژی قیامه تدا په وشت جوانیه.

۱۵- (أَحَبُّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ أَدْوَمُهَا وَإِنْ قَلَّ) .

واته: خوښه ویستړین کرده وه لای خوای په روه ردگار ئه وه یه به رده وام بیت
له سه ری ئه گهر چی که میښ بیټ.

۱۶- (أَحَبُّ الطَّعَامِ إِلَى اللَّهِ مَا كَثُرَتْ عَلَيْهِ الْأَيْدِي) .

واته: خوښه ویستړین خواردن لای خوای په روه ردگار ئه وه یه که دهستی زوری
له سه ر بیټ.

۱۷- (أَحَبُّ عِبَادِ اللَّهِ إِلَى اللَّهِ أَحْسَنُهُمْ أَخْلَافًا) .

واته: خوشه ویستترین بے نده کانی خوا لای خوی گه وره نه و که سانه یه که جوانترین پده وشتیان هه یه .

۱۸- (إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ) .

واته: نه گهر خوی گه وره که سانیکی خوش بویت تا قیان ده کاته وه .

۱۹- (إِذَا سَمِعْتَ النَّدَاءَ فَأَجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ) .

واته: نه گهر گویت له بانگ بوو نه و وه لامی بانگ خوازی خوی گه وره (بانگدهر) بده ره وه و وه ره بؤ مزگه وت .

۲۰- (أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبَ أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمَطْلَبِ) .

واته: من پیغہ مبرم به بئی درؤ من نه وهی عَبْدِ الْمَطْلَبِ م .

۲۱- (مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ) .

واته: هه رکه سییک له پیئاوی به رگری کردن له مال هه کی بکوژریت نه و شه هیده .

۲۲- (إِذِ الْأَمَانَةُ إِلَى مَنْ ائْتَمَنَكَ، وَلَا تَخُنْ مَنْ خَانَكَ) .

واته: راسپارده و نه مانه ت بگه رپینه وه بؤ نه و که سهی که لات دایناوه، وه ناپاکی و خیانه ت مه که ته نانه ت له که سیکیش که خیانه ت لئ نه کات .

۲۳- (أَكْثَرُ خَطَايَا ابْنِ آدَمَ فِي لِسَانِهِ) .

واته: زۆربهی تاوانی مڕۆڤ به هۆی زمانیه وهیه.

۲۴- (أَكْرَمُ النَّاسِ أَتْقَاهُمْ) .

واته: به پزیرترینی خه لکی له خواتر سترینیانه.

۲۵- (أَمِطِ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ فَإِنَّهُ لَكَ صَدَقَةٌ) .

واته: ئازار له پێگهی خه لکی لابهره ئهوا به خێرو سه دهقه بۆت ئه نوسری.

۲۶- (أَنْتَ وَمَالُكَ لِأَيِّكَ) .

واته: تۆ خۆت و ماله کهت مولکی باوکتن.

۲۷- (الدَّالُّ عَلَى الْخَيْرِ كَفَاعِلِهِ) .

واته: ئه و که سه ی پێنمونی خه لکی ده کات بۆ چاکه وه کو ئه وه وایه خۆی کرد بیتی.

۲۸- (إِنْ سَاقَى الْقَوْمَ آخِرُهُمْ شُرْبًا) .

واته: ئه و که سه ی ئاو ده گێڕیت ئه بیئت خۆی کو تا که س بیخواته وه.

۲۹- (الْمَجَالِسُ بِالْأَمَانَةِ) .

واته: قسه ی ناو مه جلیس ئه مانه ته ئه بیئت بپاریزیت.

۳۰- (الإِسْلَامُ يَعْلُو وَلَا يُغْلَى) .

واته: ئیسلام بهرزو بلنده و هیچ دینیکی به سهردا بهرز نابیته وه.

۳۱- (تَهَادُوا تَحَابُّوا) .

واته: دیاری به یه کتر ببه خشن له لای یه کتری خوشه ویست ده بن.

۳۲- (الْتَأَنِّي مِنَ اللَّهِ، وَالْعَجَلَةُ مِنَ الشَّيْطَانِ) .

واته: په له نه کردن و له سه رخویی له خوای گه وره وه یه، په له کردنیش له شه ی تانه وه یه.

۳۳- (خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ) .

واته: باشتیرینتان ئه و که سه یه که خوی فیقر قورئان بیّت و خه لکیش فیقر بکات.

۳۴- (الدُّنْيَا سَجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ) .

واته: دنیا به نندینخانه ی باوه پدارانه و به هه شتی کافرانه.

۳۵- (الدِّينُ النَّصِيحَةُ) .

واته: دین ئاموژگارییه.

۳۶- (لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا، وَيُوقِّرَ كَبِيرَنَا) .

واته: له ئێمه نیه ئهوهی به بهزهیی نهبیّت له گهڵ بچوکه کانمانداو پێزل له
گه وره مان نه گریت.

٣٧- (مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ) .

واته: ههركه سێك شایهتی بدات بهوهی كه هیچ پهستراویك نیه به حق شایهنی
پهستن بیّت جگه له خوای گه وره ئهوا دهچیت بهههشتهوه.

٣٨- (مَنْ لَمْ يَشْكُرِ النَّاسَ لَمْ يَشْكُرِ اللَّهَ) .

واته: ئهوهی سوپاسی خه لکی نهکات سوپاسی خوای گه وره ی نهکردوه.

٣٩- (مَنْ لَا يَرْحَمِ النَّاسَ لَا يَرْحَمُهُ اللَّهُ) .

واته: ئهوهی پهحم به خه لکی نهکات خوا پهحمی پێ ناکات.

٤٠- (الْمُؤْمِنُ مِرَاةُ الْمُؤْمِنِ) .

واته: باوه پدار ئاوینهی باوه پداره.

٤١- (الْمَسْجِدُ بَيْتُ كُلِّ مُؤْمِنٍ) .

واته: مزگهوت مالی هه مو باوه پداریکه.

٤٢- (الْمُسْلِمُ مِنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ) .

واته: موسلمان ئه و كه سهیه كه موسلمانان پارێزراو بن له دهست و له دهمی.

٤٣- (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَاتٌ) .

واتە: ئەوەى قسە بىنئىت و قسە ببات بۆ ئەوەى بەينى خەلى تىك بدات و دوو زمانى بکات ئەوە ناچىتە بەهەشتەوہ .

٤٤- (إِذَا لَمْ تَسْتَحْ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ) .

واتە: کە شەرمت نە کرد چى دەکەيت بیکە .

٤٥- (إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ) .

واتە: خواى گەورە جوانە و جوانیشى خوش دەوئىت .

٤٦- (النَّدَمُ تَوْبَةٌ) .

واتە: پەشيمان بونەوہ لە تاوان تەوبەيە .

٤٧- (الْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ) .

واتە: ووشەى باش و جوان خىرو صەدەقەيە .

٤٨- (لَا تَغْضَبْ وَلَكَ الْجَنَّةُ) .

واتە: تورە مەبە بەهەشتت بۆ هەيە .

٤٩- (الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ) .

واتە: پارانەوہ لە خوا عىبادەت و پەرستنە .

٥٠- (مَنْ كَانَ خَالِفاً فَلْيُخْلِفْ بِاللَّهِ) .

واته: ئه گهر كه سيك سویندی خوارد با سویند نه خوات ته نها به خوا نه بیئت.

٥١- (مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلَيْ مَوْلَاهُ) .

واته: ههركه سيك منی خوش دهویت با عه لی خوش بویت.

٥٢- (مَنْ لَقِيَ اللَّهَ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ) .

واته: ههركه سيك بگات به خوای گه وره و هاوبه شی بۆ بریار نه دابیئت ده چیته به هه شته وه .

٥٣- (مَنْ لَمْ يَشْكُرِ النَّاسَ لَمْ يَشْكُرِ اللَّهَ) .

واته: ئه وهی سوپاسی خه لکی نه کات سوپاسی خوای گه وره ی نه کردوه .

٥٤- (مَنْ نَسِيَ الصَّلَاةَ عَلَيَّ خَطِئَ طَرِيقَ الْجَنَّةِ) .

واته: ئه وهی سه له وات دان له سه ر من له بیر بکات ئه واپیگه ی به هه شت هه له نه کات.

٥٥- (مَنْ يُحَرِّمِ الرَّفْقَ يُحَرِّمِ الْخَيْرَ كُلَّهُ) .

واته: ههركه سيك بی به ش بیئت له نه رم و نیانی ئه وه بی به ش بووه له هه موو خیریک.

٥٦-(مَنْ بَرِيَ هَذَا عَلَى ثُرْعَةٍ مِنْ ثُرْعِ الْجَنَّةِ) .

واته: ئەم مینبهره‌ی من له‌سه‌ر باخێك له‌ باخه‌ به‌رزه‌كانی به‌هه‌شته‌.

٥٧-(مُوسَى بْنُ عِمْرَانَ صَفِيُّ اللَّهِ) .

واته: موسی ی کوپی عمران هه‌ڵبژێردراوی خوایه‌.

٥٨-(أَفْضَلُ الْقُرْآنِ {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ}) .

واته: باشت‌ترین سوره‌تی قورئان الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ه (سوره‌تی الفاتحه) یه‌.

٥٩-(أَفْضَلُ أَيَّامِ الدُّنْيَا أَيَّامُ الْعَشْرِ) .

واته: باشت‌ترین پۆژی دنیا: ده‌ پۆژی سه‌ره‌تای مانگی ذی الحجه‌ یه‌ .

٦٠-(أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ تَحَابُّوا) .

واته: سلاو له‌یه‌کت‌ری بکه‌ن یه‌کت‌ریتان خۆش ده‌وێت.

قوناعی دووهم

١- (آيَةُ الْمُتَافِقِ ثَلَاثٌ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ) .

واته: نيشانه ی مروؤی دوو پوو سی شته: ئەگەر قسه بکات درؤ ئەکات، وه ئەگەر به لێن بدات نایباته سهر، وه ئەگەر ئامانه تی له لا دابنریت خیانه تی لی ده کات.

٢- (إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَلْيَضَعْ كَفَّيْهِ عَلَى وَجْهِهِ وَلْيُخَفِّضْ صَوْتَهُ) .

واته: ئەگەر که سیك له ئیوه پژمی باهه ردوو دهستی بخاته سهر پووی، وه با دهنگی نزم بکات.

٣- (إِذَا كَانَ اثْنَانِ يَتَنَاجِيَانِ فَلَا تَدْخُلُ بَيْنَهُمَا) .

واته: ئەگەر دوو کهس به نهینی قسه یان ده کرد مه پؤ نیوانیانه وه.

٤- (أَقْرَبُكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحْسَنُكُمْ خُلُقًا) .

واته: نزیکترینتان له من له پؤژی قیامه تدا په وشت جوانترینتانه.

٥- (إِنَّ أَفْضَلَ عِبَادِ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: الْحَمَادُونَ) .

واته: باشتترین بهنده کانی خوای گه وره له پؤژی قیامه تدا ئەوانه که وا زۆر حه مدو سوپاسی خوای گه وره ده کهن.

٦- (إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ إِذَا عَمِلَ أَحَدُكُمْ عَمَلًا أَنْ يُتَّقَنَهُ) .

واته: خوای گه وره پیی خوشه نه گه ریه کیك له ئیوه کاریکی کرد به پیکوپیک و ته وای بیكات.

٧- (إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعَبْدَ التَّيَّيَّ الْعِيَّ الْخَفِيَّ) .

واته: خوای گه وره به ندهی خوپاریزو له خواترسی دهوله مهندي نه ناسراوی شاراوهدی خوش دهویت.

٨- (الْمُتَحَابِّينَ فِي اللَّهِ فِي ظِلِّ الْعَرْشِ) .

واته: نه وانه ی بۆ خوا یه کیان خوش دهویت له ژیر سیبهری عهرشی خوادان.

٩- (رَزَقْنَا الْفَجْرَ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا) .

واته: دوو پکاتی پییش نویژی به یانی باشته لای خوای گه وره له دنیاو نه وهیشی که تییدایه.

١٠- (رِضَا الرَّبِّ فِي رِضَا الْوَالِدَيْنِ، وَسَخَطُهُ فِي سَخَطِهِمَا) .

واته: په زامه ندی خوای گه وره له په زامه ندی دایک و باوکدایه، وه تورپه یی خوای گه وره له تورپه یی دایک و باوکدایه.

١١- (سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ، وَقِتَالُهُ كُفْرٌ) .

واته: جوین دان به موسلمان فاسقیّتی یه، وه کوشتنیشی کوفره.

١٢- (كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ).

واته: دوو وشه ههیه سوکن لهسه زمان، قورسن لهسه ته رازووی پوژی
قیامهت، خوشه ویستن لای خوی گه وره، ئه ویش: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ
اللَّهِ الْعَظِيمِ.

١٣- (كَانَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَكَلَ طَعَامًا لَعَقَ أَصَابِعَهُ الثَّلَاثَةَ) .

واته: پیغہ مبر ﷺ کہ نانی بخوار دایہ ہر سیّ یہ نچہ کہ ی دہ لیسیایہ وہ .

١٤- (لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالَّذِي يَشْبَعُ وَجَارُهُ جَائِعٌ إِلَى جَنْبِهِ) .

واته: ئيماندار ئەو كەسە نيه كە خۆى تيّر بىت و هاوسيه كەى ته نيشتى برسى بىت.

١٥- (لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَّانِ، وَلَا اللَّعَّانِ، وَلَا الْفَاحِشِ، وَلَا الْبَذِيءِ).

واټه: باوهدردار تانه و ته شهردار و نه فره تکارو جوین فروش نیه و ده م پیس نیه .

١٦- (مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَغْنِيهِ) .

روايت: نيشانه‌ی موسلمان باشی مروضه‌یه واز له کاریک بئييت که په يوه ندي به ووه نه بئيت، خو هه لقورتنه رنه بئيت.

١٧- (مَنْ أَتَى إِلَيْكُمْ مَعْرُوفًا فَكَافِئُوهُ، فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَادْعُوا لَهُ).

رواته: که سیک چاکه ی له گه لئاندا کرد ئه و پاداشتی بده نه وه، که نه تان بوو پاداشتی بده نه وه ئه و دوعا خیری بو بکه ن.

١٨- (مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يَنْفَعَ أَخَاهُ فَلْيَنْفَعْهُ) .

واته: ههركه سيك له ئيوه تواناي ههبوو سود به براكه بگهيه نيٽ با سودى پى^٥ بگهيه نيٽ.

١٩- (الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا) .

رواته: بروادار بۆ بروادار وهكو ديوارىك وايه كه هه ندىكيان هه ندىكيانى گرتبىت.

٢٠- (التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ) .

واته: تۆبه کار له تاوان وهکو ئه و كه سه وایه كه هیچ تاوانی نه بێت.

٢١- (إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ إِلَى طَعَامٍ فَلْيُجِبْ، فَإِنْ شَاءَ طَعِمَ، وَإِنْ شَاءَ لَمْ يَطْعَمْ) .

روايت: ٺه گهر يه ڪيڪ له ٿيو ه ده عوات ڪرا بابجيٽ، ٺه گهر ويستي لئ بوو باباخوات، وه ٺه گهر ويستي لئ نه بوو يا نه خوات.

۲۲- (تَبَسُّمُكَ فِي وَجْهِ أَخِيكَ صَدَقَةٌ) .

واته: پوخووشی و زهرده خه نه ت له گه ل براكه ت خيرو صه ده قه يه .

۲۳- (اجْتَمِعُوا عَلَى طَعَامِكُمْ، وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ يُبَارِكْ لَكُمْ فِيهِ) .

واته: له سه ر خواردنه كه تان كو ببنه وه وه ناوی خواي له سه ر بيئن (بسم الله)
بكه ن خواي گه و ره به ره كه تي تي ده كات.

۲۴- (إِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْكُتْ) .

واته: نه گه ر يه كيك له نيوه تورپه بوو با بي دهنگ بيئ و قسه نه كات.

۲۵- (الْوَالِدُ أَوْسَطُ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ) .

واته: باوك ناوه پراستی ده رگاكانی به هه شته .

۲۶- (لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ وَلَا صُورَةٌ) .

واته: فريشته ي په حمه ت ناچي ته ماليكه وه كه سه گ يان وي نه ي تي دا بيئ .

۲۷- (لَا تُصَاحِبْ إِلَّا مُؤْمِنًا، وَلَا يَأْكُلْ طَعَامُكَ إِلَّا تَقِيٌّ) .

واته: هاوړپي هپچ كه س مه كه ئيلا باوه ردار نه بيئ، وه با هپچ كه س نانت
نه خوات ئيلا موته قی نه بيئ.

۲۸- (لَا تُكْثِرِ الضَّحِكَ، فَإِنَّ كَثْرَةَ الضَّحِكِ تُمِيتُ الْقَلْبَ) .

واته: زور پی مه که نه، چونکه زور پیکه نین دل ده مرینیت.

۲۹- (یا غلام: سَمِ اللّٰهَ، وَكُلِّ بِمِیْنِكَ، وَكُلِّ مِمَّا یَلِیْكَ) .

واته: ئه ی منال: بسم الله بکه، وه به دهستی راستت بخو، وه له پیش خوته وه بخو له بهر دهستت.

۳۰- (طَلَبُ الْعِلْمِ فَرِیضَةٌ عَلٰی كُلِّ مُسْلِمٍ) .

واته: گه پان به دواى زانستی شه رعیدا فرهزه له سه ره موو موسلمانیک.

۳۱- (الْغِیْبَةُ: ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا یَكْرَهُ) .

واته: غه ییه ت ئه وه یه: باسی براهت بکهیت به شتی که پی ناخوش بی.

۳۲- (الْمَاءَ طَهُورٌ لَا یُنَجِّسُهُ شَیْءٌ) .

واته: ئاو پاکه هیچ شتیکی پیسی ناکات.

۳۳- (الْمُؤْذِنُونَ أَطَوَّلُ النَّاسِ عُقَابًا یَوْمَ الْقِیَامَةِ) .

واته: بانگ بیژان له هه موو کهس گه ردنیان به رزتره له قیامه تدا.

۳۴- (الْمُؤْمِنُ مِرْآةُ الْمُؤْمِنِ) .

واته: موسلمان ئاوینه ی موسلمانه.

۳۵- (الْمُؤْمِنُ یَمُوتُ بِعَرَقِ الْجَنِّینِ) .

واتہ: باوہردار له کاتی مردنیدا ناوچهوانی عارہق بکات ئہوہ شہہیدہ.

۳۶- (الْجَاهِدُ مَنْ جَاهَدَ نَفْسَهُ فِي اللَّهِ) .

واتہ: مواہید ئہو کہسہیہ کہ جیہادی نہفسی خوی بکات له پیناو خوای گہورہدا.

۳۷- (الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ) .

واتہ: مروؤ له گہل ئہو کہسہدا حہشر ئہکریٹ کہ خوشی ئہویٹ.

۳۸- (الْمُسْتَشَارَ مُؤْتَمَنٌ) .

واتہ: راویژپییکراو دہبیٹ ئہمین بیٹ.

۳۹- (أَفْشُوا السَّلَامَ، وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ، وَكُونُوا إِخْوَانًا كَمَا أَمَرَكُمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ) .

واتہ: سلاو بلاو بکہنہوہ، وہخواردن ببہخشن، وہ ببب بہ برا ہہرہکو چؤن خوای گہورہ فہرمانی پی کردوون.

۴۰- (أَفْضَلُ الْإِسْلَامِ: الْحَنِيفِيَّةُ السَّمْحَةُ) .

واتہ: باشترین ئیسلام: یہکخوایہرستی و لیبوردهی یہ.

۴۱- (أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ: الصَّلَاةُ فِي أَوَّلِ وَفْتِهَا) .

واتہ: باشترین کردہوہ: نویژ کردنہ لهسہرہتای کاتہکەیدا.

۴۲- (أَفْضَلُ الْأَيَّامِ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمُ الْجُمُعَةِ) .

واته: باشتین پوژ لای خوی گه وره: پوژ ی ههینی یه.

۴۳- (أَفْضَلُ الْإِيمَانِ: الصَّبْرُ وَالسَّمَاحَةُ) .

واته: باشتین ئیمان: ئارامگرتن و لی بوردنه.

۴۴- (أَفْضَلُ الذِّكْرِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَفْضَلُ الدُّعَاءِ: الْحَمْدُ لِلَّهِ) .

واته: باشتین زیکر: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ یه وه باشتین دوعا و پارانه وه الْحَمْدُ لِلَّهِ یه.

۴۵- (أَفْضَلُ السَّاعَاتِ جَوْفُ اللَّيْلِ الْآخِرِ) .

واته: باشتین کاته کان: سی یه کی کو تای شه وه.

۴۶- (أَفْضَلُ الصَّلَاةِ صَلَاةُ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا الْمَكْتُوبَةَ) .

واته: باشتین نوێژ: نوێژی مروقه له مالی خویدا بیکات ته نه نوێژه فهرزه کان نه بیته.

۴۷- (أَفْضَلُ الصَّلَوَاتِ عِنْدَ اللَّهِ: صَلَاةُ الصُّبْحِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فِي جَمَاعَةٍ) .

واته: باشتین نوێژه کان لای خوی گه وره: نوێژی به یانی پوژ ی ههینی یه به جه ماعه ت.

۴۸- (أَفْضَلُ الْعِبَادَةِ الدُّعَاءُ) .

واته: باشتترین عیبادەت و پەرستەن دوعاو پارانە وەهیه له خوای گەورە.

٤٩- (أَفْضَلُ الْعَمَلِ الصَّلَاةُ لَوْفَتَهَا، وَالْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) .

واته: باشتترین کردار: نوێژ کردنه له کاتی خۆیدا، وه جیهاد کردنه له پێناو

خوای گەورەدا.

٥٠- (أَفْضَلُ الْكَسْبِ: بَيْعٌ مَبْرُورٌ، وَعَمَلُ الرَّجُلِ بِيَدِهِ) .

واته: باشتترین دەسکەوت: فرۆشتنی چاک و حەلالە، وه کاریکە مەرۆف بە

دەستی خۆی بیکات.

٥١- (اقْرَأُوا سُورَةَ الْبَقَرَةِ فِي بُيُوتِكُمْ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَدْخُلُ بَيْتًا يُقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ

الْبَقَرَةِ) .

واته: سورەتی البقرە بخوینن له ماله کانتاندا، چونکه به پراستی شەیتان ناچێتە

مالیکە وە که سورەتی البقرە ی تیا دا بخوینرێت.

٥٢- (أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ) .

واته: نزیکترین کات که مەرۆف له خوا وە نزیک بێت له کاتی سوجده بردنایە،

بۆیە زۆر تێیدا دوعا بکەن.

٥٣- (أَقْرَبُكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحْسَنُكُمْ خُلُقًا) .

واته: نزیکترینتان له من له پۆژی قیامەتدا پەوشت جوانترینتانە.

٥٤- (أَكْبَرُ الْكَبَائِرِ: الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَقَتْلُ النَّفْسِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ، وَشَهَادَةُ الزُّورِ) .

واته: گہ ورہ ترینی تاوانہ گہ ورہ کان: شہریک دانانہ بؤ خوا، وہ کوشتنی

ناحہ قہ، وہ ئازاردانی دلی دایک و باوکہ، وہ شایہ تی دانی ناحہ قہ.

۵۵- (أَكْثِرُوا مِنْ قَوْلٍ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، فَإِنَّهَا مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ) .

واته: زور بلین لا حول ولا قوۃ الا باللہ چونکہ له کہ نزہ کانی بہہ شتہ.

۵۶- (أَكْثِرُوا ذِكْرَ هَٰذِهِ اللَّذَاتِ: الْمَوْتِ) .

واته: زور یادی ئو شتہ بکہ نہ وہ کہ له ناوبہ ری خوشیہ کانه کہ مردنہ.

۵۷- (أَكْرَمُ النَّاسِ اتَّقَاهُمْ) .

واته: بہ پیزترینی خہ لک بہ تہ قوا ترینیانہ.

۵۸- (أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ حُلُقًا) .

واته: ئو کہ سہی له ہمو کہ س ئیمانی تہ واوترہ ئوہیانہ کہ له ہمویان

زیاتر پہ وشت جوانترہ.

۵۹- (الزُّمَّهَا، فَإِنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ أَقْدَامِهَا) .

واته: پہیوہست بہ بہ پیی دایکت، چونکہ بہہ شت له ژیر پییہ کانیادیہ.

۶۰- (اللَّهُمَّ اسْأَرْ عَوْرَتِي، وَآمِنْ رُوعَتِي، وَأَقْضِ عَنِّي دَيْنِي) .

واته: خواہ کہ موکوری و ناتہ واویہ کانم داپوشہ، وہ ترسو دلہ پاوکیم ئارام

بکہ، وہ دانہ وہی قہ رزہ کانم بؤ ئاسان بکہ.

قوناغی سییه م

١- (الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ) .

واته: پیاو له سهردینی هاوړیکه یه تی، با یه کی له ئیوه ته ماشا بکات و بزانی
هاوړییه تی کی نه کات.

٢- (كَانَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَكَلَ أَوْ شَرِبَ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَ
وَسَقَى وَسَوَّغَهُ وَجَعَلَ لَهُ مَخْرَجًا) .

واته: پیغمه مبهەر ﷺ ته گهر بیخواردایه یان بیخواردایه ته وه ده یفه رموو: سوپاس بۆ
ئهو خوا یه ی که خواردن و خواردنه وه ی پی به خشیوین، وه چونه ژووره وه ی
ئاسان کردووه، وه شوینی دهرچونی بۆ داناوه.

٣- (مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ، وَمَا زَادَ اللَّهُ عَبْدًا بِعَفْوٍ إِلَّا عِزًّا، وَمَا تَوَاضَعَ أَحَدٌ
لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ) .

واته: به خیر و صه ده قه مال و سامان که م ناکات، وه بهنده یه ک لیپوردنی
هه بیئت خوی گه وره هیچی بۆ زیاد ناکات ته نها عیزه ت نه بیئت، وه هیچ که سی
له بهر خوا خوی به که م نازانی ئیلا خوا پله و پایه ی بهر ز نه کاته وه.

٤- (مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُحْسِنِ إِلَى جَارِهِ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَسْكُتْ) .

واته: ههركه سێك باوه پێ به خواو پۆژی دوا یی ههیه با چا که له گه ل ههواسێکه یدا بکات، وه ههركه سێ باوه پێ به خواو به پۆژی دوا یی ههیه با پێز له میوانه که ی بگری ت، وه ههركه سێك باوه پێ به خواو پۆژی دوا یی ههیه با قسه ی چا ک بکات یان بێ دهنگ بی ت.

٥- (اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُ مَا كُنْتَ، وَاتَّبِعِ السَّبِيلَ الْحَسَنَةَ تَمُّحَهَا، وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ) .

واته: له خوا بترسه له هه ر شو ی نێ بو ی، وه له دوا ی خرا په بکه خرا په که ده سپێ ته وه، وه مامه له له گه ل خه لکی دا بکه به په وش تی جو ان.

٦- (إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ طَعَامًا فَلْيَذْكُرِ اسْمَ اللَّهِ، فَإِنْ نَسِيَ أَنْ يَذْكُرَ اللَّهَ فِي أَوَّلِهِ فَلْيَقُلْ: بِاسْمِ اللَّهِ أَوَّلُهُ وَآخِرُهُ) .

واته: که یه کێ له ئی وه خو ارد نی کێ خو ارد با بسم الله بکات، ئه گه ر له بی ری چو و له سه ره تا دا بسم الله بکات ئه و با بلی ت: به ناوی خوا له سه ره تا و له کۆ تا یی وه.

۷- (أَجِیْبُوا الدَّاعِیَ، وَلَا تَرُدُّوا الْهَدِیَّةَ، وَلَا تَضْرِبُوا الْمُسْلِمِیْنَ) .

واته: وه لآمی ده عوهت بده نه وه، وه دیاری مه گه پێننه وه، وه له موسلمانان مه ده ن.

۸- (إِذَا اسْتَطَابَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَسْتَطِبْ بِيَمِينِهِ، لِيَسْتَنْجَ بِشِمَالِهِ) .

واته: كه یه كێك له ئیوه خۆی پاك كرده وه با به دهستی راستی خۆی پاك نه كاته وه، به لكو به دهستی چه پی.

۹- (إِذَا زَارَ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ فَجَلَسَ عِنْدَهُ، فَلَا يَقُومَنَّ حَتَّى يَسْتَأْذِنَهُ) .

واته: ئه گه ره یه كێك له ئیوه سهردانی براكه ی كردو لای دانیشته با هه لئه سیته تاكو داوا ی ئیزنی لی ئه كات.

۱۰- (إِذَا غَابَتِ الشَّمْسُ فَكُفُّوا صَبِيَانَكُمْ، فَإِنَّهَا سَاعَةٌ يَنْتَشِرُ فِيهَا الشَّيَاطِينُ) .

واته: كه خۆر ئاوا بوو مندا له كانتان به رنه ژووره وه، چونكه ئه وه كاتیكه شه ی تانه كانی تیدا بلاو ئه بیته وه.

۱۱- (إِذَا لَبِسْتُمْ وَإِذَا تَوَضَّأْتُمْ فَأَبْدَءُوا بِمِیَامِنِكُمْ) .

واته: كه پۆشاك تان له بهر كرد، وه كه دهست نوێژتان شوشته ئه وه له لای راسته وه دهست پی بكه ن.

۱۲- (إِذَا وُضِعَ الطَّعَامُ فَخُذُوا مِنْ حَافَتِهِ، وَذَرُوا وَسْطَهُ، فَإِنَّ الْبِرْكَهَ تَنْزِلُ فِي وَسْطِهِ) .

واته: که خواردن دانرا له لایه کانیه وه بخون و واز له ناوه پاستی بینن، چونکه به پاستی به ره که ت دائه به زیته ناوه پاستی خواردنه که.

۱۳- (أَعْجَزُ النَّاسِ مَنْ عَجَزَ عَنِ الدُّعَاءِ، وَأَجْلُ النَّاسِ مَنْ بَحَلَ بِالسَّلَامِ) .

واته: بی دسه لاترین که س ئه و که سه یه که نه توانیت له خوی گه وره بیاریته وه، وه ره زیلترین که س ئه و که سه یه که چروکی بکات له سه لام کردن.

۱۴- (أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةُ حَقٍّ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ) .

واته: باشترین جیهاد وشه یه کی حقه که لای فرمانره وایه کی سته مکار بیکه یت.

۱۵- (إِنَّ الصَّدَقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ، وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَصْدُقُ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدِّيقًا) .

واته: به پاستی راستگوی پینمایت ده کات بؤ چاکه، وه چاکه یش ده تگه یه نیتته به ههشت، وه مروّف به رده وام پاستی ده لیت تا لای خوی گه وره ناونوس ده کریت به راستگو.

۱۶- (إِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ؛ فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَالْفُجُورُ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَكْذِبُ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَابًا) .

واته: ئاگادارتان ده که مه وه له درۆ کردن، چونکه به پراستی درۆ ده تبات به ره و خراپه، وه خراپه ییش ده تگه یه نیت به ئاگری دۆزه خ، وه مروڤ به رده وام درۆ ئه کات تا لای خوای گه وره نا ونوس ده کریت به درۆزن.

۱۷- (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُبْغِضُ السَّائِلَ الْمَلْحِفَ) .

واته: خوای گه وره رقی له سوال که ریکه زۆر داوا بکات و زیاده پره وی بکات له داوا کردندا.

۱۸- (إِنَّ اللَّهَ لَيَرْضَى عَنِ الْعَبْدِ أَنْ يَأْكُلَ الْأَكْلَةَ فَيَحْمَدُهُ عَلَيْهَا، وَيَشْرَبَ الشَّرْبَةَ فَيَحْمَدُهُ عَلَيْهَا) .

واته: به پراستی خوای گه وره رازی ده بیئت له بهنده کاتی که خواردنیک ده خوات و سوپاسی خوا ده کات، وه کاتی که خواردنه وه یه ک بخواته وه سوپاسی خوای له سه ر بکات.

۱۹- (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَيُبْغِضُ الْفَاحِشَ الْمُتَفَحِّشَ) .

واته: به پراستی خوای گه وره رقی له جوین فروش و قسه ی ناشرینه.

۲۰- (إِنَّ لِكُلِّ دِينٍ خُلُقًا، وَإِنَّ خُلُقَ الْإِسْلَامِ الْحَيَاءُ) .

واته: هه موو دینیك په وشتی خوی هه یه، وه په وشتی ئیسلامیش شه رم كړدنه.

۲۱- (إِنَّا نُحِبُّهَا أَنْ تُرَى عَوْرَاتُنَا) .

واته: ئیمه قه دهغه كراوین عه وره تمان ببینریت.

۲۲- (الْإِسْتِئْذَانُ ثَلَاثٌ، فَإِنْ أُذِنَ لَكَ، وَإِلَّا؛ فَارْجِعْ) .

واته: له ده رگادان و ئیزن وهرگرتن سی جاره، نه گهر ئیزنیان دایت بچوره ژوره وه، نه گهر نا بگه پرېره وه.

۲۳- (بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ، وَحَجِّ الْبَيْتِ) .

واته: ئیسلام له سهر پینج شت بنیات نراوه: شایه تی دان به لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَمُحَمَّدًا وَرَسُولُ اللَّهِ و نویتړ كړدن، و پوژوی مانگی رهمه زان، و حه جی مالی خوا.

۲۴- (الْبَخِيلُ مَنْ ذُكِرْتُ عَنْدهُ؛ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ) .

واته: په زیل و چروك نه و كه سه یه كه ناوی منی له لا به یتړیت و سه لا واتم له سهر نه دات.

۲۵- (تَنْزَهُوا مِنَ الْبَوْلِ، فَإِنَّ عَامَّةَ عَذَابِ الْقَبْرِ مِنْهُ) .

واته: خوتان به پاك رابگرن له میز، چونكه زوربه ی سزای ناو گوړ له بهر خوپاك رانه گرتنه له میز.

۲۶- (خَيْرُ النَّاسِ مَنْ طَالَ عُمُرُهُ وَحَسُنَ عَمَلُهُ) .

واته: باشتیرین که س ئه و که سه یه که ته مه نی در یژ بیّت و کرده وه ی چاک بیّت.

۲۷- (ذَاقَ طَعْمَ الْإِيمَانِ مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا) .

واته: تام و چیژی شیرینی با وه ری چه شتووه هه رکه سیّک رازی بیّت به په رروه ردگار یتّی الله، و به ئاینی ئیسلام، و به پیغه مبه رایه تی محمد ﷺ.

۲۸- (الْعَائِدُ فِي هَبَّتِهِ كَالْعَائِدِ فِي قَيْئِهِ) .

واته: ئه وه ی له دیاری به خشینه که ی په شیمان ئه بیّته وه وه کو ئه و که سه وایه رشاننده وه ی خوی بخوات.

۲۹- (كَفَى بِالْمَرْءِ كَذِبًا أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ) .

واته: به سه بؤ مروّف به درؤ له سه ری بنوسر یتّ که هه موو شتیک بگیړ یتّ وه که بیستویه تی.

۳۰- (كَانَ ﷺ إِذَا دَخَلَ الْكَنِيفَ قَالَ: بِاسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ

وَالْخَبَائِثِ).

واته: پیغه مبه ر ﷺ که بچوایه ته سه ر ئاو ده یفه رموو: به ناوی خوا، خوایه په نا به تۆ ده گرم له شه یتانی نیرو می.

۳۱- (كان ﷺ إذا رأى ما يُحِبُّ؛ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ، وَإِذَا رَأَى مَا يَكْرَهُ؛ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ) .

واته: پیغه مبه ر ﷺ که شتیکی ببینیایه که پیی خوش بوايه دهیغه رموو: سوپاس بوئو خویایه که به هوی به خششه کانی ئه وه وه کاره چاکه کان ته واو ده بیئت، وه ئه گهر شتیکی ببینیایه که پیی ناخوش بوايه دهیغه رموو: سوپاس بو خوا له سهر هه موو حاله تیک.

۳۲- (كَانَ ﷺ إِذَا عَطَسَ وَضَعَ يَدَهُ أَوْ ثَوْبَهُ عَلَى فِيهِ، وَخَفَضَ بِهَا صَوْتَهُ) .

واته: پیغه مبه ر ﷺ ئه گهر بپزمیایه دهستی پیروزی یاخود پۆشاکه که ی ده خسته سهر ده می پیروزی و دهنگی نزم ده کرده وه.

۳۳- (لَوْ يَعْلَمُ الَّذِي يَشْرَبُ وَهُوَ قَائِمٌ مَا فِي بَطْنِهِ؛ لَأَسْتَقَاءَ) .

واته: ئه گهر ئه وه که سه ی به پیوه ئاو ده خوات بیزانیایه چی له سکیدیایه خوی ئه پشانده وه.

۳۴- (لِيَأْكُلَ أَحَدُكُمْ يَمِينِهِ، وَلِيَشْرَبَ يَمِينِهِ، وَلِيَأْخُذَ يَمِينِهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَأْكُلُ بِشِمَالِهِ، وَيَشْرَبُ بِشِمَالِهِ، وَيُعْطِي بِشِمَالِهِ، وَيَأْخُذُ بِشِمَالِهِ) .

واته: با یه کی له ئیوه به دهستی راستی بخوات، وه به دهستی راستی بخواته وه، وه به دهستی راستی شت وه ربگریت، چونکه به راستی شهیتان به

دہستی چہ پی دہخوات، وہ بہ دہستی چہ پی دہخواتہ وہ، وہ بہ دہستی چہ پی
شت دہدات، وہ بہ دہستی چہ پی شت و ہر دہ گریٹ.

۳۵- (مَنْ أَحَبَّ لِلَّهِ، وَأَبْغَضَ لِلَّهِ، وَأَعْطَى لِلَّهِ، وَمَنَعَ لِلَّهِ، فَقَدْ اسْتَكْمَلَ الْإِيمَانَ) .

واتہ: ہر کہ سیک بؤ خوا خہ لکی خوش بویت، وہ بؤ خوا رقی لہ خہ لکی بیت،
وہ بؤ خوا ببہ خشیت، وہ بؤ خوا قہ دہ غہ بکات، ئہوا باوہ پرہ کہی تہواوہ.

۳۶- (مَنْ بَدَأَ بِالْكَلامِ قَبْلَ السَّلَامِ فَلَا تُجِيبُوهُ) .

واتہ: ہر کہ سیک پیش سہلام کردن قسہی کرد ئہوا وہ لامی مہ دہ نہ وہ.

۳۷- (مَنْ سَتَرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ فِي الدُّنْيَا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) .

واتہ: ہر کہ سہی کہ موکوری برا موسلمانہ کہی داپوشی لہ دنیا دا ئہوا خوی
گہورہ کہ موکوریہ کانی دادہ پوشی لہ قیامہ تدا.

۳۸- (مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ، غُرِسَتْ لَهُ نَخْلَةٌ فِي الْجَنَّةِ) .

واتہ: ہر کہ سیک بلیت: سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ ئہوا دار خورمایہ کی
لہ بہ ہشتدا بؤ دہروینریٹ.

۳۹- (مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُحِبَّ اللَّهُ وَرَسُولُهُ فَلْيَقْرَأْ فِي الْمُصْحَفِ) .

واته: هه‌ر که‌سی‌ک پێی خۆشه که خوای گه‌وره‌ی پیغه مبه‌ری ﷺ خۆش بویت با له‌سه‌ر (مصحف) قورئان بخوینێ.

٤٠- (مَنْ قَرَأَ (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) عَشْرَ مَرَّاتٍ بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ) .

واته: هه‌ر که‌سی‌ک ده جار (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) بخوینێ ئه‌وا خوای گه‌وره‌ی مالتیکی له‌به‌هه‌شتدا بۆ دروست ئه‌کات.

٤١- (كَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ التَّفَخِ فِي الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ) .

واته: پیغه مبه‌ری خوا ﷺ قه‌ده‌غه‌ی کردووه که فو له خواردن و خواردنه‌وه بکریت.

٤٢- (لَا تَكْشِفُ فَحْدَكَ، وَلَا تَنْتَظِرُ إِلَى فَحْدِ حَيٍّ وَلَا مَيِّتٍ) .

واته: پانت ده‌رمه‌خه‌و ته‌ماشای پانی زیندوو مردوو مه‌که.

٤٣- (لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ) .

واته: ئیمانی که‌ستان ته‌واو نیه تا‌کو ئه‌وه‌ی بۆ خۆی پێی خۆشه له‌ خێرو چاکه بۆ براکه‌یشی پێی خۆش نه‌بی‌ت.

٤٤- (لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يُرَوِّعَ مُسْلِمًا) .

واته: هه‌لا‌ل نیه بۆ موسلمان که موسلمان بترسینێت.

٤٥- (اللَّهُمَّ أَحْيِنِي مِسْكِينًا، وَأَمِتْنِي مِسْكِينًا، وَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَةِ الْمَسَاكِينِ) .

واته: خوايه به ههژاری بمژییه نیت، وه به ههژاری بم مړینیت، وه له کۆمه لێ ههژارندا چه شرم بکهیت.

٤٦- (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَوَسِّعْ لِي فِي دَارِي، وَبَارِكْ لِي فِي رِزْقِي) .

واته: خوايه له تاوانه کانم خوشبه، وه مالم بۆ فراوان بکه، وه به ره کهت بخه ره ناو پرزقه وه.

٤٧- (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَأَلْحِقْنِي بِالرَّفِيقِ الْأَعْلَى) .

واته: خوايه لیم خوشبه، وه په حمم پێ بکه، وه بمگه یه نه به هاوه لێ هه ره بهرز.

٤٨- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالتُّقَى وَالْعَفَافَ وَالْغِنَى) .

واته: خوايه من داوای هیدایهت و تهقواو داوین پاکی و دهوله مه نیت لێ ته کهم.

٤٩- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا إِلَّا أَنْتَ) .

واته: خوايه من داوای فهزڵ و چاکه و په حمه تی خۆت ده کهم، چونکه به پاستی کهس خاوه نی نیه ته نهها تۆ نه بیئت.

٥٠- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَعَمَلٍ لَا يُرْفَعُ، وَدُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ) .

واته: خوايه من په نا به تۆ ده گرم بمپاریزه له زانستیك كه سودی نه بیئت، وه
له كرده وهیه ك كه بؤ لای تۆ به رز نه كریته وه، وه له دوعایه ك كه وه لām نه دریتته وه.

٥١- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ، وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ، وَفُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ، وَجَمِيعِ سَخَطِكَ) .

واته: خوايه من په نا ده گرم به تۆ له له ناو چونی به خششه كانت، وه له گۆرانی
سه لامة تی و پاراستنت، وه له كتوپری به لاکهت، وه له هه موو توپره بوونت.

٥٢- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ، وَأَعُوذُ
بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ) .

واته: خوايه من په نا ده گرم به تۆ بمپاریزه له سزای ناو گۆر، وه په نا به تۆ
ده گرم به تۆ بمپاریزه له ئاگری دۆزهخ، وه په نا به تۆ ده گرم بمپاریزه له
تاقیكردنه وهی ژیان و مردن، وه په نا به تۆ ده گرم بمپاریزه له فیتنه ی مه سیحی
ده جال.

٥٣- (اللَّهُمَّ مَتَّعْنِي بِسَمْعِي وَبَصَرِي، وَاجْعَلْهُمَا الْوَارِثَ مِنِّي، وَأَنْصُرْنِي عَلَى مَنْ
ظَلَمَنِي، وَخُذْ مِنْهُ بِثَأْرِي) .

واته: خوايه بيستن و بينينم بپاريزه و بيانهيلاهوه، وه سهرم بخه بهسهر ئه و كهسه ی سته می لی کردووم، وه خوت توله می لی بکهره وه.

٥٤- (أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ، فَإِذَا قَالُوا عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا، وَحَسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ) .

واته: فه رمانم پی کراوه كه كوشتاری خه لکی بکه م تا شایه تی ده دن به لا إله إلا الله و مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ، ئه گهر وتیان ئه وه خوین و مالیان له من پاريزراو ده بیست ته نها به مافی ئیسلام نه بیست، وه لیپرسینه وه یان لای خوا ی گهره یه .

٥٥- (أَنَا زَعِيمٌ بِبَيْتٍ فِي رَبْضِ الْجَنَّةِ لِمَنْ تَرَكَ الْمِرَاءَ وَإِنْ كَانَ مُحِقًّا، وَبَيْتٍ فِي وَسْطِ الْجَنَّةِ لِمَنْ تَرَكَ الْكَذِبَ وَإِنْ كَانَ مَارِحًا، وَبَيْتٍ فِي أَعْلَى الْجَنَّةِ لِمَنْ حَسَنَ خُلُقُهُ) .

واته: من كه فیلیم به مالیک له لایه کانی به ههشت بۆ كه سیك كه واز له مشتومرو ده مه قالی بینیت ئه گهر له سهر حه قیش بیست، وه كه فیلیم به مالیک له ناوه پاستی به ههشت بۆ كه سیك كه واز له درۆ بینیت ئه گهر به گالته یشی بیست، وه كه فیلیم به مالیک له به رزترین شوینی به ههشت بۆ كه سیك كه په وشتی جوان بیست.

٥٦- (أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا فَخْرَ، وَيَيْدِي لِوَاءِ الْحَمْدِ وَلَا فَخْرَ، وَمَا مِنْ نَبِيٍّ يَوْمُنَا آدَمَ فَمَنْ سِوَاهُ إِلَّا تَحْتَ لَوَائِي، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُشَفِّعٍ وَلَا فَخْرَ) .

واته: من گهره ی نه وه کانی ئاده م له پوژی قیامه تدا به بی فه خرو شانازی، وه ئالای حه مد به دهستی منه به بی فه خرو شانازی، وه هیچ پیغه مبهريك نیه له و

پۆژهدا نه ئاده م و نه جگه له وه موویان له ژیر بهیداخی مندان، وه من یه که م
تکارو تکاوه رگیراوم به بی فه خرو شانازی.

٥٧- (أَنَا مُحَمَّدٌ وَأَحْمَدُ وَالْمُقَفِّي وَالْحَاشِرُ وَنَبِيُّ الرَّحْمَةِ وَنَبِيُّ الْمَلْحَمَةِ) .

واته: من ناوم مُحَمَّدٌ وَأَحْمَدُ وَالْمُقَفِّي وَالْحَاشِرُ وَنَبِيُّ الرَّحْمَةِ وَنَبِيُّ الْمَلْحَمَةِ.

٥٨- (أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ لَهُ أَوْ لِعَيْرِهِ فِي الْجَنَّةِ، وَالسَّاعِي عَلَى الْأَرْمَلَةِ وَالْمُسْكِينِ

كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) .

واته: من و سه رپه رشتیاری هه تیو که هی خوی بی ت یان هی خه لکی بی ت

له به هه شتدا پی که وهین، وه ئه وهی خزمه تی بی وه ژن و هه ژار ئه کات وه ک ئه و که سه

وایه که له پیناو خوای گه وردها جیهاد ده کات.

٥٩- (أَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ، وَالْمَلَائِكَةُ شُهَدَاءُ اللَّهِ فِي السَّمَاءِ) .

واته: ئیوه شایه تی خوان له سه ر زه وی، فریشته کانیش شایه تی خوای گه وره ن

له ئاسمان.

٦٠- (إِنَّ أَرْوَاحَ الشُّهَدَاءِ فِي طَيْرٍ خُضِرَ تَعْلُقُ مِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ) .

واته: به راستی رو حی شه هیده کان له ناو بالنده یه کی سه وزدایه له به رو بومی

به هه شت ده خوات.

قوناغی چواره م

۱- (إِذَا طَبَخَ أَحَدُكُمْ قِدْرًا فَلْيُكْثِرْ مَرَقَهَا ثُمَّ لِيُنَاولِ جَارَهُ مِنْهَا) .

واته: ئەگەر یه کێ له ئیوه چیشتی لێنا با ئاوی زۆر تێ بکات، پاشان به شی دراوسی که ی لێ بدات.

۲- (إِنْ أَرَدْتَ أَنْ يُلَيِّنَ قَلْبَكَ فَأَطْعِمِ الْمِسْكِينَ، وَامْسَحْ عَلَى رَأْسِ الْيَتِيمِ) .

واته: ئەگەر ده ته ویت دلت نه رم بیته ئه وا خواردن بده به هه ژاران، و ده ست به سه ر هه تیوودا به یینه .

۳- (أَكْثَرُ النَّاسِ شَبَعًا فِي الدُّنْيَا أَطْوَلُهُمْ جُوعًا فِي الْآخِرَةِ) .

واته: تیرترین کهس له دونیادا برسیترین کهسه له قیامه تدا.

۴- (رَحِمَ اللَّهُ عَبْدًا سَمَحًا إِذَا بَاعَ، وَسَمَحًا إِذَا اشْتَرَى، وَسَمَحًا إِذَا اقْتَضَى) .

واته: په حمه تی خوا له کهسیک بیته که لی بوورده بیته له کاتی فروشتندا، وه لی بوورده بیته له کاتی کرپندا، وه لی بوورده بیته له کاتی برپاردندا.

۵- (الرَّجُلُ أَحَقُّ بِمَجْلِسِهِ، وَإِنْ خَرَجَ لِحَاجَتِهِ ثُمَّ عَادَ فَهُوَ أَحَقُّ بِمَجْلِسِهِ) .

واته: پیاو شایه نتره به جیگا که ی خوی که لێی دانیشتووه، ئەگەر بۆ کاریک بجیت پاشان گه رایه وه ئه و شایه نتره به جیگا که ی خوی.

٦- (كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبِي، مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبِي) .

واته: هه موو ئوممه تی من ده چنه به هه شته وه مه گهر كه سیك خوی به هه شت پهرت بکاته وه و به هه شتی نه ویت، هه رکه سیك گوپرایه لیم بکات ده چیتته به هه شته وه وه هه رکه سی سهرپچیم بکات ئه و خوی به هه شتی نه ویتستوه .

٧- (كَانَ ﷺ إِذَا خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ قَالَ: بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) .

واته: پیغه مبهەر ئه گهر له مالّ ده ربچوايه ده یفه رموو: به ناوی خوا پشتم به ست ته نها به خوا، هیچ هیزو توانایه ک نیه جگه به یارمه تی خوا.

٨- (لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ، إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ) .

واته: پاله وانی به زۆرانبازی نیه، به لکو پاله وان ئه و که سه یه که خوی ده گریت له کاتی توپه بووندا.

٩- (مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ، وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرِ سِنِينَ، وَفَرِّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ) .

واته: فه رمان به مندال کانتان بکه ن به نویژ کردن له ته مه نی حهوت سالیدا، وه لییان بدهن له سه ری ئه گهر نه یانکرد ته مه نیان گه یشته ده سال، وه جیگای نوستنیان لیك جیا بکه نه وه.

۱۰- (مَنْ أَخْرَجَ مِنْ طَرِيقِ الْمُسْلِمِينَ شَيْئًا يُؤْذِيهِمْ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِهِ حَسَنَةً، وَمَنْ كَتَبَ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً أَدْخَلَهُ اللَّهُ بِهَا الْجَنَّةَ).

واته: هه رکه سیك شتیك له سه ر پیگای موسلمانان لابادت که نازاریان پی ده گه یه نیت ئه وا خوای گه وره به چاکه بوی ده نویت، وه لای خوا چاکه بۆ هه رکه سیك بنوسییت ئه وا به هویه وه خوا ده یخاته به هه شته وه.

۱۱- (مَنْ اسْتَعَاذَكُمْ بِاللَّهِ فَأَعِيدُوهُ، وَمَنْ سَأَلَكُمْ بِاللَّهِ فَأَعْطُوهُ، وَمَنْ دَعَاكُمْ فَأَجِيبُوهُ، وَمَنْ صَنَعَ إِلَيْكُمْ مَعْرُوفًا فَكَافِئُوهُ، فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا مَا تُكَافِئُونَهُ فَادْعُوا اللَّهَ لَهُ حَتَّى تَرَوْا أَنَّ قَدْ كَافَأْتُمُوهُ).

واته: هه رکه سیك په نای پیتان گرت به خوای گه وره ئه وا په نای بدهن، وه هه رکه سیك داوای لیتان کرد له بهر خوای گه وره ئه وا بیده نی، وه هه رکه سیك ده عوه تی کردن ئه وا وه لامی بده نه وه، وه هه رکه سیك چاکه یه کی له گه ل کردن ئه وا پاداشتی بده نه وه، ئه گهر هیچتان نه بوو پاداشتی بده نه وه ئه وا ئه وه ند دهوعای بۆ بکه ن هه تا ده زانن که پاداشتان داوه ته وه.

۱۲- (مَنْ قَرَأَ الْآيَاتِينَ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةِ كَفْتَاهُ) .

واته: هه ركه سيك دوو ئايه تى كۆتايى سوره تى به قهره بخوينيت له شه ودا ئه وه به سيه تى .

۱۳- (مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ) .

واته: هه ركه سيك كه خواى گه وره خيرى بوى بويت ئه وا له دين شاره زاي ده كات .

۱۴- (لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمْوه تَحَابَبْتُمْ؟ " أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ) .

واته: ناچنه به هه شته وه تا باوه پ نه مينن، وه باوه پ ناهينن تا يه كتريتان خوش نه وييت، ئايا رينمايتان بكه م بؤ شتيك كه بيكه ن يه كتريتان خوش بويت؟ سلاو له يه كترى بكه ن .

۱۵- (لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَلَدِهِ وَوَالِدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ) .

واته: ئيمانى هيچ كه سيكتان ته واو نيه تا منى له لا خوشه ويستر نه بيت له مناله كانى و له باوكى و له سه رجه م خه لكى .

۱۶- (وَيْلٌ لِمَنْ يُحَدِّثُ فَيَكْذِبُ لِيُضْحِكَ بِهِ الْقَوْمَ، وَيَلٌ لَّهُ، وَيَلٌ لَّهُ) .

واته: واته: هه پره شه و دۆزه خ بۆ ئه و که سه ی که درۆ ئه کات بۆ ئه وه ی خه لکی پیبکه نیته، هاوارو دۆزه خ بۆ ئه و که سه، هاوارو دۆزه خ بۆ ئه و که سه.

۱۷- (لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْنًا فِيهِ تَمَائِيلٌ أَوْ تَصَاوِيرٌ) .

واته: واته: فریشته ی په حمهت ناچپته مایکه وه که په یکه رو وینه ی تیدا بیته.

۱۸- (لَا تَطْعُمُوا الْمَسَاكِينَ مِمَّا لَا تَأْكُلُونَ) .

واته: ئه وه ی که خۆتان ناخۆن مه یدهن به هه ژاران.

۱۹- (لَا تَقْتُلُوا الْجَرَادَ، فَإِنَّهُ مِنْ جُنْدِ اللَّهِ الْأَعْظَمِ) .

واته: کولله مه کوژن، چونکه به پاستی سه ربازی هه ره گه وره ی خوای گه وره یه.

۲۰- (لَا تَلَاَعْنُوا بِلَعْنَةِ اللَّهِ وَلَا بِغَضَبِهِ وَلَا بِالنَّارِ) .

واته: نه فرهت مه کهن به نه فرهت ی خوا، یان توپه بوونی خوا، یان دۆزه خی خوا.

۲۱- (أَنْقَلُ شَيْءٍ فِي الْمِيزَانِ الْخُلُقِ الْحَسَنِ) .

واته: قورسترین شت له ته رازووی پۆژی دوا ییدا په وشت جوانیه.

٢٢- (إِذَا سَقَطَتْ لُقْمَةٌ أَحَدِكُمْ فَلْيُمِطِ الْأَذَى عَنْهَا وَلْيَأْكُلْهَا وَلَا يَدْعُهَا لِلشَّيْطَانِ).

واته: ئەگەر پارووی یه کێکتان له دهستی بهر وه بوو ئهوا با پاکى بکاته وه و بیخوات به جیى نه هیلت بۆ شهیتان.

٢٣- (إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ طَعَامًا فَلْيَلْعَقْ أَصَابِعَهُ، فَإِنَّهُ لَا يَذْرِ فِي أَيِّ طَعَامِهِ تَكُونُ الْبَرْكَةُ).

واته: ئەگەر یه کێک له ئیوه خواردنى خوارد ئهوا با په نهجەکانى بلیستیه وه، چونکه به پاستى ئه و نازانیت بهر هکەت له ناو کام خواردنه دایه.

٢٤- (إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ حَيٌّ سِتِيرٌ يُحِبُّ الْحَيَاءَ وَالسِّرَّ، فَإِذَا اغْتَسَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْتِرْ) واته: خاوى گه وه زۆر به شهرمه و زۆر که موکوپى داده پۆشیت، وه شهرم داپۆشینى که موکوپى خوێش ده ویت، بۆیه ئەگەر یه کێک له ئیوه خوێ شوشت ئهوا با خوێ داپۆشیت و نه بینریت.

٢٥- (لَأَنْ يَقُومَ أَحَدُكُمْ أَرْبَعِينَ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَمُرَّ بَيْنَ يَدَيِ الْمُصَلِّيِ). واته: ئەگەر یه کێک له ئیوه چل رابوه ستیت با شتره بۆى له وهى له پیش نوێژ خوێنیکه وه بپوات.

٢٦- (كَانَ إِذَا رَأَى الْهَلَالَ قَالَ: «اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ»).

واته: پیغه‌مبه‌ر ﷺ که مانگی یه‌ک شه‌وه‌ی ببینایه ده‌یفه‌رموو: خواجه ده‌ریخه بۆمان به‌خیر و به‌رکته و ئیمان و سه‌لامه‌تی و ئیسلام، ئه‌ی مانگ په‌روه‌ردگاری من و تو الله یه.

٢٧- (لَا يُقِيمُ الرَّجُلُ الرَّجُلَ مِنْ مَجْلِسِهِ ثُمَّ يَجْلِسُ فِيهِ، وَلَكِنْ تَفَسَّحُوا أَوْ تَوَسَّعُوا).

واته: با پیاو پیاو له جیی خوی هه‌لنه‌سینیت و پاشان لیبی دانیشت، به‌لکو جیگای یه‌کتری بکه‌نه‌وه و فراوان دانیشن.

٢٨- (إِنَّ مِنْ أَشَدِّ النَّاسِ بَلَاءً الْأَنْبِيَاءُ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُوهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُوهُمْ).

واته: به‌راستی له هه‌موو که‌س تا قی‌کردنه‌وه‌ی سه‌خت‌تر بیت پیغه‌مبه‌رانن، پاشان ئه‌وانه‌ی دوا‌ی ئه‌وان، پاشان ئه‌وانه‌ی دوا‌ی ئه‌وان.

٢٩- (إِنَّ أَقْرَبَكُمْ مِنِّي مَنَزِلًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ: أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا فِي الدُّنْيَا).

واته: به‌راستی نزیک‌ترین که‌ستان له منه‌وه له پوژی قیامه‌تدا په‌وشت جوانترینانه له دنیا‌دا.

٣٠- (إِنَّ الْإِسْلَامَ بَدَأَ غَرِيبًا، وَسَيَعُودُ غَرِيبًا كَمَا بَدَأَ، وَهُوَ يَأْرُزُ بَيْنَ الْمَسْجِدَيْنِ كَمَا تَأْرُزُ الْحَيَّةُ فِي جُحْرِهَا).

واته: به پراستی ئیسلام له سه ره تادا به غه ریبی و نامویی دهستی پی کرد، وه به غه ریبی و نامویی دهگه پیتته وه ههروه کو چۆن دهستی پی کرد، وه ئیسلام کو ده بیته وه وه یه که ده گریته له نیوان هه ردوو مزگه وته که دا ههروه کو چۆن مار خوی له کونه که یدا کۆده کاته وه.

۳۱- (إِنَّ الْبَرَكَهَ تَنْزِلُ فِي وَسْطِ الطَّعَامِ، فَكُلُوا مِنْ حَافَتِهِ، وَلَا تَأْكُلُوا مِنْ وَسْطِهِ) .

واته: به پراستی به ره که ت داده به زیتته ناوه پراستی خواردن، بۆیه ئیوه له لایه کانیه وه بخۆن و له ناوه پراسته وه مه خۆن.

۳۲- (إِنَّ الْجَنَّةَ لَتَشْتَاقُ إِلَى ثَلَاثَةٍ: عَلَيَّ وَعَمَّارٍ وَسَلْمَانَ) .

واته: به پراستی به هه شت تامه زرۆی سی که سه: علی و عه ممار و سه لمان (خوایان لی پازی بیت).

۳۳- (إِنَّ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ هُمَا رِيحَانِيَّ مِنَ الدُّنْيَا) .

واته: ئه م دوو کوپه ی من هه سه ن و حسین (خوایان لی رازی بیت) پشو و ئارامی و بۆن خووشی من له دونیادا.

۳۴- (إِنَّ الدَّجَالَ مُمْسُوخُ الْعَيْنِ الْيُسْرَى، عَلَيْهَا ظَفَرَةٌ، مَكْتُوبٌ بَيْنَ عَيْنَيْهِ كَافِرٌ) .

واته: به پراستی ده ججال چاوی چه پی کویره، وه گوشتیکی زیاده ی له سه ر شوپ بۆته وه، له نیو چاوانی نوسراوه: کافر.

۳۵- (إِنَّ الدُّنْيَا مَلْعُونَةٌ، مَلْعُونٌ مَا فِيهَا، إِلَّا ذَكَرَ اللَّهَ وَمَا وَالَاهُ وَعَالِمًا أَوْ مُتَعَلِّمًا)

واته: به پراستی دنیا دووره له پرحمه تی خوا وه ئه وه یشی تییدایه له شتی
دونیا یی دووره له پرحمه تی خوا، ته نها زیکی خواو له و جورانه له پهرستن، و
زانایان و فیرخوانانی زانستی شهرعی نه بییت.

۳۶- (إِنَّ الرَّجُلَ لَيَذُرُكَ بِحُسْنِ خُلُقِهِ دَرَجَةً الْقَائِمِ بِاللَّيْلِ الظَّامِ بِالْهَوَاجِرِ).

واته: به پراستی مرقۆ به هۆی ره وشت جوانیه وه ده گاته پله ی پیاویک که به شه و
شه و نوێژ بکات و به پۆژی زۆر گهرم به پۆژوو بییت.

۳۷- (إِنَّ السَّعِيدَ لَمَنْ جُنِبَ الْفِتْنُ، وَلَمَنْ ابْتُلِيَ فَصَبَرَ).

واته: به پراستی به خته وهر ئه و که سه یه که خۆی دوور بخاته وه له فیتنه، وه که
تا قی کرایه وه و توشی به لا و ناخۆشی بوو ئارام بگرییت.

۳۸- (إِنَّ السَّلَامَ اسْمٌ مِنْ أَسْمَاءِ اللَّهِ تَعَالَى، وَضَعَهُ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ، فَأَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ).

واته: به پراستی السلام ناویکه له ناوه جوانه کانی خوی گه و ره، خوی گه و ره
دایناوه له سه ر زه وی بؤ ئه وه ی ئیوه زۆر سه لام له یه کتری بکه ن.

۳۹- (إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ أَيْسَ أَنْ يَعْبُدَهُ الْمُصَلُّونَ وَلَكِنْ فِي التَّخْرِيشِ بَيْنَهُمْ).

واته: به‌پراستی شه‌یتان بئی ئومید بووه له‌وه‌ی که نوێژخوینان بیه‌رستن، به‌لام بئی ئومید نه‌بووه له‌شه‌ر و ئاژاوه خستنه نێوانیا نه‌وه.

٤٠- (إِنَّ اللَّهَ اخْتَجَرَ التَّوْبَةَ عَلَى كُلِّ صَاحِبٍ بِدْعَةٍ) .

واته: به‌پراستی خوای گه‌وره هه‌موو خاوه‌ن بیده‌یه‌کی بئی به‌ش کردووه و قه‌ده‌غه‌ی کردووه له‌ ته‌وبه.

٤١- (إِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ فَمَنْ صَبَرَ فَلَهُ الصَّبْرُ وَمَنْ جَزِعَ فَلَهُ الْجَزَعُ) .

واته: به‌پراستی ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره که‌سانێکی خۆش بویت تا‌قیان ده‌کاته‌وه، جا هه‌رکه‌سیک ئا‌رام بگ‌رییت ئه‌وا ئا‌رامگرتنی بۆ هه‌یه، وه هه‌رکه‌سیک ئا‌رام بیت ئه‌وا ئا‌رامی بۆ هه‌یه.

٤٢- (إِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ أَهْلَ بَيْتٍ أَدْخَلَ عَلَيْهِمُ الرِّفْقَ) .

واته: به‌پراستی خوای گه‌وره ئه‌گه‌ر خا‌نه‌واده‌یه‌کی خۆش بویت ئه‌وا نه‌رم نیانی ده‌خاته ناویان.

٤٣- (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَطَّلَعَ عَلَى أَهْلِ بَدْرٍ فَقَالَ: اْعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ) .

واته: خوای گه‌روه ته‌ماشای ئه‌ه‌لی به‌دری کردو فەرمووی: چ کاریک ده‌که‌ن بیه‌کن چونکه به‌پراستی من لی‌تان خۆش بوومه.

۴۴- (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ، وَيُحِبُّ مَعَالِيَ الْأَخْلَاقِ وَيَكْرَهُ سَفْسَافَهَا) .

واته: به پاستی خوی گه روه جوانه و جوانی خوش دهویت، وه پرهوشته به رزو جوانه کانی خوش دهویت و پرهوشتی نزم و سوکی پی ناخوشه .

۴۵- (ذُرُونِي مَا تَرَكْتُكُمْ فَإِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بَكْرَةٍ سُوَالِهِمْ وَاخْتِلَافِهِمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ، فَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِشَيْءٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ، وَإِذَا هَيَّيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَدَعُوهُ) .

واته: لیم گه رین له وهی که خوم وازم لیتان هیئاو بوتانم باس نه کرد، چونکه نوممه تانی پیش نیوه ته نها نه وهی له ناوی بردن زوری پرسیار کردن و جیاوازیان بوو له گه ل پیغمبره کانیان، نه گه ر فرمانم به شتیك پیتان کرد نهوا به گویرهی توانای خوتان جی به جیی بکهن، وه نه گه ر شتیكم لیتان قه دهغه کرد نهوا وازی لی بهینن .

۴۶- (رُبَّ أَشْعَثَ مَذْفُوعٍ بِالْأَبْوَابِ لَوْ أَفْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَهُ) .

واته: له وانیه که سیکی قز گف پال پیوه نراو و دهرکراو له دهرگاگان، نه گه ر سویند بخوا که خوی گه وره کاریکی بو ئاسان بکات نهوا خوا بوی دهکات و وه لامی ده داته وه .

۴۷- (رَحِمَ اللَّهُ عَبْدًا قَالَ خَيْرًا فَعَنِمَ، أَوْ سَكَتَ عَنْ سُوءٍ فَسَلِمَ) .

واته: په حمه تی خوا له که سیڅ بیټ که باش بلایت و پاداشت و هر بگریټ له سهری، یان بیده نگ ده بیټ و قسه ی خراپ ناکات پاریزواو بیټ له تاوان.

٤٨- (رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ: عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ، وَعَنِ الْمُبْتَلَى حَتَّى يَبْرَأَ، وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَكْبُرَ) .

واته: قه‌له‌م هه‌لگیراوه له‌سه‌ر سی‌ که‌س: له‌سه‌ر خه‌وتو تا به‌خه‌به‌ر دیت، وه له‌سه‌ر شی‌ت تا چاک ده‌بی‌ت، وه له‌سه‌ر مندال‌ تا بالغ ده‌بی‌ت و گه‌وره ده‌بی‌ت.

٤٩- (زَيِّنُوا الْقُرْآنَ بِأَصْوَاتِكُمْ، فَإِنَّ الصَّوْتَ الْحَسَنَ يَزِيدُ الْقُرْآنَ حُسْنًا).

واته: قورئان بپرايښنه وه به دهنگتان، چونکه به راستی دهنگی خوښ جوانی و خوښی قورئان زیاد دهکات.

٥٠- (سَأَلْتُ رَبِّي ثَلَاثًا فَأَعْطَانِي ثِنْتَيْنِ وَمَعَنِي وَاحِدَةً، سَأَلْتُ رَبِّي أَنْ لَا يُهْلِكَ أُمَّتِي
بِالسَّنَةِ فَأَعْطَانِيهَا، وَسَأَلْتُهُ أَنْ لَا يُهْلِكَ أُمَّتِي بِالْعَرَقِ فَأَعْطَانِيهَا، وَسَأَلْتُهُ أَنْ لَا يَجْعَلَ
بِأَسْهُمٍ بَيْنَهُمْ فَمَنْعَنِهَا) .

واته: داوای سئ شتم کرد له خواى گه وره دوانى وه لّام دامه وه و پيى به خشم
یه کي کيانی پي نه به خشم، داوام کرد له په روهر دگارم ئوممه ته که م له ناو نه بات به
بئ بارانی و وشکه سالی پي می به خشی، وه داوام لی کرد که ئوممه ته که م له ناو

نه‌بات به‌ نو‌قم بوون و نگرۆ بوون له‌ ئاودا ئه‌وه‌یشی پێ به‌خشییم، وه‌ داوام لێ‌کرد که‌ شه‌پۆ ئازاوه‌یان له‌ ناودا نه‌بی‌ت ئه‌وه‌ی پێ نه‌به‌خشییم.

٥١- (الصَّلَاةُ الْخَمْسُ، وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ، وَرَمَضَانُ إِلَى رَمَضَانَ، مُكَفِّرَاتٌ لِّمَا بَيْنَهُنَّ إِذَا اجْتَنَبَ الْكَبَائِرُ) .

واته‌: پێنج نوێژه‌ فەرزه‌که‌، وه‌ هه‌ینی بۆ هه‌ینی، وه‌ په‌مه‌زان بۆ په‌مه‌زان ده‌بنه‌ هو‌ی سپینه‌وه‌ی تاوانه‌کانی نیوانیان ئه‌گه‌ر خۆت له‌ تاوانی گه‌وره‌ بپاریزیت.

٥٢- (طَلَبُ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ، وَإِنَّ طَالِبَ الْعِلْمِ يَسْتَغْفِرُ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ حَتَّى الْحَيْتَانِ فِي الْبَحْرِ) .

واته‌: گه‌رێان به‌ داوی زانستی شه‌رعی فەرزه‌ له‌سه‌ر هه‌موو موسڵمانێک، به‌راستی فێرخوازی زانستی شه‌رعی هه‌موو شتێک داوی لێ‌ خۆش بوونی بۆ ده‌کات له‌ خوا‌ی گه‌وره‌ ته‌نانه‌ت نه‌هه‌نگه‌کانی ده‌ریایش.

٥٣- (طُوبَى لِمَنْ وَجَدَ فِي صَحِيفَتِهِ اسْتِغْفَارًا كَثِيرًا) .

واته‌: به‌خته‌وه‌ری و به‌هه‌شت بۆ که‌سێک که‌ له‌ په‌راوی کرده‌وه‌کانیدا استغفەر الله‌ ی زۆر تیدا بی‌ت.

٥٤- (طَهِّرُوا أَفْنِيَتَكُمْ فَإِنَّ الْيَهُودَ لَا تُطَهِّرُونَ أَفْنِيَتَهُمَا) .

واته: به رده م مالتان پاک بکه نه وه، چونکه به راستی جوله که به رده م مالیان پاک ناکه نه وه.

۵۵- (طَوَى لِمَنْ مَلَكَ لِسَانَهُ وَ وَسِعَهُ بَيْتُهُ وَبَكَى عَلَى خَطِيئَتِهِ) .

واته: به خته وه ری و به هشت بؤ که سیك که به سه ر زمانی خویدا زال بیت و زمانی رابگریت، وه له مالی خو ی بمینیتته وه، وه بؤ تاوان و هه له ی خو ی بگری.

۵۶- (أَوْصِيكَ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالتَّكْبِيرِ عَلَى كُلِّ شَرِّ) .

واته: وه سیه تت بؤ ده که م ته قوای خوای گه وره بکه، وه له سه ر هه موو شوینه به رزه کان الله اکبر بکه.

۵۷- (عَلَيْكَ بِالرَّفْقِ؛ فَإِنَّهُ لَا يَكُونُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ، وَلَا يُنْزَعُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا شَانَهُ) .

واته: په یوه ست به به نه رم و نیانیه وه، به راستی نه رم و نیانی له هیچ شتی کدا نابیت ئیلا جوانی ده کات، وه له هیچ شتی که نه رم و نیانی ده رناکریت ئیلا ناشرینی ده کات.

۵۸- (عَلَيْكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ لِلَّهِ، فَإِنَّكَ لَا تَسْجُدُ لِلَّهِ سَجْدَةً إِلَّا رَفَعَكَ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً، وَحَطَّ بِهَا عَنْكَ خَطِيئَةٌ) .

واته: زۆر سوجدە بۆ خوای گه‌وره‌ به‌ره‌، چونکه‌ تۆ بێ گومان هیچ سوجدەیه‌ك بۆ خوا نابەیت ئیلا به‌ هۆیه‌وه‌ خوای گه‌وره‌ پله‌یه‌ك به‌رزت ده‌كاتەوه‌، وه‌ تاوانیكت لی ده‌سپێته‌وه‌.

٥٩- (عَيْنَانِ لَا تَرِيَانِ النَّارَ: عَيْنٌ بَكَتْ وَجَلًّا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ، وَعَيْنٌ بَاتَتْ تَكَلُّاً فِي سَبِيلِ اللَّهِ).

واته: دوو چاو ئاگر نابینن: چاویك بگری له‌ ترسی خوای گه‌وره‌، وه‌ چاویك پاسه‌وانی بكات له‌ پیناو خوای گه‌وره‌.

٦٠- (فَضْلُ الْعَالَمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ عَلَى سَائِرِ الْكَوَاكِبِ).

واته: فه‌زل و گه‌وره‌یی مرۆفی زانا به‌سه‌ر مرۆفی خواپه‌رست وه‌كو فه‌زل و گه‌وره‌یی مانگی چوارده‌ وایه‌ به‌سه‌ر تێکرای ئه‌ستێره‌کاندا.

قوناغی پینجه م

۱- (أُحِبُّونَ أَيُّهَا النَّاسُ أَنْ تَجْتَهِدُوا فِي الدُّعَاءِ؟ قُولُوا: اللَّهُمَّ أَعِنَّا عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ) .

واته: ئه ی خه لکینه ئایا پیتان خو شه کو شش بکه ن له پارانه وه دا؟ بلین: خوایه یارمه تیمان بده له سه ر زیکو سو پاس کردن و جوان په رستنی تو.

۲- (أَتَذَرُونَ مَا الْغَيْبَةُ؟) ذِكْرُكَ أَحَاكَ بِمَا يَكْرَهُ) .

واته: ئایا ئه زانن غه یبه ت چیه؟ ئه وه یه که باسی برا که ت به شتیک که پی ناخوش بی ت.

۳- (إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ يُصَلِّي فَلَا يَرْفَعْ بَصَرَهُ إِلَى السَّمَاءِ) .

واته: که یه کی که له ئیوه نویژی کرد با چاو به رز نه کاته وه بؤ ئاسمان.

۴- (إِذَا كَانُوا ثَلَاثَةً فَلَا يَتَنَاجَّ اثْنَانِ دُونَ الثَّالِثِ مِنْ أَجْلِ أَنْ ذَلِكَ يُخْرِئُهُ) .

واته: ئه گهر سی که س بوون با دووانتان به یه که وه به نه ینی قسه نه کات، چونکه به راستی سی یه م خه فه تبار ده بی ت.

۵- (ارْهَدْ فِي الدُّنْيَا يُحِبُّكَ اللَّهُ، وَارْهَدْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ يُحِبُّكَ النَّاسُ) .

واته: دونیانه ویست به خوا خوشی دهوئیت، خۆت بێ پیویست بکه له وهی له دهستی خه لکیدایه خه لکی خوشیان دهوئیت.

٦- (إِنَّ فِيكَ لَحَصْلَتَيْنِ يُجِبُهُمَا اللَّهُ تَعَالَى: الْحِلْمُ وَالْأَنَاءُ) .

واته: تۆ دوو ره وشتت تیدایه خوای گه وره خوشی دهوئین، ئه ویش: لیبوردهی و نه ره م و نیانی و له سه رخوویی و په له نه کردنه.

٧- (إِنَّ مِنْ أَكْبَرِ الْكِبَائِرِ: أَنْ يَلْعَنَ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ: يَلْعَنُ أَبَا الرَّجُلِ فَيَلْعَنُ أَبَاهُ، وَيَلْعَنُ أُمَّهُ فَيَلْعَنُ أُمَّهُ) .

واته: به راستی له هه ره تاوانه گه وره کان ئه وهیه که: مروؤ نه فرهت بکات له دایک و باوکی: نه فرهت له باوکی خه لکی بکات ئه وانیش نه فرهت له باوکی ئه م بکه ن، وه نه فرهت له دایکی خه لک بکات ئه وانیش نه فرهت له دایکی ئه م بکه ن.

٨- (إِنَّ هَذِهِ ضَجْعَةٌ يُبْغِضُهَا اللَّهُ تَعَالَى - يَعْنِي الْاضْطِجَاعُ عَلَى الْبَطْنِ) .

واته: ئه مه پاکشانیکه که خوای گه وره رقی لییه تی: واته پاکشان له سه رسک.

٩- (تَسَحَّرُوا فَإِنَّ فِي السَّحُورِ بَرَكَهً) .

واته: پاش شیو بکه ن چونکه به راستی به ره که ت له پاش شیو کردندا ههیه.

١٠- (الْبِرُّ: حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْإِثْمُ: مَا حَاكَ فِي صَدْرِكَ، وَكَرِهْتَ أَنْ يَطَّلَعَ عَلَيْهِ

النَّاسُ)

واته: چاکه بریتی یه له رهوشت جوانی، وه خراپه ییش ئه وهیه که دلت پیی ناخۆش بیّت و دل تهنگ بیت پیی و گومانته لیی هه بیّت، وه پیّت ناخۆش بیّت که خه لکی بیبینیّت و ههستی پی بکات.

١١- (تَعَرَّفَ إِلَى اللَّهِ فِي الرَّحَاءِ يَعْرِفُكَ فِي الشَّدَّةِ) .

واته: خوا بناسه له کاتی خۆشیدا خۆای گه وره ییش فریات ده که ویّت له کاتی سه غله تیدا.

١٢- (حُرِّمَ عَلَى النَّارِ كُلُّ هَيْنٍ لِّنَّ سَهْلٍ قَرِيبٍ مِنَ النَّاسِ) .

واته: حه رام کراوه له سه ر ئاگری دۆزه خ هه موو که سیکی ئاسانی ساده ی نه رم و نیانی سانای نزیک له خه لکی بسوتینیّت.

١٣- (حَسِّنُوا الْقُرْآنَ بِأَصْوَاتِكُمْ، فَإِنَّ الصَّوْتَ الْحَسَنَ يُزِيدُ الْقُرْآنَ حُسْنًا) .

واته: قورئان برازیننه وه به دهنگتان چونکه به راستی دهنگی خۆش جوانی قورئان زیاد ده کات.

١٤- (حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ خَمْسٌ: رُدُّ السَّلَامِ، وَعِيَادَةُ الْمَرِيضِ، وَاتِّبَاعُ الْجَنَائِزِ، وَإِجَابَةُ الدَّعْوَةِ، وَتَشْمِيتُ الْعَاطِسِ).

واته: مافی موسلمان به سهر موسلمان وه پینج شته: وه لامدانه وهی سه لام، و سهردانی کردنی نه خۆش، و شوین که وتنی جه نازه، و وه لامدانه وهی ده عوهت، و که سیکیش پژمی وتی الحمد لله تو پئی بلئی یرحمک الله.

١٥- (دَخَلَتْ امْرَأَةُ النَّارِ فِي هَرَّةٍ رَبَطَتْهَا؛ فَلَا هِيَ أَطْعَمَتْهَا، وَلَا هِيَ أَرْسَلَتْهَا تَأْكُلُ مِنْ خَشَاشِ الْأَرْضِ - حَتَّى مَاتَتْ) .

واته: ئافره تیک له پیناو پشیله یه کدا چوو ه ناو ئاگری دۆزه خه وه، به ستهبۆیه وه نه خواردنی پئی ده دا نه وازی لی ده هی نا خوی خۆراک له سهر زهوی پهیدا بکات و پاو بکات تا توپی.

١٦- (كَانَ ﷺ إِذَا سَمِعَ الْمُؤَذِّنَ قَالَ مِثْلَ مَا يَقُولُ حَتَّى إِذَا بَلَغَ (حَيٍّ عَلَى الصَّلَاةِ حَيٍّ عَلَى الْفَلَاحِ) قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) .

واته: پیغه مبهەر ﷺ که گوئی له دهنگی بانگبێژ بوایه وه کو ئهوی دهوته وه تا دهگه یشته حیّ علی الصلّاه حیّ علی الفلاح ئه و کاته ده یفه رموو: لا حول ولا قوّة إلا بالله.

١٧- (مِثْلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ كَمِثْلِ الْجَسَدِ الْوَاحِدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْأَعْضَاءِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَى) .

واته: نمونهی باوهرداران له خۆشهویستی و پهحم و بهزهی و سۆزیاندا بهرامبهریهکتری وهکو یهک لاشهیهک وایه که ئهگەر ئهندامیکی ئهوا لاشهیه ئازای ههبیتهوا سهرجه م ئهندامهکانی تریشی توشی شهونخونی و تا دهبن.

١٨- (مَثَلُ الْبَيْتِ الَّذِي يُذَكِّرُ اللَّهَ فِيهِ وَالْبَيْتِ الَّذِي لَا يُذَكِّرُ اللَّهَ فِيهِ مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ) .

واته: نمونهی ئهوا مالهی که یادی خوای تیا دهکریته لهگهڵ ئهوا مالهی زیکرو یادی خوای تیا ناکریته وهکو مروفی زیندوو مردوو وایه .

١٩- (مَنْ أَحَبَّ أَنْ تَسْرُهُ صَحِيفَتُهُ فَلْيُكْزِرْ فِيهَا مِنَ الْإِسْتِغْفَارِ) .

واته: ههركه سیك پیی خۆشه پهپاوی کرده وهکانی له پۆژی دوااییدا دلی خۆش بکات ئهوا با زۆر استغفر الله بکات.

٢٠- (مَنْ حِينَ يَخْرُجُ أَحَدُكُمْ مِنْ مَنْزِلِهِ إِلَى مَسْجِدِهِ؛ فَرَجُلٌ تُكْتُبُ لَهُ حَسَنَةً، وَأُخْرَى تَمْحُو سَيِّئَةً) .

واته: له وکاتهی یهکی له ئیوه له مالی خوی دهردهچیته بۆ مزگهوت ههنگاویکی چاکهی بۆ دهنوسریته و ههنگاویکی تری خراپهیهکی لی دهرسپیتته وه .

٢١- (مَنْ أُعْطِيَ حَظَّهُ مِنَ الرَّفْقِ؛ فَقَدْ أُعْطِيَ حَظَّهُ مِنَ الْخَيْرِ؛ وَمَنْ حُرِمَ حَظُّهُ مِنَ الرَّفْقِ؛ فَقَدْ حُرِمَ حَظُّهُ مِنَ الْخَيْرِ) .

واته: ههركه سێك به شی خۆی له نهرم و نیانی پێ درابێت ئهوا به شی خۆی له خێرو چاکه وهگرتهوه، وه ههركه سێك بێ بهش کرابێت له نهرم و نیانی ئهوا بێ بهش کراوه له خێرو چاکه.

٢٢- (مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الْكَهْفِ فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ أَضَاءَ لَهُ مِنَ النُّورِ مَا بَيْنَ الْجُمُعَتَيْنِ) .

واته: ههركه سێك سورهتی كه هف بخوینێ له پۆژی ههینییدا ئهوا نیوان ههردوو ههینییهكه ی بۆ پوناك دهكاتوه له نور.

٢٣- (مَنْ كَانَ لَهُ وَجْهَانِ فِي الدُّنْيَا؛ كَانَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِسَانَانِ مِنْ نَارٍ) .

واته: ههركه سێك له دونیا دوو پووی هه بێت ئهوا له پۆژی دوايیدا دوو زمانی ده بێت له ئاگر.

٢٤- (مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَبَوَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ) .

واته: ههركه سێك به قهستی و به عهمدی درۆ بکات به دهم منهوه ئهوا با شوینێك له ئاگری دۆزهخ بۆ خۆی دابنێت.

٢٥- (مَنْ يَكُنْ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ؛ يَكُنْ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ) .

واته: ههركه سێك پێویستی برایهکی جێ به جێ بکات ئهوا خوای گهوره پێداویستیهکانی بۆ جێ به جێ دهکات.

واته: ئەگەر یهكێك له ئێوه باویشکی دا ئهوا چه نديك له توانایدا هه بوو با بیگه پینیتتهوه، چونکه به راستی ئەگەر یهكێك له ئێوه ووتی: ها، ئهوا شهیتان پێی پێ دەکه نیت.

٣١- (كَانَ ﷺ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ؛ قَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَكَفَانَا وَآوَانَا فَكَمْ مِمَّنْ لَا كَافِيَ لَهُ وَلَا مُؤْوِي لَهُ) .

واته: پیغمبەر ﷺ ئەگەر بچوایه ته سه ر جیگای نوستن ده یفه رموو: هه مدو سوپاس بۆ ئه و خوایه ی که خوادن و خواردنه وه ی پێ به خشین و بێ پێویستی کردین هه ر خۆیمان به سه، وه جیگای پێ داین که چه نده ها که سه هه یه بێ که سه و بێ جیگایه.

٣٢- (إِذَا اسْتَلْقَى أَحَدُكُمْ عَلَى قَفَاهُ فَلَا يَضَعُ إِحْدَى رِجْلَيْهِ عَلَى الْأُخْرَى) .

واته: ئەگەر که سیك له ئێوه له سه ر پشتی پاكشا با قاجیکی نه خاته سه ر قاچه که ی تری.

٣٣- (إِذَا أَصْبَحَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ) .

واته: ئەگەر یه کێک له ئێوه به یانی کردوه وە بابلێت: خوايه به پشتیوانی تۆوه به یانیمان کردوه و به پشتیوانی تۆوه ئیوارەمان کردوه وە به پشتیوانی تۆوه دەژین و به پشتیوانی تۆوه دەمرین و گەرانه وە یشمان هەر بۆ لای تۆیه .

٣٤- (إِذَا انْتَعَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِالْيَمِينِ وَإِذَا خَلَعَ فَلْيَبْدَأْ بِالشِّمَالِ، لِتَكُونَ الْيُمْنَى أَوْهَمًا تُنْعَلُ وَآخِرُهُمَا تُنْرَعُ) .

واته: ئەگەر یه کێک له ئێوه پێلاوی له پێ کرد با له پێی راسته وه دەس پێ بکات، وه ئەگەر دایکەند با له چهپه وه دەست پێ بکات، با راسته یه که میان بێت که له پێ ده کریت وه دوایان پیت که داده که ندری.

٣٥- (مَنْ عَلِمَ الرَّمْيَ ثُمَّ تَرَكَهُ؛ فَلَيْسَ مِنَّا) .

واته: هه رکه سیك نیشان شکاندن بزانی ت پاشان وازی لی بهینیت ئەوا له ئیمه نی یه .

٣٦- (مَوْقِفُ سَاعَةٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ خَيْرٌ مِنْ قِيَامِ لَيْلَةٍ الْقَدْرِ عِنْدَ الْحَجَرِ الْأَسْوَدِ) .

واته: راوهستانی کاتیکی کهم له پیناو خوای گه وره له جیهاد کردندا باشتره له راوهستانی شهوی قه در بۆ په رستن له لای به رده په شه که له که عبه ی پیروژ.

٣٧- (مَنْ أَنْفَقَ نَفَقَةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ كُتِبَتْ لَهُ بِسَبْعِمِائَةِ ضِعْفٍ) .

واته: هه رکه سێک شتێک ببه خشیته له پیناو خوای گه ورده ئهوا به حهود سه د بۆی ده نوسریت.

٣٨- (الْمَهْدِيُّ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ يُصْلِحُهُ اللَّهُ فِي لَيْلَةٍ) .

واته: محهمه دی مه هدی له ئیمه یه له ئال و بهیتی منه خوای گه وره له شه ویکدا ئاماده ی ده کات.

٣٩- (هَرَّانٍ مِنَ الْجَنَّةِ: النَّبِيلُ وَالْفُرَاتُ) .

واته: دوو پوبار هه ن له به هه شتن: نیل و فورات.

٤٠- (النَّارُ عُدُوٌّ فَاحْذَرُوهَا) .

واته: ئاگر دوژمنه ئاگاداری بن.

٤١- (النَّاسُ وَلَدُ آدَمَ، وَآدَمُ مِنْ تُرَابٍ) .

واته: خه لکی نه وهی ئاده من، وه ئاده میش له خۆله.

٤٢- (لَا تَسُبُّوا الدَّهْرَ، فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الدَّهْرُ) .

واته: جوین به سه رده م و پوژگار مه دن، چونکه به پراستی روژگار به ده ست خوایه خوا هه لی ده سوپینیت و به پیوه ی ده بات.

٤٣- (لَا تَغْضَبْ وَلَكَ الْجَنَّةُ) .

واته: تورپه مه‌به‌و به‌هه‌شتت بۆ هه‌یه.

٤٤- (فُكُّوا الْعَانِي، وَأَجِيبُوا الدَّاعِي، وَأَطْعِمُوا الْجَائِع، وَعُودُوا الْمَرِيضَ) .

واته: ديل ئازاد بکه‌ن، و وه‌لامی ده‌عوته‌ بده‌نه‌وه، و برسی تیر بکه‌ن، و سه‌ردانی نه‌خۆش بکه‌ن.

٤٥- (فِي الْجَنَّةِ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبٍ بَشَرٍ) .

واته: له‌به‌هه‌شتدا نازو نیعمه‌تی وا هه‌یه که هیچ چاویک نه‌یبینیوه، وه‌ هیچ گۆیی‌ه‌ک نه‌ی‌بیستوه، وه‌ به‌ دلی هیچ مروفتیکدا نه‌هاتوه.

٤٦- (الْفَقْهُ يَمَانٍ، وَالْحِكْمَةُ يَمَانِيَّةٌ) .

واته: فیه‌و تیگه‌یشتن له‌ دین یه‌مه‌نی یه، وه‌ حیکمه‌ت و داناییش یه‌مه‌نیه.

٤٧- (قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: " الْكِبْرِيَاءُ رِدَائِي، فَمَنْ نَارَعَنِي رِدَائِي قَصَمْتُهُ) .

واته: خوای گه‌وره ده‌فه‌رمیت: گه‌وره‌یی و خۆبه‌گه‌وره‌زانین تاییه‌ته به‌ من، جا هه‌رکه‌سیک داوای بکات و خۆبه‌گه‌وره‌زانینی تیدا بی‌ت نه‌وا زه‌لیل و ریسوای ده‌که‌م و نزیکه‌ له‌ ناوی بیه‌م، چونکه‌ نه‌م سیفه‌ته‌ بۆ مروفت ناگونجیت و که‌م و کورپییه‌ . (چۆن که‌سیک پۆشاکێکی هه‌بی‌ت تاییه‌ت بی‌ت به‌ خۆی ئاوايش گه‌وره‌یی و خۆبه‌گه‌وره‌زانین تاییه‌ته به‌ خوای گه‌وره‌و سیفه‌تیکی مه‌دح و به‌رزو بلنده سه‌باره‌ت به‌ خوای گه‌وره‌)

٤٨- (كَتَبَ اللَّهُ تَعَالَى مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ، وَعَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ) .

واته: خوای گه وره قه دهری دروستکراوه کانی نویوووه پیش ئه وهی که ئاسمانه کان و زهوی دروست بکات به په نجا هه زار سال، وه عهرشه که یشی له سهر ئاوه .

٤٩- (لَصَوْتُ أَبِي طَلْحَةَ فِي الْجَيْشِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ رَجُلٍ) .

واته: دهنگی ئه بو ته لحه (خوای لی رازی بیّت) له ناو سوپادا باشتره له هه زار پیاو.

٥٠- (لَوْ كَانَتِ الدُّنْيَا تَعْدِلُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بُعُوضَةٍ مَا سَقَى كَافِرًا مِنْهَا شَرْبَةً مَاءٍ) .

واته: ئه گهر دونیا نرخى باله میشوله یه کی هه بوایه لای خوای گه وره ئه وا قومه ئاو یکی لی نادا به کافر.

٥١- (لَوْلَا أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمَّتِي لَأَمَرْتُهُمْ بِالسَّوَاكِ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ) .

واته: ئه گهر نار په حه تی نه بوایه له سهر ئوممه ته که م ئه وا فه رمانم پییان ده کرد به سیواک کردن له گه ل هه موو نویژیکدا.

٥٢- (لَيْسَ الْكَذَّابُ بِالَّذِي يُصْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ فَيَنْمِي خَيْرًا وَيَقُولُ خَيْرًا) .

واته: ئەو کەسە درۆزن نیه کە نیوانی خەڵک چاک دەکات و قسە ی باش دینێت و دەبات و باش دەلێت.

٥٣- (ما جَلَسَ قَوْمٌ يَذْكُرُونَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ إِلَّا نَادَاهُمْ مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ: قُومُوا مَغْفُورًا لَكُمْ).

واته: هیچ کەسانی کە دانانیشتن لە شوێنێکدا زیكری خوای گەورە بکەن ئیلا بانگەریک لە ئاسمانەو بە بانگیان دەکات و پێیان دەلێت: هەستەن خوای گەورە لێتان خۆش بوو.

٥٤- (مَا لِي وَلِلدُّنْيَا؟ مَا أَنَا فِي الدُّنْيَا إِلَّا كَرَاحٍ اسْتَظَلَّ تَحْتَ شَجَرَةٍ، ثُمَّ رَاحَ وَتَرَكَهَا).

واته: من دونیام بۆ چیە! من لە دنیادا وەک سوارێک وام کە لە ژێر سییەری داریکدا پشوو بدات و پاشان بپوات و بە جێی بهێلێت.

٥٥- (مَا مِنْ عَامٍ إِلَّا وَالَّذِي بَعْدَهُ شَرٌّ مِنْهُ حَتَّى تَلْقُوا رَبَّكُمْ).

واته: هیچ سالی کە نیه ئیلا دواتری خراپترە لە خۆی تا دەگەنە خوای گەورە.

٥٦- (مَا مِنْ عَبْدٍ مُسْلِمٍ تَوَضَّأَ فَأَسْبَغَ الْوُضُوءَ ثُمَّ صَلَّى لِلَّهِ فِي كُلِّ يَوْمٍ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ رُكْعَةً تَطَوُّعًا غَيْرَ فَرِيضَةٍ إِلَّا بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ).

واته: هیچ بهندهیهکی موسلمان نیه دهست نوێژ بشوات و دهست نوێژیکی تهواو پاشان له ههموو پۆژیکیدا بۆ خوا دوانزه پکاتی سوننهتی پیش و پاشی نوێژه فهرزهکان بکات جگه له فهرزهکان ئیلا خوای گهوره کۆشکیکی له بهههشتدا بۆ دروست دهکات.

٥٧- (مَا مِنْ قَوْمٍ يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا حَفَّتْ بِهِمُ الْمَلَائِكَةُ، وَغَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ، وَنَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ، وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ).

واته: هیچ کهسانیکی نیه زیکی خوای گهوره بکهن ئیلا فریشتهکان دهوریان دهدهن و به دهوریاندا دهسوپیینهوه، وه سۆزو بهزهیی خوای گهوره دایاندهپۆشییت، وه هیمنی و ئارامی دادهبهزیته سهریان، وه خوای گهوره لای فریشتهکانی لای خۆی به چاکه باسیان دهکات.

٥٨- (مَا مِنْ يَوْمٍ يُصْبِحُ الْعِبَادُ فِيهِ إِلَّا مَلَكَانِ يَنْزِلَانِ فَيَقُولُ أَحَدُهُمَا: اللَّهُمَّ أَعْطِ مُنْفِقًا خَلْفًا، وَيَقُولُ الْآخَرُ: اللَّهُمَّ أَعْطِ مُنْسِكًا تَلَفًا).

واته: هه پۆژیکی نیه که بهندهکان روژی تیا بکهنهوه ئیلا دوو فریشته دادهبهزن یهکیکیان دهلیت: خوايه ئهوهی مالی خۆی له پیناو تۆدا ده بهخشییت ئهوا جیگهی بۆ پر بکهروهه و پپی بهخشه، ئهوی تریان دهلیت: خوايه ئهوهی مالی خۆی

نابه خشیت و دهستی خوی گردۆته وه ئه‌وا ماله‌که‌ی توشی له‌ناو چون بکه‌یت و له‌ناوی به‌ریت.

٥٩- (مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ فَيُحْسِنُ الْوُضُوءَ ثُمَّ يَقُومُ فَيَرْكَعُ رَكَعَيْنِ يُقْبِلُ عَلَيْهِمَا بَقْلِهِ وَ وَجْهِهِ، إِلَّا وَجِبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ وَغُفِرَ لَهُ) .

واته: هیچ که سیک له ئیوه نیه که دهست نویژ بشوات و جوان و ته‌واو دهست نویژ بشوات پاشان هه‌ستیت دوو رکات نویژ بکات دل و بیرو روی لای نویژه‌که‌ی بیت، ئیلا به‌هه‌شت بۆ ئه‌و مسۆگه‌رو واجب ده‌بیت و خوا له تاوانه‌کانی خوش ده‌بیت.

٦٠- (مَثَلُ الْبَيْتِ الَّذِي يُذَكِّرُ اللَّهَ فِيهِ وَالْبَيْتِ الَّذِي لَا يُذَكِّرُ اللَّهَ فِيهِ مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ)

واته: نمونه‌ی ئەو ماله‌ی زیکری خوای گه‌وره‌ی تیا ده‌کریّت و ئەو ماله‌ی زیکری خوای گه‌وره‌ی تێدا ناکریّت وه‌کو نمونه‌ی زیندو و مردوو وایه.

قوناغی شه شه م

۱- (اتَّقُوا دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهَا تُحْمَلُ عَلَى الْغَمَامِ، وَيَقُولُ اللَّهُ: وَعِزِّي وَجَلَالِي لِأَنْصُرَنَّكَ وَلَوْ بَعْدَ حِينٍ) .

واته: خوٲان بپاریزن له دعای سته م لیکراو وسته م مه که ن، چونکه نه و دعایه هه لده گیرئ له سه ر هه وری سپی و به رز ده کریته وه، خوای گه وره ده فه رمیٲ: سویند بیٲ به عیززه ت و گه وره یی خوٲم سه رت ده خه م نه گه ر دواتریش بیٲ.

۲- (إِذَا جَاءَ رَمَضَانُ فَتُحْتِ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ، وَغُلِقَتْ أَبْوَابُ النَّارِ، وَصُفِّدَتِ الشَّيَاطِينُ) .

واته: که مانگی په مه زان بیٲ ده رگاکانی به هه شت ده کریته وه، وه ده رگاکانی دوزه خ داده خریٲ، وه شه یتانه کان کوٲ و زنجیر ده کریٲ.

۳- (إِذَا سَرَّتْكَ حَسَنَتُكَ وَسَاءَتْكَ سَيِّئَتُكَ فَأَنْتَ مُؤْمِنٌ) .

واته: نه گه ر چاکه که ت دلخوٲشی کردیت و خراپه که ت خه فه تباری کردیت نه و تۆ باوه پرداری.

۴- (إِذَا كَانَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ وَلَيْلَةُ الْجُمُعَةِ فَأَكْثَرُوا مِنَ الصَّلَاةِ عَلَيَّ) .

واته: که شه و و پوٲی هه ینی بوو زوٲر سه لاوات له سه ر من بده ن.

۵- (إِذَا نَسِيَ أَحَدُكُمْ صَلَاةً أَوْ نَامَ عَنْهَا فَلْيُصَلِّهَا إِذَا ذَكَرَهَا) .

واته: ئەگەر یه کێک له ئیوه له یادی چوو نوێژێکی بکات یاخود خهوی لی کهوت به سه ریدا ئەوا هه رکات یادی کهوته وه با بیکات.

۶- (أَرْبَعُ أَفْصَلُ الْكَلَامِ لَا يَضُرُّكَ بِأَيِّهِنَّ بَدَأْتَ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ) .

واته: باشتیڕین وشه چواره زیانت پی ناگه یه نیت به هه رکامیکیان دهست پی بکهیت: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ.

۷- (أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ فَأَكْثِرُوا مِنَ الدُّعَاءِ) .

واته: نزیکترین کات که بهنده له خوای خوی نزیک بیته وه له سوجه دایه بویه تییدا زۆر دوعا بکهن.

۸- (أَكْبَرُ الْكَبَائِرِ: الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَقَتْلُ النَّفْسِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ، وَشَهَادَةُ الزُّوْرِ) .

واته: گه وره ترین تاوانه گه وره کان: هاوبهش بریاردانه بۆ خوا، وه ئازاردانی دلی دایک و باوکه، وه شایه تی دانی ناحهقه.

۹- (اَمْلِكْ عَلَيْكَ لِسَانَكَ، وَلَيْسَعَكَ بَيْتُكَ، وَابْكِ عَلَى خَطِيئَتِكَ) .

واته: زمانت بگره (بپاریزه)، وه له مال خۆت جیگیره (له کاتی فیتنه دا)، وه بۆتاوانه کانی خۆت بگری.

١٠- (أَمَرْتُ بِالسَّوَاكِ حَتَّى خِفْتُ عَلَى أَسْنَانِي) .

واته: فەرمانم پێ کرا به سیواک کردن تا ترسام له ددانه کانم.

١١- (إِنَّ أَكْمَلَ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا، وَإِنَّ حُسْنَ الْخُلُقِ لَيَبْلُغُ دَرَجَةً الصَّوْمِ وَالصَّلَاةِ) .

واته: به پاستی له هه موو باوه پداریک ئیمانی ته واوتر ئه و که سه یه که له هه موویان په وشتی جواتر بیّت، وه په وشت جوانی پله ی باوه پدار بهرز ده کاته وه تا ده یگه یه نیته پله ی پۆژوو نویژ.

١٢- (إِنَّ الدِّينَ النَّصِيحَةُ، لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَيِّمَةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ) .

واته: به پاستی دین ئامۆزگارییه بۆ خواو قورئانه که ی و پیغمه مبه ره که ی ﷺ و پێشه وایانی موسلمانان و سه رجه م موسلمانان.

١٣- (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّى لَا يَبْغِيَ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ) .

واته: خوای گه وره سروشی بۆ ناردم که خۆتان به که م بزانی تا هه ندیکتان سته م له هه ندیکتان نه که ن.

۱۴- (إِنَّ اللَّهَ زَادَكُمْ صَلَاةً فَحَافِظُوا عَلَيْهَا وَهِيَ الْوِتْرُ) .

واته: خوای گه وره نویژیکی بۆتان زیاد کردوه پاریزگاری لی بکه ن که ویتره .

۱۵- (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَا يَقْبَلُ مِنَ الْعَمَلِ إِلَّا مَا كَانَ لَهُ خَالِصًا وَابْتُغِيَ بِهِ وَجْهُهُ) .

واته: خوای گه وره هیچ کرده وهیه ک وهرناگریت ته نها ئه وه نه بیّت که به دلسۆزی و نیه ت پاکی بۆ ئه و ئه نجام درابیّت و مه به ست پیی ته نها په زامه ندی ئه و بیّت .

۱۶- (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ) .

واته: خوای گه وره ته ماشای شیوه و مالتان ناکات به لکو ته ماشای دل و کرده وه کانتان ده کات .

۱۷- (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: أَنَا مَعَ عَبْدِي مَا ذَكَرَنِي وَتَحَرَّكَتْ بِي شَفَتَاهُ) .

واته: خوای گه وره ده فه رمیّت: من له گه ل به نده ی خوّمدا م تا یادو زیکری من بکات و لیوه کانی بچولیتته وه به یادی من .

۱۸- (إِنَّ شَرَّ النَّاسِ مَنْزِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ تَرَكَهُ النَّاسُ اتِّقَاءً فَحْشِهِ) .

واته: به راستی خراپترین کهس له لای خوای گه وره له پۆژی قیامه تدا ئه و کهسه یه که خه لکی وازی لی بینن له بهر خوپاراستن له خراپه کاری و جوین فروشی .

۱۹- (إِنَّ حُسْنَ الْعَهْدِ مِنَ الْإِيمَانِ) .

واته: به پراستی په یمان باشی و بردنه سہری له ئیمانہ و دہیہ .

۲۰- (إِنَّ لِلَّهِ تَعَالَى مَلَائِكَةً سَيَّاحِينَ فِي الْأَرْضِ يُبَلِّغُونِي مِنْ أُمِّي السَّلَامَ) .

واته: به پراستی خوای گہ وره له سہر زہوی فریشتہی گہ پوکی هہیہ که سہلامی
نوممہ تہ که مم پی دہ گہ یه نن .

۲۱- (إِنَّ لِلَّهِ تَعَالَى تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا مِنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ) .

واته: به پراستی خوای گہ وره نہ و دہو نو ناوی هہیہ هہر که سیکی بیژمیریٹ و
له بہری بکات و له خویدا جی بہ جی بکات ئہ و دہ چیتہ بہ هہ شتہ و ہ .

۲۲- (إِنَّ لِلطَّاعِمِ الشَّاكِرِ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلَ مَا لِلصَّائِمِ الصَّابِرِ) .

واته: به پراستی ئہ و که سہی که دہ خوات و سوپاسگوزاری خوای گہ وره دہ کات
ئہ جرو پاداشتی بو هہیہ و هکو که سیکی پوژو و دہ وانی ئارامگر .

۲۳- (إِنَّ مِنْ أَرْبَى الرَّبَا الْأَسْتَطَالَةَ فِي عَرْضِ الْمُسْلِمِ بَعِيرٍ حَقٍّ) .

واته: به پراستی گہ وره ترین پیباو سو خواردن دہم در یژی کردنہ ناموسی
موسلمانہ به ناحہ ق .

۲۴- (إِنَّ مِنْ شَرِّ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ اللَّهِ ذَا الْوُجْهَيْنِ) .

واته: به پاستی خراپترین خه لکی لای خوی گه وره له پوژی قیامه تدا ئه و
که سه یه که دوو پووی هه یه .

٢٥- (إِنَّمَا بُعِثْتُمْ مُبَسِّرِينَ وَلَمْ تُبْعَثُوا مُعَسِّرِينَ) .

واته: ئیوه ته نها نیتر دراو ن بؤ ئه وهی ئاسانکار بن، وه نه نیتر دراو ن بؤ ئه وهی
شت له سه ر خه لکی قورس بکه ن .

٢٦- (التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ) .

واته: توبه کار له تاوان وه کو ئه و که سه وایه هیه تاوانی نه کرد بیته .

٢٧- (خَابَ عَبْدٌ وَخَسِرَ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ تَعَالَى فِي قَلْبِهِ رَحْمَةً لِلْبَشَرِ) .

واته: زهره رمه ندو خه ساره تمه ند ئه و که سه یه که خوی گه وره په حم و
به زه یی خه لکی نه خست بیته دلیه وه .

٢٨- (لَوْلَا أَنَّا شَقَّ عَلَى أُمَّتِي لِأَمْرِهِمْ بِالسَّوَاكِ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ) .

واته: ئه گه ر زه حمه ت نه بوایه له سه ر ئوممه ته که م ئه واهه فرمانم پی ده کرن به
سیواک کردن له گه ل هه موو نو یژیکدا .

٢٩- (مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُسَيِّطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، وَأَنْ يُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ، فَلْيَصِلْ رَحْمَهُ) .

واته: هه رکه سیك پیی خوشه پزق و پۆزی فراوان بکریت، و ته مه نی درێژ بکریت، ئەوا با په یوه ندی خزمایه تی بگه یه نیت.

٣٠- (الْمُؤْمِنُ يَأْلَفُ وَيُؤْلَفُ، وَلَا خَيْرَ فِيمَنْ لَا يَأْلَفُ وَلَا يُؤْلَفُ، وَخَيْرُ النَّاسِ أَنْفَعُهُمْ لِلنَّاسِ).

واته: باوه ردار ئەو که سه یه که وا نه رمونیانه و تیکه ل خه لکی ده بیّت و خه لکی تیکه لی ده بن، وه خیر له و که سه دا نیه که نه رم و نیان نه بیّت و تیکه ل خه لکی نه بیّت و خه لکی تیکه لی نه بیّت، وه باشتترینی خه لکی ئەو که سه یه که له هه موو که س به سودتره بۆ خه لکی.

٣١- (لَا تَخْلِفُوا إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَخْلِفُوا إِلَّا وَأَنْتُمْ صَادِقُونَ).

واته: سویند مه خۆن به خوای گه وره نه بیّت، وه سویند مه خۆن ئیلا که ئیوه راستگۆبن.

٣٢- (لَا تَحِلُّ الصَّدَقَةُ لِعَنِيٍّ، وَلَا لِدِي مِرَّةٍ سَوِيٍّ).

واته: زه کات حه لال نیه بۆ ده وله مه ند وه ری بگریت، هه روه ها بۆ که سیکی به هیزی له ش ساغ.

٣٣- (لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ).

واته: نابیت گوێرایه لی هیچ که سیك بکریت له سه ریچی خوای گه وره دا.

٣٤- (مَثَلُ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ الصَّائِمِ الدَّائِمِ الَّذِي لَا يَفْتُرُ مِنْ صِيَامٍ وَلَا صَدَقَةٍ حَتَّى يَرْجِعَ) .

واته: نمونه‌ی که سێک که جیهاد ده‌کات له پێناو خوای گه‌وره‌دا وه‌کو که سێک وایه که به پۆژ به‌پۆژوو بی‌ت و به‌شه‌و شه‌و نوێژ بکات به‌به‌رده‌وامی که بی‌زار نه‌بی‌ت له پۆژوو خێر کردن تا ده‌گه‌رێته‌وه‌.

٣٥- (مَنْ جَهَّزَ غَازِيًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَقَدْ غَزَا، وَمَنْ حَلَفَ غَازِيًا فِي أَهْلِهِ فَقَدْ غَزَا) .

واته: هه‌ر که سێک یه‌کێک ئاماده‌ بکات بۆ غه‌زا کردن له پێناو خوای گه‌وره‌دا ئه‌وا وه‌کو ئه‌وه‌ وایه که خۆیشی غه‌زای کرد بی‌ت، وه‌ هه‌ر که سێک سه‌ره‌په‌رشتی که سوکاری ئه‌و که سه‌ بکات که چووه‌ بۆ غه‌زا به‌ چاکه‌ ئه‌ویش وه‌ک ئه‌وه‌ وایه که خۆیشی غه‌زای کرد بی‌ت.

٣٦- (مَنْ رَاحَ رَوْحَةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَانَ لَهُ مِثْلُ مَا أَصَابَهُ مِنَ الْعُبَارِ مِسْكَاً يَوْمَ الْقِيَامَةِ)

واته: هه‌ر که سێک ده‌رچێت له پێناو خوا بۆ جیهاد کردن ئه‌وا به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌و تۆزه‌ی چووه‌ به‌ سه‌ریدا ده‌بی‌ت به‌ میسک بۆی له‌ پۆژی قیامه‌تدا.

٣٧- (مَا يَجِدُ الشَّهِيدُ مِنْ مَسِّ الْقَتْلِ إِلَّا كَمَا يَجِدُ أَحَدُكُمْ مِنْ مَسِّ الْقُرْصَةِ) .

واته: شه هید ههست به ئازاری کوشتن ناکات مه گهر وه کو ئه وهی چۆن یه کیک له ئیوه ههست به ئازاری قرونچکیک و کیک پیوه دان بکات.

٣٨- (صَلَاخُ أَوَّلِ هَذِهِ الْأُمَّةِ بِالرُّهْدِ وَالْيَقِينِ، وَيَهْلِكُ آخِرُهَا بِالْبُخْلِ وَالْأَمَلِ).

واته: چاکى سه ره تاي ئهم ئوممه ته به زوه دو دنیاییه، وه کۆتایی ئهم ئوممه ته له ناو ده چیت به چروکی و هیوا درێژی.

٣٩- (بَشِّرْ هَذِهِ الْأُمَّةَ بِالسَّيِّئِ وَالِدِّينِ وَالرَّفْعَةِ وَالنَّصْرِ وَالتَّمَكُّنِ فِي الْأَرْضِ).

واته: موژده بهم ئوممه ته بده به پله و پایه به رزی و دین و بلندی و سه رکه و تن و جیگیر بوون و دهسه لات له سه ر زهوی.

٤٠- (مَثَلُ الْعَالَمِ الَّذِي يُعَلِّمُ النَّاسَ الْحَيْرَ وَيَنْسَى نَفْسَهُ كَمَثَلِ السِّرَاجِ يُضِيءُ لِلنَّاسِ وَيُحْرِقُ نَفْسَهُ).

واته: نمونه ی ئه و زانایه ی که خه لکی فیژ چاکه ده کات و خوی له بیر ده کات وه کو ئه و مۆمه وایه که تاریکی بۆ خه لک پوونا ک ده کاته وه و خوی ده سوتیت.

٤١- (مَثَلُ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ - وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَنْ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِهِ - كَمَثَلِ الصَّائِمِ الْقَائِمِ الْخَاشِعِ الرَّكَعِ السَّاجِدِ).

واته: نمونه ی که سیك که جیهاد ده کات له پیناو خوای گه وره - که خوای گه وره خوی زاناره به نیه ت که کۆ له بهر خاتری خوای گه وره جیهاد ده کات -

وهكو نمونهی كه سێكه كه به شه و شه و نوێژ بكات وله سوجهو ڕكوع دا بێت و به پۆژ به پۆژوو بێت.

٤٢- (مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ حَمْسٌ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا اللَّهُ تَعَالَى: لَا يَعْلَمُ أَحَدٌ مَا يَكُونُ فِي غَدٍ إِلَّا اللَّهُ تَعَالَى، وَلَا يَعْلَمُ أَحَدٌ مَا يَكُونُ فِي الْأَرْحَامِ إِلَّا اللَّهُ تَعَالَى، وَلَا يَعْلَمُ مَتَى تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا اللَّهُ تَعَالَى، وَلَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِلَّا اللَّهُ تَعَالَى، وَلَا يَدْرِي أَحَدٌ مَتَى يَجِيءُ الْمَطَرُ إِلَّا اللَّهُ تَعَالَى).

واته: کلێله کانی په نهان و غهیب پینچ شتن ته نهها خواى گه وره نه بێت كه س نازانیته: ههچ كه س نازانیته سبه ینى چى روو ده دات ته نهها خواى گه وره نه بێت، وه ههچ كه س نازانیته چى له په حمى ئافره تدا ههیه ته نهها خواى گه وره نه بێت، وه ههچ كه س نازانیته كه ی قیامهت هه لده سیته جگه له خواى گه وره، وه ههچ كه س نازانیته كه له كوێ ده مریته جگه له خواى گه وره، وه ههچ كه س نازانیته كه ی باران دیت جگه له خواى گه وره.

٤٣- (مَنْ أَدَّنَ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ سَنَةً وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، وَكُتِبَ لَهُ بِتَأْذِينِهِ فِي كُلِّ يَوْمٍ سِتُّونَ حَسَنَةً، وَ بِإِقَامَتِهِ ثَلَاثُونَ حَسَنَةً).

واته: ههركه سيك دوانزه سال بانگ بدات به ههشتی بۆ مسوگه ر ده بیئت، وه هه موو پوژیک به بانگ دانه که ی شهست ئه جری بۆ ده نوسریئت وه به قامهت کردنه که ی سی خیری بۆ ده نوسریئت.

٤٤- (مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ، وَمَنْ يُطِعِ الْأَمِيرَ فَقَدْ أَطَاعَنِي، وَمَنْ يَعُصِ الْأَمِيرَ فَقَدْ عَصَانِي).

واته: ههركه سيك گوپرایه لی من بکات ئه و گوپرایه لی خوای گه وره ی کردووه، وه ههركه سيك سه ریچی من بکات ئه و سه ریچی خوای گه وره ی کردووه، وه ههركه سيك گوپرایه لی ئه میره که ی بکات ئه و گوپرایه لی منی کردووه، وه ههركه سيك سه ریچی ئه میره که ی بکات ئه و سه ریچی منی کردووه.

٤٥- (مَنْ جَهَّزَ غَازِيًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَقَدْ غَزَا، وَمَنْ خَلَفَ غَازِيًا فِي أَهْلِهِ بِخَيْرٍ فَقَدْ غَزَا).

واته: ههركه سيك موجهیدیك ئاماده بکات و پیداوایسته کانی بۆ دابین بکات له پیتناو خوای گه وره ئه و وهک ئه وه وایه خوای غه زای کرد بیئت، وه ههركه سيك سه ره رشتیاری که س و کاری موجهیدیك بکات به چاکه ئه وه به دلنییای وه کو ئه وه وایه که خوای غه زای کرد بیئت.

٤٦- (مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ عُصِمَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ).

واته: هه رکه سیڤ ده ئایهت له سه ره تای سورته تی که ههف له بهر بکات ئه واده پارێزریت له فیتنه ی ده ججال.

٤٧- (مَنْ خَافَ أَدْجًا، وَمَنْ أَدْجًا بَلَغَ الْمَنْزِلَ، أَلَا إِنَّ سِلْعَةَ اللَّهِ غَالِيَةٌ، أَلَا إِنَّ سِلْعَةَ اللَّهِ الْجَنَّةَ).

واته: هه رکه سیڤ له خوا بترسیت سه ره تای شه و به پڕی ده که ویت و هه موو خیرو چاکه یه ک ده کات، وه هه رکه سیڤ کیش سه ره تای شه و به پڕی بکه ویت ئه واده گاته ماله که (به هه شت) وه ئاگادار بن که کالای خوی گه وره به نرخه وه ئاگادار بن کالای خوی گه وره به هه شته.

٤٨- (مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ).

واته: هه رکه سیڤ له ئیوه خراپه یه کی بینی ئه واده به دهستی بیگورپیت، ئه گه ر نه یه توانی ئه واده به زمانی بیگورپیت، وه ئه گه ر نه یه توانی ئه واده به دلی بیگورپیت، که ئه مه یان لاوازترین باوه پره.

٤٩- (مَنْ سَبَّ أَصْحَابِي فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ).

واته: هه رکه سیڤ جنیو به هاوه له کانم بدات ئه وه نه فره تی خاوه و فریشته کان و تیکرایی خه لکی لی بیت.

۵۰- (مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَجِدَ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ فَلْيُحِبِّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ) .

واته: ھەرکەسێک پێی خۆشە تامی شیرینی باوەر بکات ئەوا با کەسێکی خۆش
ویست تەنھا بۆ خوا خۆشی بویت.

۵۱- (مَنْ عَادَى عَمَّارًا عَادَاهُ اللَّهُ، وَمَنْ أَبْغَضَ عَمَّارًا أَبْغَضَهُ اللَّهُ) .

واته: ھەرکەسێک دژایەتی عەممار (خوای لێ رازی بیّت) بکات ئەوا خوای گەورە
دژایەتی دەکات، وە ھەرکەسێک پەقێ لە عەممار (خوای لێ رازی بیّت) بیّت ئەوا
خوای گەورە پەقێ لێی دەبیّت.

۵۲- (مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ الْمُؤَذِّنَ: وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، غَفَرَ اللَّهُ
لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) .

واته: ھەرکەسێک کە گوێی لە بانگدەر بوو بلیت: وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَمُحَمَّدٍ رَسُولًا وَبِالْإِسْلَامِ
دِينًا ئەوا خوای گەورە لە تاوانەکانی پێشووێ خۆش دەبیّت.

۵۳- (مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، فِي يَوْمٍ مِائَةِ مَرَّةٍ خُطَّتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ
مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ) .

واته: هه ركه سيك له رۆژيكد سهد جار بلييت: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ ئەوا
تاوانه كانى هه لده وه ريت و پاك ده بيتته وه ئەگەر وه كو كه فى ده ریا زۆر بيت.

٥٤- (مَنْ قَامَ بِعَشْرِ آيَاتٍ لَمْ يُكْتَبْ مِنَ الْعَافِلِينَ، وَمَنْ قَامَ بِمِائَةِ آيَةٍ كُتِبَ مِنَ
الْقَانِتِينَ، وَمَنْ قَامَ بِأَلْفِ آيَةٍ كُتِبَ مِنَ الْمُقْنَطَرِينَ) .

واته: هه ركه سيك له شه ونويزدا ده ئايهت بخوينيت ئەوا له بى ئاگيان ناووس
ناكريت، وه هه ركه سيك له شه ونويزدا سهد ئايهت بخوينى ئەوا له خواپه رستان و
گوپرايه لآن ناووس ده كريت، وه هه ركه سيك له شه ونويزدا هه زار ئايهت بخوينيت
ئەوا قينتاريك پاداشتى بؤ دەنوسريت واته: پاداشتيكى يه كجار زۆر.

٥٥- (مَنْ قَتَلَ وَرَعَةً فِي أَوَّلِ ضَرْبَةٍ كُتِبَ لَهُ مِائَةُ حَسَنَةٍ، وَمَنْ قَتَلَهَا فِي الضَّرْبَةِ
الثَّانِيَةِ فَلَهُ كَذَا وَكَذَا حَسَنَةً، وَإِنْ قَتَلَهَا فِي الضَّرْبَةِ الثَّالِثَةِ فَلَهُ كَذَا وَكَذَا حَسَنَةً) .

واته: هه ركه سيك به يه كجار مارمىلكيك بكوژيت ئەوا سهد چاكهى بؤ
دەنوسريت، وه هه ركه سيك به دووهم جار بيكوژيت ئەوا ئەوهنده و ئەوهنده
چاكهى بؤ دەنوسريت، وه ئەگەر به سייهم جار بيكوژيت ئەوا ئەوهنده و ئەوهنده
خيري بؤ دەنوسريت.

٥٦- (لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ، يُلْتَقِيَانِ، فَيُعْرِضُ هَذَا،
وَيُعْرِضُ هَذَا، وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ) .

واتہ: حہ لال نیہ بو ہیچ موسلمانیک کہ قسہ لہ گہل براکیدا نہ کات لہ سی
شہو زیاتر، بگہن بہیہ کتری ئہم پشت لہو بکات و ئہو پشت لہم بکات، وہ
باشترینیان ئہو کہ سہیانہ کہ دہست پیشخہری بکات لہ سہلام کردن.

۵۷- (لَا تُصَلُّوا إِلَى قَبْرِ، وَلَا تُصَلُّوا عَلَى قَبْرِ) .

واتہ: نویژ مہ کەن پوودہ و قہ بر، وہ نویژ مہ کەن لہ سہر قہ بر.

۵۸- (لَا تَسُبُّوا الدِّيكَ، فَإِنَّهُ يُوقِظُ لِلصَّلَاةِ) .

واتہ: جنیو بہ کە لہ شیر مہ دہن، چونکہ بہ راستی ئہو خەلک بہ خہ بہر دینی بو
نویژ کردن.

۵۹- (لَا تَزَالُ عِصَابَةُ مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ حَتَّى
تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ وَهُمْ عَلَى ذَلِكَ) .

واتہ: بہر دہوام کو مہ لیک لہ ئوممہ تہ کەم کوشتار دہ کەن لہ سہر حەق ئہوانہی
پیچہ وانہیان بیت زیانیان پی ناگہیہ نیت تا پوژی قیامەت دیت ئہوان لہ سہر ئہو
شتەن.

۶۰- (لَا تَحْلِفُوا بِآبَائِكُمْ، مَنْ حَلَفَ بِاللَّهِ فَلْيَصْدُقْ، وَمَنْ حَلَفَ لَهُ بِاللَّهِ فَلْيَرْضَ،
وَمَنْ لَمْ يَرْضَ بِاللَّهِ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ) .

واتە: سوئند مەخۇن بە باوك و باپىرانان، ھەركەسىك سوئندى خوارد بە خواى
 گەورە با راست بكات، وە ھەركەسىك سوئندى بە خوا بۆ خورا باپازى بىت، وە
 ھەركەسىك بە خودا پازى نەبىت ئەوا خواى گەورە دەست بەردارى دەبىت.

قوناغی جه وتهم

۱- (لَا يَدْخُلُ النَّارَ أَحَدٌ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالَ حَبَّةٍ خَرَدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ) .

واته: هه ركه سيك به ئه ندازه ی توى خه رده له يه ك ئيمان له دلیدا بیّت ناچیته
ئاگری دۆزه خه وه .

۲- (اِنَّ اَنْ يَعْجَلُهَا اللهُ فِي الدُّنْيَا: الْبَغْيِ وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ) .

واته: دوو تاوان هه يه خوی گه وره سزاكه يان پيش ده خات له دونیادا: زوالم و
سته م كردن و ئازاردانی دايك و باوك .

۳- (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ لَا يَأْمَنُ جَارُهُ بَوَائِقِهِ) .

واته: هه ركه سيك دراوسيه ی ئه مين نه بیّت له خراپه كانی ئه وا ناچیته
به هه شته وه .

۴- (أَحَبُّ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ مَسَاجِدُهَا، وَأَبْغَضُ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ أَسْوَاقُهَا) .

واته: خۆشه ويستترين شوین لای خوی گه وره مزگه وته كانه، وه پق لی
بووترين شوین لای خوی گه وره بازاره كانه .

۵- (أَحَبُّ الْأَسْمَاءِ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: عَبْدُ اللَّهِ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ) .

واته: خۆشه ويستترين ناو لای خوی گه وره عَبْدُ اللَّهِ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ ه .

٦- (إِنْ أَحْسَنَ النَّاسُ قِرَاءَةَ الَّذِي إِذَا رَأَيْتَهُ يَقْرَأُ حَسْبَتْهُ يَخْشَى اللَّهَ) .

واته: باشتین قورئان خوین ئه و که سه یه که ده یبیینیت قورئان ده خوینیت ههست ده که یت که له خوا ده ترسیت.

٧- (إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِأَهْلِ بَيْتٍ خَيْرًا أَدْخَلَ عَلَيْهِمُ الرِّفْقَ) .

واته: ئه گهر خوی گه وره خیرو چاکه ی خانه واده یه کی بویت ئه و نه رم و نیانی ده خاته نیوانیه وه.

٨- (أَتَمُّوا الصَّفَّ الْمُقَدَّم، ثُمَّ الَّذِي يَلِيهِ، فَمَا كَانَ مِنْ نَقْصٍ فَلْيَكُنْ فِي الصَّفِّ الْمُؤَخَّرِ) .

واته: ریزی پیشه وه ی نویژی به کۆمه ل ته و او بکه ن، پاشان ریزی دواتر، ئه گهر ناته وای هه بوو پر نه بوه وه ئه و با بکه ویته ریزی کۆتاییه وه.

٩- (إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَلْيَمْسِ عَلَى هَيْئَتِهِ، فَلْيَصِلْ مَا أَدْرَكَ، وَلْيَقْضِ مَا سَبَقَهُ) .

واته: ئه گهر یه کی که له ئیوه هات بؤ نویژ با به هیمنی و ئارامی یه وه بی، ئه وهنده ی فریا که وت با له گه ل ئیمام بیكات، ئه وه یشی فریا نه که وت با خوی به ته نها بیكات.

١٠- (إِذَا حَلَمَ أَحَدُكُمْ فَلَا يُحَدِّثِ النَّاسَ بِتَلَعُّبِ الشَّيْطَانِ فِي الْمَنَامِ) .

واتہ: ئەگەر یەکیەک لە ئێوہ خەوی خراپی بینی ئەوا با بوخوی نە یگێرێتەوہ
چونکہ شەیتان لە خەودا یاری پێ کردووہ.

۱۱- (إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلَا يَجْلِسَ حَتَّى يُصَلِّيَ رُكْعَتَيْنِ) .

واتہ: ئەگەر یەکیەک لە ئێوہ ھاتە ناو مزگەوت با دانەنیشیێت تا دوو پکات نوێژ
دەکات.

۱۲- (إِذَا سَمِعْتَ جِرَانَكَ يَقُولُونَ: قَدْ أَحْسَنْتَ فَقَدْ أَحْسَنْتَ، وَإِذَا سَمِعْتَهُمْ يَقُولُونَ: قَدْ أَسَأْتَ فَقَدْ أَسَأْتَ) .

واتہ: ئەگەر بیستت دراوسیکانت وتیان: چاکت کرد ئەوا چاکت کردووہ، وە
ئەگەر بیستت وتیان: خراپت کرد ئەوا بە دلنیاپی خراپت کردووہ.

۱۳- (إِذَا شَرِبْتُمُ اللَّبَنَ فَتَمَضَّضُوا مِنْهُ، فَإِنَّ لَهُ دَسْمًا) .

واتہ: ئەگەر شیرتان خوارد ئاو لە دەمتان وەربدەن، چونکہ بەپاستی چەوری
ھەیە.

۱۴- (إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيُصَلِّ إِلَى سُتْرَةٍ وَلْيَدْنُ مِنْ سُتْرَتِهِ، لَا يَفْطَعُ الشَّيْطَانُ عَلَيْهِ صَلَاتَهُ) .

واتہ: ئەگەر یەکیەک لە ئێوہ نوێژی کرد با نوێژ بکات پووہ و سوترە یەک وە با
نزیك بێتەوہ لە سوترەکە ی، با شەیتان نوێژەکە ی پێ نە بپێت.

١٥- (إِذَا قُلْتَ لِصَاحِبِكَ وَالْإِمَامِ يُخْطَبُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ: أَنْصِتْ، فَقَدْ لَغَوْتَ).

واته: ئەگەر لە نوێژی هەینیدا ئیمام وتاری دەخوین بە هاوڕێکەت بلیت بێ دەنگ بە ئەوا بە دڵنیاپیەوه لە غوت کردووه.

١٦- (إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: صَدَقَةٌ جَارِيَةٍ، وَعِلْمٌ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ) .

واته: ئه‌گه‌ر مړوڅ بمړيټ ئه‌وا كرده وه كاني ده بچريټ ته‌ن‌ها له سي پيگه وه نه‌بيټ: صه‌ده‌قه‌و خيركي به‌رده‌وام و نه‌پراوه، وه زانياريه‌ك كه خه‌لكي له پاش خوي سودي لي ببينن، ياخود منداليكي صالح له پاش خوي دوعاي خيرى بو كات.

١٧- (اسْتَقِيمُوا وَلٰنْ تُخْصُوا، وَاعْلَمُوا أَنَّ خَيْرَ أَعْمَالِكُمُ الصَّلَاةُ، وَلَا يُحَافِظُ عَلَى
الْوُضُوءِ إِلَّا مُؤْمِنٌ).

واته: دامه زراو بن وه نایش توانن له هه موو شتی کدا بهرده وام دامه زراو بن له بهر قورسی، وه بزنان باشترین کرده وه کانتان نوێژه، وه هیچ که سیك پارێزگاری له دهست نوێژ ناکات بهرده وام دهست نوێژی هه بیته ته نهها باوهردار نه بیته.

١٨- (أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ أَنْ تُدْخَلَ عَلَى أَخِيكَ الْمُؤْمِنِ سُرُورًا، أَوْ تَقْضِيَ عَنْهُ دَيْنًا، أَوْ تُطْعَمَهُ جَنْبًا) .

واته: باشترین کردوه ئه وهیه که خوشییه که بهیته دلی برا
باوه پداره که ته وه، یاخود قه رزیک ی بؤ بدهیته وه، یاخود خوادنی بدهیتی.

۱۹- (اقْرَأُوا سُورَةَ الْبَقَرَةِ فِي بُيُوتِكُمْ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَدْخُلُ بَيْتًا يُقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ).

واته: سوره تی به قهره له ماله کانتاندا بخوینن، چونکه به راستی شهیتان
ناچیته مالیکه وه که سوره تی به قهره تی یادا خویند راییت.

۲۰- (إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ حَتَّى الثَّمَلَةِ فِي جُحْرِهَا وَحَتَّى الْخُوتِ لَيَصْلُونَ عَلَى مُعَلِّمِ النَّاسِ الْخَيْرِ).

واته: خوی گه وره و فریشته کان ته نانهت میرو له کونی خویدا وه ته نانهت
نه ههنگ له ده ریادا دوعای خیر بؤ فی رکارو ماموستای خیرو چاکه ده که ن.

۲۱- (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَسْطُرُ يَدَهُ بِاللَّيْلِ لِيَتُوبَ مُسِيءُ النَّهَارِ، وَيَسْطُرُ يَدَهُ بِالنَّهَارِ لِيَتُوبَ مُسِيءُ اللَّيْلِ، حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا).

واته: خوی گه وره به شه و دهستی ده کاته وه تا خوش بیته له و که سانه ی
به پوژ تاوانیان کردوه، وه به پوژ دهستی ده کاته وه تا خوش بیته له و که سانه ی
که به شه و تاوانیان کردوه، تا خور له خورئاوا وه هه لدیت.

۲۲- (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُبْغِضُ كُلَّ عَالِمٍ بِالدُّنْيَا جَاهِلٍ بِالْآخِرَةِ).

واته: خوی گه وره رقی له که سیکه که زانا بیت به دنیاو نه زان بیت به قیامت.

۲۳- (إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعُطَّاسَ، وَيَكْرَهُ التَّثَاؤُبَ، فَإِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَحَمِدَ اللَّهَ كَانَ حَقًّا عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ سَمِعَهُ أَنْ يَقُولَ لَهُ يَرْحَمَكَ اللَّهُ، وَأَمَّا التَّثَاؤُبُ فَإِنَّهُ مِنَ الشَّيْطَانِ) .
واته: خوی گه وره پزیمینی خوش دهویت، و باویشکی پی ناخوشه، نه گهر به کیك له نیوه پزیمی و وتی: الحمد لله ئەوا حهقه له سه ره موو موسلمانیک پیی بلی: (يَرْحَمَكَ اللَّهُ) خوا ره حمت لی بکات به لام باویشک له شهیتانه وهیه.

۲۴- (إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ: يَا ابْنَ آدَمَ اكْفِنِي أَوَّلَ النَّهَارِ أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ أَكْفِكَ بَيْنَ آخِرِ يَوْمِكَ) .

واته: خوی گه وره ده فره میت: ئەی ئاده میزاد سه ره تایی پوژ چوار رکات نویژم بۆ بکه (چیشته نگاو) کو تایی پوژت له سه ره من و به سته بۆ کو تایی پوژ.

۲۵- (إِنَّ سُورَةَ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ مَا هِيَ إِلَّا ثَلَاثُونَ آيَةً شَفَعَتْ لِرَجُلٍ فَأَخْرَجَتْهُ مِنَ النَّارِ وَأَدْخَلَتْهُ الْجَنَّةَ) .

واته: به راستی سوره تیک له قورئاندا هیه ته نهها سی ئایه ته (سوره تی مولک) شه فاعهت و تکای کرد بۆ پیاویک که له ئاگری دۆزه خ ده ری کردو کردیه به هه شته وه.

۲۶- (إِنَّ عِلْمًا لَا يُنْتَفَعُ بِهِ كَكُنْزٍ لَا يُنْفَقُ مِنْهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) .

واته: به راستی زانیاریهك كه سودی لی نه بینریت و هكو خشلایك وایه كه له پیئاو خوای گه ورده دا لیی نه به خشریت.

۲۷- (إِنَّ الدُّنْيَا مَلْعُونَةٌ، مَلْعُونٌ مَا فِيهَا إِلَّا ذِكْرُ اللَّهِ وَمَا وَالَاهُ، وَعَالِمًا أَوْ مُتَعَلِّمًا).

واته: به راستی دنیا دوره له رحمه تی خوای گه ورده وه، وه ئه وهیشی تییدا به ته نها زیكری خواو هاو شیوهی نه بیت، وه زاناو فیرخواز نه بیت.

۲۸- (إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلَفِ الْحَمْدُ وَالْوَفَاءُ) .

واته: ته نها پاداشتی قهرز سوپاس کردن و گه پاندنه وهیه تی.

۲۹- (أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِخَيْرِكُمْ مِنْ شَرِّكُمْ؟) (خَيْرُكُمْ مَنْ يُرْجَى خَيْرُهُ وَيُؤْمَنُ شَرُّهُ، وَشَرُّكُمْ مَنْ لَا يُرْجَى خَيْرُهُ وَلَا يُؤْمَنُ شَرُّهُ) .

واته: ئایا ئاگادارتان بکه مه وه له باشترین و خراپترینتان؟ باشترینتان ئه و که سهیه که ئومیدی خیر و چاکه ی لی بکریت و ئه مین بن له شهرو خراپه ی، وه خراپترینتان ئه و که سهیه که ئومیدی خیر و چاکه ی لی نه کریت و ئه مین نه بن له شهرو خراپه ی.

٣٠- (أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى مَا يَكْفُرُ اللَّهُ بِهِ مِنَ الْخَطَايَا وَيَزِيدُ فِي الْحَسَنَاتِ؟ إِيْسَابُغُ الْوُضُوءِ عَلَى الْمَكْرُوهَاتِ، وَكَثْرَةُ الْخَطِيءِ إِلَى الْمَسَاجِدِ، وَانْتِظَارُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَذَلِكُمُ الرِّبَاطُ فَذَلِكُمُ الرِّبَاطُ فَذَلِكُمُ الرِّبَاطُ).

واته: ئايا پېنمونېتان نه کهم له سهر نهو شته ی که به هویه وه خوی گه وره تاوانه کان دسرپټه وه وه چاکه کان زیاد ده کات؟ ده ست نویژ گرتنیکې ته او له کاتی ناخوشیدا (ئاوی سارد له زستاندا)، وه زوری هه نگاو نان به ره و مزگه وت، وه چاوه پوان کردنی نویژ له دوی نویژ، ئا ئه مه یه ریبات ئا ئه مه یه ریبات ئا ئه مه یه ریبات (یاسه وانی گرتن له بهرامبه ر دوژمندا).

٣١- (الْإِيمَانُ بِضَعٌ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً فَأَفْضَلُهَا: قَوْلُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَدْنَاهَا: إِمَامَةٌ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاةُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ).

واته: ئیمان چه فتاو سئ بۆ چه فتاو نۆ لقه له هه مووی باشت و تنی: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ یه وه له هه مووی نزمتر لابرندی ئازاریکه له پیگای خه لکی، وه شه رم و ئابرویش لقیکه له ئیمان.

٣٢- (بَشِّرِ الْمَشَّائِينَ فِي الظُّلُمِ إِلَى الْمَسَاجِدِ بِالنُّورِ التَّامِّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ).

واته: موژده بده به و که سانه ی که له تاریکی شه و دا ده چن بؤ مزگه وت به روناکی ته و او له رۆژی قیامه تدا.

۳۳- (يَبْنِمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ وَجَدَ غُصْنًا شَوْكًا عَلَى الطَّرِيقِ فَأَخْرَهُ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَعَفَّرَ لَهُ) .

واته: جارێك پیاویك به ریگایه كدا ده پویشته لقه دارێكی (دركێكی) له سه ر ریگایه كدا بیانی ئه ویش لای برد خوای گه و ره سوپاسی كردو لێی خوش بوو.

۳۴- (الْبَرَّاقُ فِي الْمَسْجِدِ سَيِّئَةً وَدَفَنُهَا حَسَنَةٌ) .

واته: تف كردن له مزگه وت تاوانه و شار د نه وه ی خێرو چا كه یه .

۳۵- (يُعْتَبَرُ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ بِالسَّيْفِ حَتَّى يُعْبَدَ اللَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَجُعِلَ رِزْقِي تَحْتَ ظِلِّ رُحْمِي، وَجُعِلَ الدِّلَّةُ وَالصَّغَارُ عَلَى مَنْ خَالَفَ أَمْرِي، وَمَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ) .

واته: قیامه ت له پێشمه وه یه و نی ر د راوم به شمشیر تا به تاك و ته نها خوا بیه رستری ت و هاو به شی بۆ بریار نه دریت، وه رزق و پۆزیم خراوه ته ژیر سییه ری رمه كه م، وه زه لیلی و پ سوایی و سه رشوپی بۆ هه موو كه سیكه كه پێچه وانه ی فه رمانم بكات، وه هه ركه سیك خوی بچوینیت به هه ر كۆمه لێك ئه و له وانه .

۳۶- (لَا يَلْجُ النَّارَ رَجُلٌ بَكَّى مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ حَتَّى يَعُودَ اللَّبَنُ فِي الصَّرْعِ ، وَلَا يَجْتَمِعُ غُبَارٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَدُخَانٌ جَهَنَّمَ فِي مَنْحَرِي مُسْلِمٍ) .

واته: ههركه سێك له ترسی خوای گهوره بگری ئهوا ناچیتته دۆزهخه وه
ههتاوهكو شیر نهگه پیتته وه ناو گوان، وه تهپ و تۆزی جیهاد کردن له پیناوی
خوای گهروه دوکه لی ئاگری دۆزهخ له ناو لوتی موسلماندا کۆنابیتته وه.

۳۷- (أَفْضَلُ الشُّهَدَاءِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي الصَّفِّ الْأَوَّلِ فَلَا يَلْفُتُونَ وَجُوهَهُمْ حَتَّى
يُقْتُلُوا) .

واته: باشترین شههیدهكان ئهوانه ن كهوا له پیناوی خوای گهوره دا كوشتار
دهكهن له پریزی یه كه مداو پووین وه رناگێپن له دوژمن تا ده كوژرێن.

۳۸- (الْحَالُّ مَا أَحَلَّ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ، وَالْحَرَامُ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ، وَمَا سَكَتَ عَنْهُ
فَهُوَ مِمَّا عَفَا عَنْهُ) .

واته: هه لال ئه وه یه كه خوای گهوره هه لالی کردووه له قورئانه کهیدا، وه
هه رامیش ئه وه یه كه خوای گهوره هه رامی کردووه له قورئانه کهیدا، وه ئه وه ی
لی بی دهنگ بووه ئهوا بوراوه لی.

۳۹- (الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ مِنَ اللَّهِ، وَالْحُلُمُ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ شَيْئًا يَكْرَهُهُ
فَلْيَنْفُتْ عَنْ يَسَارِهِ ثَلَاثًا، وَلْيَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهَا فَإِنَّهَا لَا تَضُرُّهُ) .

واته: خهوی باش له خواوهیه، وه خهوی خراپ له شهیتانه وهیه، ئه گه ریه کیك
له ئیوه خه ونیکی ناخۆشی بینێ ئهوا با سێ جار تف بکات به لای چه پیداو په نا

بگریت به خوی گه وره له شه پرو خراپه ی شه یتان ئه و کاته به دلتیایی زیانی پی ناگه یه نیت.

٤٠- (صَلَاةُ الصُّحَى صَلَاةُ الْأَوَّابِينَ) .

واته: نویژی چیشته نگاو نویژی گه راوه کانه بؤ لای خوا.

٤١- (طَيِّبُوا أَفْوَاهَكُمْ بِالسَّوَاكِ، فَإِنَّهَا طُرُقُ الْقُرْآنِ) .

واته: دهمتان پاک بکه نه وه به سیواک، چونکه ریگای قورئانه.

٤٢- (عَلَى كُلِّ رَجُلٍ مُسْلِمٍ فِي كُلِّ سَبْعَةِ أَيَّامٍ غُسْلُ يَوْمٍ: وَهُوَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ) .

واته: له سه ره موو پیاویکی موسلمان پیویسته له ههوت رۆژ جاریکدا غوسل دهر بکات ئه ویش که رۆژی جومعه یه.

٤٣- (الْقُرْآنُ شَافِعٌ مُشَفَّعٌ وَمَاحِلٌ مُصَدَّقٌ، فَمَنْ جَعَلَهُ إِمَامَهُ قَادَهُ إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَنْ جَعَلَهُ خَلْفَهُ سَاقَهُ إِلَى النَّارِ) .

واته: قورئانی پیروژ تکاره و تکاره گیراوه وه ههول دهدات و به رگری دهکات و به راست دانراوه هه رکه سیك بیکات به پیشه وای خوی ئه و ده یگه یه نیت به به ههشت، وه هه رکه سیك بیخاته دواوه پشت گوئی بخات ئه و به ره و ئاگری دۆزه خی ده بات.

٤٤- (كَفَّارَةُ الْمَجْلِسِ أَنْ يَقُولَ الْعَبْدُ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ) .

واته: دوعای سپینه وهی تاوانی دانیشتن ئه وهیه که بهنده بلیت: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

٤٥- (كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ وَإِنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ أَنْ تَلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ وَأَنْ تُفْرِغَ مِنْ دَلُوكَ فِي إِنَاءٍ جَارِكَ) .

واته: هه موو چاکه یه ک خیره، وه یه کی که له چاکه کان ئه وهیه که بگهیت به براهت پروت کراوه و خوش بیته به رامبه ری، وه له ئاوی دۆلکه کهت بخهیته ناو قاپی دراوسی کهت.

٤٦- (لِلْمُؤْمِنِ عَلَى الْمُؤْمِنِ سِتٌّ خِصَالٌ: يَعُوذُهُ إِذَا مَرِضَ، وَيَشْهَدُهُ إِذَا مَاتَ، وَيُجِيبُهُ إِذَا دَعَاهُ، وَيُسَلِّمُ عَلَيْهِ إِذَا لَقِيَهُ، وَيُسَمِّتُهُ إِذَا عَطَسَ، وَيُنْصَحُ لَهُ إِذَا غَابَ أَوْ شَهِدَ، النَّصْحُ: الْإِخْلَاصُ) .

واته: مافی باوه پردار به سهر باوه پرداره وه شهش شته: که نه خوش کهوت سهردانی بکات، وه که مرد دواى جه نازه که ی بکه ویت، وه که ده عوه تی کرد به دهم ده عوه ته که یه وه بپروت، وه که پیی گه یشت سه لامی لی بکات، وه که پژی ووتی:

الحمد لله بلّی یرحمک الله، وه ئاموژگاری بکات له کاتی ئاماده بوون و نا ئاماده بووندا، وه ئاموژگاریش بریتی یه له دلسۆزی.

٤٧- (لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي صَلَاةِ الْعِشَاءِ وَصَلَاةِ الْفَجْرِ لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا) .

واته: ئەگەر خەڵکی بیانزانایه که نوێژی عیساو به یانی به جه ماعهت چه ندی خیری تیدایه ئەوا بۆی ده هاتن ئەگەر به گاگۆلکییش بوايه (له سه ر ئە ژنۆ).

٤٨- (لَيْسَ بَيْنَ الْعَبْدِ وَالشَّرِّ إِلَّا تَرْكُ الصَّلَاةِ، فَإِذَا تَرَكَهَا فَقَدْ أَشْرَكَ) .

واته: هه یچ شتێک له نیوان مروّف و شه ریک دانان نیه ته نها واز هه یان نه بیّت له نوێژ، ئەگەر که سیّک واز له نوێژ بینیت ئەوا به دلنایای شه ریکی بۆ خوا داناوه .

٤٩- (الَّذِي يُصَلِّي وَلَا يَتِمُّ رُكُوعَهُ وَلَا سُجُودَهُ مَثَلُ الْجَانِعِ الَّذِي لَا يَأْكُلُ إِلَّا التَّمْرَةَ وَالتَّمْرَتَيْنِ، لَا تُغْنِيَانِ عَنْهُ شَيْئًا) .

واته: ئەو که سه ی که وا رکوعه که ی ته واو ناکات و له کړنوشدا ده نوک ده دات وه کو که سیّکی برسی وایه ده نکیّک خورماو دوو ده نک ده خوات که هه یچ تیّری ناکات و سودی پی ناگه یه نیّت.

٥٠- (لَيْسَ الصَّيَّامُ مِنَ الْأَكْلِ وَالشُّرْبِ، إِنَّمَا الصَّيَّامُ مِنَ اللَّغْوِ وَالرَّفَثِ، فَإِنْ سَابَكَ أَحَدٌ أَوْ جَهَلَ عَلَيْكَ فَقُلْ إِنِّي صَائِمٌ إِنِّي صَائِمٌ) .

واته: به پۆژوو بوون خو گرتنه وه نیه له خواردن و خواردنه وه، به لکو خو گرتنه وه یه له قسه ی پرو پوچ و ناشرین، وه ئه گهر كه سيك جنیوی پی دایت یاخود نه فامی به رامبه رت كرد ئه واپی بلی من به پۆژووم من به پۆژووم.

٥١- (الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَهُوَ مَُاهِرٌ بِهِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ وَالَّذِي يَقْرَأُ وَهُوَ عَلَيْهِ شَاقٌّ فَلَهُ أَجْرَانِ) .

واته: ئه گهر ئه و كه سه ی كه قورئان ده خوینیت به ته واوی و زیره کی بیخوینیت ئه و له گه ل فریشته به پیره چا كه كاندايه، وه ئه و كه سه ی كه ده یخوینیت وه قورسه له سه ری بۆی نایات ئه و دوو پاداشتی هه یه .

٥٢- (مَا كَرِهْتَ أَنْ يَرَاهُ النَّاسُ مِنْكَ فَلَا تَفْعَلْهُ بِنَفْسِكَ إِذَا خَلَوْتَ) .

واته: ئه وه ی كه پیت ناخۆشه خه لکی بتبینیت كه ته نهایش بویت مه یكه .

٥٣- (مَا مَلَآ آدَمِيَّ وَعَاءَ شَرًّا مِنْ بَطْنٍ، بِحَسْبِ ابْنِ آدَمَ أَكْلَاتٍ يُقِمْنَ صَلْبَهُ، فَإِنْ كَانَ لَا مَحَالَةَ فُتِلَتْ لِبَطْنِهِ، وَتِلَتْ لِشَرَابِهِ، وَتِلَتْ لِنَفْسِهِ) .

واته: ئاده میزاد هیه شتیکی پر نه کردوو خراپتر له سکی، ئاده میزاد چه ند پارویه کی به سه كه بتوانیت رایبگریت، ئه گهر هه ر زیاتری خوارد ئه و با سی یه کی بۆ خواردن و سی یه کی بۆ خواردنه وه و سی یه کیشی بۆ هه ناسه دان دانیت .

٥٤- (مَا مِنْ أَمْرٍ مُسْلِمٍ يَعُودُ مُسْلِمًا إِلَّا ابْتَعَتْهُ اللَّهُ سَبْعِينَ أَلْفَ مَلَكٍ يُصَلُّونَ عَلَيْهِ فِي أَيِّ سَاعَاتِ النَّهَارِ كَانَ حَتَّى يُصْبِحَ) .

واته: هیچ مروفیکی موسلمان نیه سهردانی موسلمانیک بکات ئیلا خوای گه وره حه فتا هه زار فریشته ده نیژیت دوعای خیری بۆ ده که ن له هه رکاتیکی پۆژدا بیّت تا به یانی ده کاته وه .

٥٥- (مَا مِنْ خَارِجٍ يَخْرُجُ مِنْ بَيْتِهِ فِي طَلَبِ الْعِلْمِ إِلَّا وَضَعَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ أَجْرَ حَتَّى يَرْجِعَ) .

واته: هیچ که سیك نیه که له مالّ ده رچیت بۆ گه پان به دواى زانستی شه رعى ئیلا فریشته بالی په زامه ندی بۆ داده نیّت بۆ ئه و کاره ی که ده یکات تا ده گه پیتته وه .

٥٦- (مَا مِنْ عَبْدٍ يَسْجُدُ لِلَّهِ سَجْدَةً إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِهَا حَسَنَةً، وَحَمَّاهُ عَنْهُ بِهَا سَيِّئَةً، وَرَفَعَ لَهُ بِهَا دَرَجَةً، فَاسْتَكْبَرُوا مِنَ السُّجُودِ) .

واته: هیچ به نده یه که نیه که نویشیک بۆ خوای گه وره ببات ئیلا خوای گه وره چاکه یه کی بۆ ده نویت، وه خراپه یه کی لى ده سپیتته وه، وه پله یه که پیتی به رز ده کاته وه، بۆیه زۆر سوچه بۆ خوای گه وره به بن .

٥٧- (مَا مِنْ يَوْمٍ يُصْبِحُ الْعِبَادُ فِيهِ إِلَّا مَلَكَانِ يَنْزِلَانِ فَيَقُولُ أَحَدُهُمَا: اللَّهُمَّ أَعْطِ مُنْفِقًا خَلْفًا وَيَقُولُ الْآخَرُ: اللَّهُمَّ أَعْطِ مُمْسِكًا تَلَفًا) .

واته: هیچ پوژیک نیه که به نده کان پوژی تیا بکه نه وه ئیلا دوو فریشته داده به زن یه کیکیان ده لیت: خواجه هه رکه سیك له پیناو تودا مالی ده به خشیت شوینی بؤ پر بکه ره وه، وه ئه وه ی تریان ده لیت خواجه هه رکه سیك له پیناو تودا مال نابه خشیت و ده یگریته وه له ناوی به ره و بیفه وتینه .

٥٨- (مَنْ أَكَلَ طَعَامًا ثُمَّ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا الطَّعَامَ وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) .

واته: هه رکه سیك خواردنیکی خوارد بلیت: هه مدو سوپاس بؤ ئه و خواجه ی که وا ئه م خواردنه ی پی به خشیم به بی هیچ هه ول و توانایه که وه له من ئه وا خوا ی گه وره له تاوانه کانی پیشووی خوش ده بیّت .

٥٩- (مَنْ لَبَسَ ثَوْبًا فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِي هَذَا مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ) .

واته: هه رکه سیك پوشاکیک له بهر بکات و بلیت: هه مدو سوپاس بؤ ئه و خواجه ی که ئه م پوشاکه ی پی پوشیم و پی به خشیم به بی هیچ هه ول و تیکشانی که وه له من ئه وا خوا ی گه وره له تاوانه کانی پیشوو پاشی خوش ده بیّت .

٦٠- (لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قُبُورًا، وَلَا تَجْعَلُوا قَبْرِی عِیدًا، وَصَلُّوا عَلَیَّ فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِی حِیثُ كُنْتُمْ) .

واته: ماله کانتان مه کن به گوږ، وه گوږه که ی من مه کن به جه ژن، وه سه لاوات له سهرم بدهن چونکه به پاستی سه لاوات دانتان له سهر من پیم ده گات له هه رشو ټنک بن.

٦١- (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَيَلِ لِلْعَرَبِ مِنْ شَرِّ قَدْ اقْتَرَبَ، فَتُحَ الْيَوْمَ مِنْ رَدَمَ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مِثْلُ هَذِهِ- وَخَلَقَ بِإِصْبَعِهِ الْإِنْهَامَ وَالَّتِي تَلِيهَا- قِيلَ: أَهْلِكُ وَفِينَا الصَّالِحُونَ؟ قَالَ: نَعَمْ إِذَا كَثُرَ الْخَبْثُ) .

واته: هيچ په‌رستراويك نيه به حق شايه‌ني په‌رستن بڼت جگه له الله، هاوار بڼ
ع‌ره‌ب له شه‌رو خراپه‌يه‌ك كه نزيك بڼته‌وه، نه‌مړو له به‌ست و به‌نداوي يه‌ئجوج و
مه‌ئجوج وه‌كو نه‌مه‌ي لي‌ كرايه‌وه ه‌ردوو (په‌نجه‌ي نه‌سپي كوزهو دوشاو مژه)
په‌نجه‌گه‌وره‌كه‌و په‌نجه‌ي شايه‌تمان بازنه‌يي كرد، ووترا: ئايا له‌ناو ده‌چين كاټي‌ك
بياو چا‌كانمان تي‌دا بڼت؟ فه‌رمووي: به‌لي نه‌گه‌ر خراپه‌و تاوان زور بوو.

قۇناغى ھەشتەم

١- (إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: أَيْنَ الْمُتَحَابُّونَ بَجَلَالِ الْيَوْمِ أُطِلُّهُمْ فِي ظِلِّي يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلِّي) .

واته: به پراستی خوی گه وره له پوڅی قیامه تدا ده فهرمیت: کوان نه وانهی له پیناو مندا یه کتریان خوڅ ده ویست نه مړو نه یانخه مه ژیر سیبهری خوځه وه له پوڅیدا که هیچ سیبهریك نیه جگه له سیبهری خوا.

٢- (إِنَّ الْمُؤْمِنَ يُجَاهِدُ بِسَيْفِهِ وَلِسَانِهِ) .

واژه: به‌راستی باوهردار جهاد ده‌کات به شمشیر و به زمانی.

٣- (إِنَّ لِلَّهِ أَهْلِينَ مِنَ النَّاسِ: أَهْلُ الْقُرْآنِ هُمْ أَهْلُ اللَّهِ وَخَاصَّتُهُ).

واته: به پراستی خوی گه وره له ناو خه لکیدا که سوکاری هه یه که: ئه هلی قورئانن ئه مانه ئه هلی خواو تایبه ته کانی خوی گه وره ن.

٤- (إِنَّمَا الْعِلْمُ بِالتَّعْلُمِ، وَالْحِلْمُ بِالتَّحْلُمِ، وَمَنْ يَتَحَرَّ الْحَيْرَ يُعْطَهُ، وَمَنْ يَتَوَقَّ الشَّرَّ يُؤَقِّقَهُ).

واته: به‌راستی زانست به‌فیر بوونه، وه ئارامگرتن به‌زۆر له‌خۆکردنه‌له‌سه‌ر ئارامگرتن، وه‌هه‌رکه‌سی‌ک داوای خێرو چاکه‌ بکات و به‌دوایدا بگه‌ڕێت پێی ده‌به‌خشرێت، وه‌هه‌رکه‌سی‌ک خۆی له‌شه‌ر و خراپه‌ بپاریزێت ده‌پاریزێت.

٥- (أَيُّهَا مُسْلِمِينَ اتَّقُوا فَآخِذَ أَحَدُهُمَا بِيَدِ صَاحِبِهِ فَتَصَافَحَا وَحَمْدًا لِلَّهِ تَعَالَى جَمِيعًا تَفَرَّقَا لَيْسَ بَيْنَهُمَا خَطِيئَةٌ) .

واته: هەر دوو موسلمانێک به یهك بگن و یهكێکیان دهستی هاوڕێکهی بگریته و تهوکه بکهن و ههردووکیان ههمدی خوا بکهن که لێک جیا بونهوه ههردووکیان هیچ تاوانێکیان له نێواندا نامێنێت.

٦- (الْحَيَاءُ مِنَ الْإِيمَانِ، وَالْإِيمَانُ فِي الْجَنَّةِ، وَالْبَدَأُ مِنَ الْجَفَاءِ، وَالْجَفَاءُ فِي النَّارِ) .

واته: شهرم ئابوو له باوهڕهوهیه، وه باوهڕیش له بهههشتدایه، وه قسهی ناشرین له زبری و وشکی و پهقیدایه، وه پهقی و وشکیش له ئاگردایه.

٧- (مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُشَاكُ شَوْكَةً فَمَا فَوْقَهَا إِلَّا كُتِبَتْ لَهُ بِهَا دَرَجَةٌ وَحُمِيتْ عَنْهُ بِهَا خَطِيئَةٌ) .

واته: هیچ موسلمانێک نه که درکێک یان زیاتر ئازاری پێ بگهیهنێت ئیلا پلهیهکی بۆ دهنوسرێت و تاوانێکی لی دهنسپێتهوه.

٨- (مَنْ أَكَلَ أَوْ شَرَبَ نَاسِيًا فَلَا يُفْطِرْ، فَإِنَّمَا هُوَ رَزَقٌ رَزَقَهُ اللَّهُ) .

واته: ههركهسێك شتیکی خوارد یان خواردهوه بهلهبیر چوون ئهوا با پۆژوهکهی نهشکێنێت چونکه ئهوه پۆزیهکه خوای گهوره پێی بهخشیوهوه.

۹- (مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لَا أَقُولُ: أَلَمْ حَرْفٌ. وَلَكِنْ: أَلِفٌ حَرْفٌ، وَلَامٌ حَرْفٌ، وَمِيمٌ حَرْفٌ) .

واته: هه ركه سيك پيتيک له قورئان بخويني ت ههوا چا كه يه كي بؤ ده نوسري ت، چا كه يش يه ك به ده يه، ناليم ئه ليف لام ميم پيتيکه، به لام ئه ليف پيتيکه، و لام پيتيکه، و ميم پيتيکه.

۱۰- (لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَحَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ، يَلْتَقِيَانِ فَيُعْرِضُ هَذَا وَيُعْرِضُ هَذَا، وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ) .

واته: هه لال نيه بؤ هيچ موسلماننيك كه قسه له گه ل برا كه يدا نه كات زياتر له سي شوه، بگه ن به يه كتر ئه م پشت له و بكات و ئه ويش پشت له م بكات، باشتري نيان ئه و كه سه يه كه ده ستي شخه ري ده كات له سه لام كردندا.

۱۱- (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ أَحَدٌ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ خَرَدَلٍ مِنْ كِبْرِيَاءٍ).

واته: ناچي ته به هه شته وه هه ركه سيك به ئه ندازه ي گه رد ي ناو كي خه رده له يه ك خو به گه وه زانين له دل يدا هه بيت.

۱۲- (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى رَفِيقٌ يُحِبُّ الرِّفْقَ، وَيُعْطِي عَلَى الرِّفْقِ مَا لَا يُعْطِي عَلَى الْعُنْفِ، وَمَا لَا يُعْطِي عَلَى مَا سِوَاهُ) .

واته: خوای گه وره نه رم و نیا نه و نه رم و نیانی خو ش ده ویت، وه ئه وهی به نه رمونیانی ده بیه خشیت نایه خشیت به توندو تیژی وه نایه خشیت به هیچی تر.

۱۳- (إِنَّ الْبِرَّ أَنْ يَصِلَ الرَّجُلُ أَهْلَ وَدِّ أَبِيهِ بَعْدَ أَنْ يُؤَيِّيَ الْأَبُ) .

واته: به پاستی چاکه ئه وهیه که پیاو سهردانی خو شه ویستانی باوکی بکات پاش مردنی باوکی.

۱۴- (إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِأُمَّتِي عَمَّا حَدَّثَتْ بِهِ أَنْفُسُهَا مَا لَمْ تَكَلَّمْ، أَوْ تَعْمَلْ بِهِ) .

واته: خوای گه وره بوراوه له ئوممه ته که م و به تاوان ناینوسیته له سهریان هه رشتیک به دل بیلین مادام به قسه نه یلین یان به کرده وه نه یکه ن.

۱۵- (إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ عَنْ أُمَّتِي الْخَطَا وَالنِّسْيَانَ وَمَا اسْتَكْرِهُوا عَلَيْهِ) .

واته: خوای گه وره بوراوه له ئوممه ته که م و به تاوان له سهریان نانوسیته هه رشتیک به هه له بیکه ن یان له بیریان بجیت یان به زور پییان ئه نجام بدریت.

۱۶- (إِنَّهَا لَيْسَتْ بِنَجَسٍ، إِنَّهَا مِنَ الطَّوَّافِينَ عَلَيْكُمْ وَالطُّوَافَاتِ « - يَعْنِي: الْهَرَّةُ).

واته: پشيله پیس نیه و ئه وه میشه به ده ورتاندا دیت و ده پروات.

۱۷- (أَيُّمَا رَجُلٍ آتَاهُ اللَّهُ عِلْمًا فَكَتَمَهُ أَجْمَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِلِجَامٍ مِنْ نَارٍ) .

واته: ههركه سێك خوای گه وره زانستیکی پێی ببه خشییت ئه ویش بلاوی نه کاته وهو بیهشاریته وه ئه و له پۆژی قیامه تدا خوای گه وره لغاوی ئاگرین ده کاته ده می.

١٨- (دُعَاءُ الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ مُسْتَجَابٌ لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ عِنْدَ رَأْسِهِ مَلَكٌ مُّوَكَّلٌ، كَمَا دَعَا لِأَخِيهِ بِخَيْرٍ قَالَ الْمَلَكُ: آمِينَ، وَلَكَ بِمِثْلِ ذَلِكَ) .

واته: دوعای موسلمان بۆ موسلمان به نهیانی وه رگی راوه، فریشته یه که له لای سه ریه وه راوه ستاوه پێی سپێرد راوه هه رکاتی که ئه م دوعای چاک بۆ برا که ی بکات فریشته که ده لێت: ئامین وه هاو شیوه ی ئه و دوعایه ییش بۆ خۆت.

١٩- (الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأَنِ - أَوْ تَمْلَأُ - مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، وَالصَّلَاةُ نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ، وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ، وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ، كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو فَبَايَعُ نَفْسَهُ فَمُعْتِقُهَا أَوْ مُوْبِقُهَا).

واته: ده ست نوێژ شو رین نیوه ی ئیمان، وه الحمد لله ته رازووی چاکه کانی مرو ف پێ ده کات له پۆژی قیامه تدا، وه و سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ نیوان ئاسمان و زه وی پێ ده که ن، وه نوێژ پوناکیه، وه خێر کردن به لگه یه به ده سه ته وه، وه ئا رام گرتن پوناکیه، وه قورئان به لگه یه بو ت یان دژ ته، هه موو خه لکی به یانی ده کاته وه هه یه

خۆی ده فرۆشیت و خۆی ئازاد ده کات له ئاگری دۆزهخ وه ههیشه خۆی به هیاک ده بات.

٢٠- (كَانَ ﷺ إِذَا انْصَرَفَ مِنْ صَلَاتِهِ اسْتَغْفَرَ ثَلَاثًا وَقَالَ: «اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ»

واته: پیغه مبهەر ﷺ که له نویژه فەرزه کان ته و او بوايه سئ جار ده یفه رموو: اسْتَغْفِرُ اللهَ، پاشان ده یفه رموو: اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ.

٢١- (كَانَ ﷺ إِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ قَالَ: أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ، وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ، وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ، مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، وَقَالَ: إِذَا قَالَ ذَلِكَ قَالَ الشَّيْطَانُ: خُفِظَ مِنِّي سَائِرَ الْيَوْمِ).

واته: پیغه مبهەر ﷺ که بچوايه ته ناو مزگهوت ده یفه رموو أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ، وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ، وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ، وه ده یفه رموو: هه ركه سيك كه وا بليت ئه وا له شه يتان ده پاريزريت له و پورژه دا.

٢٢- (لَوْ يَعْلَمُ الْمُؤْمِنُ مَا عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الْعُقُوبَةِ مَا طَمَعَ فِي الْجَنَّةِ أَحَدٌ، وَلَوْ يَعْلَمُ الْكَافِرُ مَا عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الرَّحْمَةِ مَا قَنَطَ مِنَ الْجَنَّةِ أَحَدٌ).

واتہ: ئەگەر باوہر دەر دەیزانی خوای گەورە چ سزایەکی هەیه ئەوا هیچ کەس
نومیدی چوونە بەهەشتی نابوو، وە ئەگەر کافریش بیزانیایە خوای گەورە چەندی
پەحم و بەزەیی هەیه ئەوا هیچ کەس بێ نومید نابوو لەبەهەشت.

٢٣- (لَيْسَ الْغِنَى عَنْ كَثْرَةِ الْعَرَضِ، وَلَكِنَّ الْغِنَى غِنَى النَّفْسِ) .

واتە: دەولەمەندی بە زۆری شتومەکی نیه، بە لاکو دەولەمەندی دەولەمەندی دل
و دەروونە.

٢٤- (مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَتَوَضَّأُ فَيُحْسِنُ الْوُضُوءَ ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ يَقْبَلُ عَلَيْهِمَا
بِقَلْبِهِ وَوَجْهِهِ إِلَّا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ) .

واتە: هیچ موسلمانێک نیه دەست نوێژ بشوات بە چاکی پاشان دوو رکات نوێژ
بکات دل و پرووی لەسەر بێت ئیلا بەهەشتی بۆ مسۆگەر دەبێت.

٢٥- (مَا يَكُونُ عِنْدِي مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ أَدَّخِرَهُ عَنْكُمْ، وَإِنَّهُ مَنْ يَسْتَعِفَّ يُعَفِّهِ اللَّهُ،
وَمَنْ يَسْتَغْنِ يُغْنِهِ اللَّهُ، وَمَنْ يَتَصَبَّرْ يُصْبِرْهُ اللَّهُ، وَمَا أُعْطِيَ أَحَدٌ عَطَاءً خَيْرًا وَأَوْسَعَ مِنْ
الصَّبْرِ) .

واتە: هەر خێرو چاکەیهکم لابیئت ئەوا لیتانی هەلناگرم و لیتانی ناشارمەو، وە
بەراستی هەرکەسیک بەدوای پاکیدا بگەرێت خوای گەورە پاکێ دەکاتەو، وە
هەرکەسیک بەدوای دەولەمەنیدا بگەرێت و داوای بکات خوای گەورە دەولەمەندی

دهکات، وه ههرکه سيک وا له خوی بکات نارام بگريت خوا نارامی پی ده به خشیت، وه هيچ که سيک هيچ به خشيشيکی باشترو چاکتر و فراوانتری پی نه به خشر او وه نارامگرتن.

٢٦- (مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَالْجَلِيسِ السَّوِّءِ، كَمَثَلِ صَاحِبِ الْمِسْكِ، وَكَبِيرِ الْحَدَّادِ لَا يَعْدُمُكَ مِنْ صَاحِبِ الْمِسْكِ إِلَّا تَشْتَرِيهِ، أَوْ تَجِدُ رِيحَهُ، وَكَبِيرُ الْحَدَّادِ يُحْرِقُ بِدَنِّكَ أَوْ تُؤْبِكَ، أَوْ تَجِدُ مِنْهُ رِيحًا حَبِيثَةً) .

واته: نمونهی هاوړپی چاک و هاوړپی خراب وه کو نمونهی خاوهن میسک و کورهی ئاسنگر وایه، خاوهن میسکه که بی به شت ناکات یان لیی ده کپیت یان بونی خوش ده کهیت، به لام کورهی ئاسنگر مالت ده سوتینیت یان پوشاکه کهت یان هست به بونی ناخوش ده کهیت.

٢٧- (هُيَ ﷺ عَنِ النَّوْمِ قَبْلَ الْعِشَاءِ وَالْحَدِيثِ بَعْدَهَا) .

واته: پیغه مبهري ﷺ خوا قه ده غه ی خه وتنی کردوه له پیس نویژی عیشاو قسه کردن له پاش نویژی عیشا.

٢٨- (لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ) .

واته: ههرکه سيک سوره تی فاتحه نه خوینیت ئه و نویژی بونی و نویژه که ی به تاله.

۲۹- (الْمُتَمَسِّكُ بِسُنَّتِي عِنْدَ اخْتِلَافِ أُمَّتِي كَالْقَائِضِ عَلَى الْجُمُرِ) .

واته: ده‌ست گرتوو به سوننه‌ته‌که‌مه‌وه له کاتی جیاوازی و نا‌کوکی
نوممه‌ته‌که‌م وه‌کو ئه‌وه‌یه چنگی به پشکو‌ی نا‌گردا کردبی‌ت.

۳۰- (الْمَلَائِكَةُ تُصَلِّي عَلَى أَحَدِكُمْ مَا دَامَ فِي مُصَلَّاهُ الَّذِي صَلَّى فِيهِ، مَا لَمْ يُحْدِثْ
أَوْ يَقُمْ).

واته: فریشته‌ دوعا بۆ یه‌کی‌ک له ئیوه ده‌کات هه‌تا له شوینی نویژه‌که‌ی
دانیشی‌ت که نویژی لی‌ کردوو به‌مه‌رجی‌ک ده‌ست نویژی نه‌شکی‌ت یان هه‌لنه‌سی‌ت.

۳۱- (نِعْمَتَانِ مَغْبُورٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ: الصَّحَّةُ وَالْفَرَاغُ) .

واته: دوو به‌خ‌ش‌ش هه‌یه زۆری‌ک له خه‌ل‌کی لی‌ سودمه‌ند نین و بی‌ به‌شن: له‌ش
ساغی و ده‌ست به‌تالی.

۳۲- (وَبُلٌّ لِلْأَعْقَابِ وَطُؤُنُ الْأَقْدَامِ مِنَ النَّارِ) .

واته: هاوارو سزا بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که پاژنه‌و ناوی‌بیان ته‌ر نا‌که‌ن له‌کاتی
ده‌ست نویژ شو‌ریندا.

۳۳- (هَيَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الشِّرَاءِ وَالْبَيْعِ فِي الْمَسْجِدِ وَأَنْ
تُنْشَدَ فِيهِ ضَلَّاهُ، وَأَنْ يُنْشَدَ فِيهِ شَعْرٌ، وَهَيَّ عَنِ التَّحَلُّقِ قَبْلَ الصَّلَاةِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ) .

واته: پیغه مبهري خوا ﷺ قه دهغه ی کرین و فروشتنی کردوه له ناو

مزگه وندا، یاخود بانگی شتی ونبوی تیدا بکریت، یاخود شیعری تیدا بوتریت، وه

قه دهغه ی بازنه به ستنی کردوه پیش نویژ له پوژی هینی.

۳۴- (هَي عَنِ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصُّبْحِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، وَبَعْدَ الْعَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ)

واته: پیغه مبهري خوا ﷺ قه دهغه ی کردوه له دوی نویژی به یانی نویژ

بکریت تا خوړ هلدیت، وه له پاش نیوژی عه سر تا خوړ ئاوا ده بیت.

۳۵- (لَا يَزَالُ قَوْمٌ يَتَأَخَّرُونَ عَنِ الصَّفِّ الْأَوَّلِ حَتَّى يُؤَخَّرَهُمُ اللَّهُ فِي النَّارِ) .

واته: بهرده وام که سانیک دوا ده که ون له پیزی یه که می نویژ تا خوی گه وره

دوایان ده خات له ناو ئاگری دوزه خدا.

۳۶- (لَا يَقْعُدُ قَوْمٌ يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا حَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ، وَغَشِيَتْهُمُ الرَّحْمَةُ، وَنَزَلَتْ

عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ، وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ) .

واته: هیچ کومه له که سیك نیه دانیشن زیکری خوی گه وره بکه ن ئیلا

فریشته کان ده وریان ده گرن، وه په حمه تی خوی گه وره دایان ده پوشیت، وه

هیمنی و ئارامی داده به زیته سه ریان، وه خوی گه وره له لای فریشته کانی لای

خوی به چاکه باسیان ده کات.

۳۷- (لَا يَقُلْ أَحَدُكُمْ نَسِيتُ آيَةَ كَيْتَ وَكَيْتَ بَلْ هُوَ نُسِّي).

واتہ: با یہ کیك له ئیوہ نہ لیت: ئو ئایہ تہو ئو ئایہ تہم بیر چووہ بہ لکو ئو
له بیرى براوہ تہوہ .

۳۸- (يُجْزِي عَنِ الْجَمَاعَةِ إِذَا مَرُّوا أَنْ يُسَلِّمَ أَحَدُهُمْ، وَيُجْزِي عَنِ الْجُلُوسِ أَنْ يَرُدَّ
أَحَدُهُمْ) .

واتہ: یہ کیك سہلام بکات له جیاتى کؤمہ لیک بہ سیانہ، وہ یہ کیك وہ لام بداتہ وہ
له جیاتى کؤمہ لیک بہ سیانہ .

۳۹- (لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْقُرْآنَ فَهُوَ يَقُومُ بِهِ آتَاءَ اللَّيْلِ وَآتَاءَ
النَّهَارِ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَهُوَ يُنْفِقُهُ آتَاءَ اللَّيْلِ وَآتَاءَ النَّهَارِ) .

واتہ: ئاوات خواستن نیه باشر له م دوو جوړہ: پیاویك خواى گہورہ قورئانى
پى بہ خشيبیت ئویش بہ دريژایى شہو له شہو نويزو بہ پوژ بيخوينيت، وہ پياويك
خواى گہورہ مالى پى بہ خشيووہ ئو بہ دريژایى شہو و پوژ له پیناو خواى
گہورہ دا دہبہ خشيت، دروستہ تويش ئاوات بخوازيت تاكو وہكو ئوانت لى بيت و
تاوہكو وہكو ئوان بکہيت.

۴۰- (مَنْ احْتَبَسَ قَرْصًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِيْمَانًا بِاللَّهِ وَتَصَدِيقًا بِوَعْدِهِ، فَإِنَّ شِبَعَهُ وَرِيَّهَ
وَرَوْثَتَهُ وَبَوْلَهُ فِي مِيزَانِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَعْنِي: الْحَسَنَاتِ) .

واته: ههركه سێك ئه سێك له پێناو خۆی گه و ره دابنێت بۆ جیهاد كردن باوه پری به پاداشت و به ئێنه كه ی خۆی گه و ره هه بێت ئه و تیر ئالیک كردن و تیر ئاو كردنی و پاشه پۆو میزه كه ی ده خریته ته رازووی كرده وه چاكه كانی له پۆژی قیامهت واته: هه مووی به چاكه بۆ ده نوسریت.

٤١- (الشُّهَدَاءُ عَلَى بَارِقٍ مَّهِرٍ بَابِ الْجَنَّةِ فِي قُبَّةِ خَضْرَاءَ يُخْرَجُ إِلَيْهِمْ رِزْقُهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ بُكْرَةً وَعَشِيًّا) .

واته: شه هیده كان له سه ر پو باریك ئاون له ده ریای ده رگای به هه شتن له گومه زیکی سه وز پۆزیان له به هه شته وه بۆ دیت به یانیان و ئیواران.

٤٢- (الْحَلَالُ بَيْنَ وَالْحَرَامِ بَيْنٌ، وَبَيْنَهُمَا مُشْتَبِهَاتٌ، لَا يَعْلَمُهَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ فَقَدْ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ) .

واته: هه لال ئاشكرایه و هه رام ئاشكرایه وه له نێوانیاندا چه ند كاریکی گومانووی هه یه زۆریك له خه لكی نایزانن بۆیه ههركه سێك خۆی له گومان پاریزیت ئه و دین و ناموسی پاریزراو ده بێت.

٤٣- (الْمُؤْمِنُ يَأْلَفُ وَيُؤْلَفُ، وَلَا خَيْرَ فِيمَنْ لَا يَأْلَفُ وَلَا يُؤْلَفُ، وَخَيْرُ النَّاسِ أَنْفَعُهُمْ لِلنَّاسِ).

واته: باوه ردار خه لکی خوش دهویت و خه لکیش ئه ویان خوش دهویت، وه خیر له که سیکدا نیه که خه لکی خوش نهویت و خه لکیش ئه ویان خوش نهویت، وه باشتترین که س ئه وه یه که سودمه نترین بیت بؤ خه لکی.

٤٤- (مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ، وَإِنَّمَا أَنَا قَاسِمٌ، وَاللَّهُ يُعْطِي، وَلَنْ تَزَالَ هَذِهِ الْأُمَّةُ قَائِمَةً عَلَى أَمْرِ اللَّهِ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ).

واته: هه رکه سیك خوای گه وره خیرو چاکه ی بؤ بویت له دین شاره زای دهکات، به لام من ته نها دابه شکارم خوای گه وره دهیبه خشیت، وه به رده وام ئه م ئوممه ته له سهر دینی خوای گه وره ده بن ئه وه ی بیهویت سه ریچیان بکات زیانیان پی ناگه یه نن تا پوژی قیامه ت.

٤٥- (مَنْ لَا يَرْحَمُ لَا يُرْحَم، وَمَنْ لَا يَغْفِرُ لَا يُغْفَرُ لَهُ).

واته: ئه وه ی ره حم نه کات ره حمی پی ناکریت، ئه وه ی لیخو شبوو نه بیت خوا لی خوش نابیت.

٤٦- (أَحَبُّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مَا اصْطَفَاهُ اللَّهُ لِمَلَائِكَتِهِ سُبْحَانَ رَبِّيَ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ رَبِّيَ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ رَبِّيَ وَبِحَمْدِهِ).

واته: خۆشه‌ویست‌ترین قسه‌ ئه‌و قسه‌یه‌یه‌ که خ‌وای گه‌وره‌ خ‌وای هه‌لییژاردووه‌ بۆ فریشته‌کانی که بریتی یه‌ له‌ سُبْحَانَ رَبِّيَ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ رَبِّيَ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ رَبِّيَ وَبِحَمْدِهِ.

٤٧- (إِذَا أُتِيتُمُ الصَّلَاةَ فَعَلَيْكُمْ بِالسَّكِينَةِ، وَلَا تَأْتُوهَا وَأَنْتُمْ تَسْعُونَ، فَمَا أَدْرَكْتُمْ فَصَلُّوا، وَمَا فَاتَكُمْ فَأَتُوا) .

واته: ئه‌گه‌ر هاتن بۆ نوێژ بۆ مزگه‌وت ئه‌وا به‌ هیمنی و له‌سه‌رخ‌وایی وه‌رن، به‌په‌له‌و راکردن مه‌یه‌ن، ئه‌وه‌نده‌ی فریا که‌وتن له‌گه‌ڵ ئیمام بیکه‌ن ئه‌وه‌یشی فریا نه‌که‌وتن بۆ خ‌وتان بیکه‌ن.

٤٨- (إِذَا أَخَذْتَ مَضْجَعَكَ مِنَ اللَّيْلِ فَاقْرَأْ {قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ} ثُمَّ مَّ عَلَى خَاتَمَتِهَا فَإِنَّهَا بَرَاءَةٌ مِنَ الشِّرْكِ) .

واته: که‌ شه‌و چوێته‌ شوینی نوسته‌نه‌که‌ت ئه‌وا {قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ} بخ‌وێنه‌و له‌سه‌ر ک‌وتاییه‌که‌ی بخه‌وه‌ چونکه‌ به‌رائه‌ته‌ له‌ شه‌ریک دانان بۆ خ‌وای گه‌وره‌.

٤٩- (إِذَا أَصَابَ أَحَدُكُمْ هُمٌّ أَوْ لَأْوَاءٌ فَلْيَقُلْ اللَّهُ، اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا) .

واته: ئه‌گه‌ر یه‌کێک له‌ ئێوه‌ توشی غه‌م و په‌ژاره‌ یان سه‌ختی و ناخ‌وشی بوو بابلێت: اللَّهُ، اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا.

٥٠- (إِذَا التَّقَى الْمُسْلِمَانِ بِسَيْفَيْهِمَا، فَقَتَلَ أَحَدُهُمَا صَاحِبَهُ؛ فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا الْقَاتِلُ فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ؟ قَالَ: إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ).

واته: ئەگەر دوو موسڵمان بە شمشێرەکانیان بە یەک گەیشتن و یەکێکیان ئەوی تری کوشت ئەوا بکوژو کوژراوەکە لە ئاگری دۆزەخدان، وتراوه: ئەو پیغه مبهەری خوا ﷺ ئەمە بکوژەکە بۆ ئاگری جەهەنم ئەو کوژراوەکە بۆ؟ فەرمووی: چونکە ئەویش سوور بوو لەسەر کوشتنی هاوڕێکە ی بەلام نەیتوانی.

٥١- (إِذَا تَبَايَعْتُمْ بِالْعِينَةِ، وَأَخَذْتُمْ أَذْنَابَ الْبَقَرِ، وَرَضِيتُمْ بِالزَّرْعِ، وَتَرَكْتُمُ الْجِهَادَ، سَلَّطَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ ذُلًّا، لَا يَنْزِعُهُ حَتَّى تَرْجِعُوا إِلَى دِينِكُمْ).

واته: ئەگەر کرپن و فروشتنتان پیا بوو، وە دەستتان گرت بە کلکی مانگاوه، وە پازی بوون بە کشتوکال کردن، وە وازتان لە جیهاد کردن هێنا، ئەوا خوای گەوره زەلیلی زال دەکات بەسەرتانداو لاینبات لەسەرتان تا نەگەپێنەوه بۆ دینهکەتان.

٥٢- (إِذَا جَمَعَ اللَّهُ النَّاسَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ نَادَى مُنَادٍ: مَنْ كَانَ أَشْرَكَ فِي عَمَلٍ عَمِلَهُ لِلَّهِ أَحَدًا فَلْيَطْلُبْ ثَوَابَهُ مِنْ عِنْدِهِ، فَإِنَّ اللَّهَ أَغْنَى الشُّرَكَاءَ عَنِ الشَّرْكِ).

واتە: كاتىك خاى گەورە سەرە تاكان و كۆتايىيەكان كۆ دەكاتەو لە پۆژىكدە
 كە هىچ گومانىكى تىدا نىيە بانگكەرىك بانگ دەكات: هەركەسىك لە هەر
 كەردەو هەيك كە كەردوويەتى كەسىكى كەردووە بە شەرىك بۆ خوا با بچىت داواى
 پاداشت لەو كەسە بكات، چونكە بەپاستى خاى گەورە دەولەمەندترین
 شەرىكەكانە لە شىرك و پىويستى بەشەرىك نىيە.

٥٣- (إِذَا حَكَمْتُمْ فَأَعْدِلُوا، وَإِذَا قَاتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا، فَإِنَّ اللَّهَ مُحْسِنٌ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ)

واتە: ئەگەر بپارىتاندا دادپەرور بن، وە ئەگەر قسەتان كرد چاك بلىن، چونكە
 بەپاستى خاى گەورە چاكە و چاكەكارانى خۆش دەوێت.

٥٤- (إِذَا حَلَفَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَقُلْ: مَا شَاءَ اللَّهُ وَشِئْتُ، وَلَكِنْ لِيَقُلْ مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ

شِئْتُ).

واتە: ئەگەر يەكێك لە ئێوە سویندى خوارد با نەلێت خوا وىستى لى بىت و تۆ
 وىستى لى بىت، بەلام بابلێت: خوا وىستى لى بىت پاشان تۆ وىستى لى بىت.

٥٥- (إِذَا زَخَرَفْتُمْ مَسَاجِدَكُمْ وَحَلَيْتُمْ مَصَاحِفَكُمْ فَالذَّمَّارُ عَلَيْكُمْ).

واتە: ئەگەر مزگەوتەكانتان زەخرەفە كرد وە قورئانەكانتان پازاندەو ئەو
 لەناو چوون بۆ ئێوەیە.

۵۶- (إِذَا سَمِعْتُمْ أَصْوَاتَ الدِّيَكَةِ، فَسَلُّوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكًا، وَإِذَا سَمِعْتُمْ هَمِيْقَ الْحَمِيرِ، فَتَعَوِّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِنَّهَا رَأَتْ شَيْطَانًا) .

واته: ئەگەر گویتان له دهنگی که له شیر بوو ئەوا داوای فه زلی خوای گه وره بکهن، چونکه ئەوه فریشته ی بینوووه، وه ئەگەر گویتان له زه پینی که ر بوو ئەوا په نا به خوای گه وره بگرن له شهیتان چونکه ئەو شهیتانی بینوووه .

۵۷- (إِذَا ظَهَرَ الزَّنَا وَالرِّبَا فِي قَرْيَةٍ فَقَدْ أَحْلَوْا بِأَنْفُسِهِمْ عَذَابَ اللَّهِ) .

واته: ئەگەر له هه ر گوندیک یان شاریک زیناو پریبا پهیدا بوو ئەوا به دهستی خویان سزای خوای گه وره یان هیناووه بۆ سه ر خویان .

۵۸- (إِذَا جَاءَ الرَّجُلُ يَعُودُ مَرِيضًا فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ اشْفِ عَبْدَكَ فَلَانًا يَنْكَأُ لَكَ عَدُوًّا، أَوْ يَمْشِي لَكَ إِلَى الصَّلَاةِ) .

واته: ئەگەر پیاو سه ردانی نه خویشی کرد با بلیت: خوايه شیفای فلانه بهندهت بدیهیت دوژمنت بۆ ده کوژیت یان له بهر تۆ ده چییت بۆ نوژیی به کومه ل .

۵۹- (إِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْكُتْ) .

واته: ئەگەر یه کیك له ئیوه توپه بوو با بیدهنگ بیت .

قوناغی نویهم

۱- (أَمْرُكُمْ بِثَلَاثٍ وَأَهْمَاكُمْ عَنْ ثَلَاثٍ: أَمْرُكُمْ أَنْ تَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَأَنْ تَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَتَفَرَّقُوا، وَ تَسْمَعُوا وَتُطِيعُوا لِمَنْ وَلَاهُ اللَّهُ أَمْرُكُمْ، وَأَهْمَاكُمْ عَنْ قِيلٍ وَقَالَ، وَكَثْرَةِ السُّؤَالِ، وَإِضَاعَةِ الْمَالِ) .

واته: فەرمانتان به سێ شت پێ ده که م و قه دهغه تان ده که م له سێ شت: فەرمانتان پێ ده که م که خوای گه وره بپهرستن و هه یچ هاو به شیکی بۆ بریار نه دهن، وه هه مووتان ده ست به دینی خوای گه وره وه بگرن و پارچه پارچه مه بن، وه گوێ بگرن و گوێ پایه ل بن بۆ ئه و که سه ی که خوای گه وره ده یكات به فەرمان پره واتان، وه قه دهغه تان ده که م له وتراوه و ده لیّت، وه زۆر پرسیار کردن، وه فەوتاندنی سامان و مال.

۲- (لَوْ كَانَتِ الدُّنْيَا تَعْدِلُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بُعُوضَةٍ مَا سَقَى كَافِرًا مِنْهَا شَرْبَةً مَاءٍ) واته: ئه گه ر دونیا لای خوای گه وره کی شی باله می شوله یه کی هه بوایه ئاوا قومه ئاو یکی به کافر نادا .

۳- (أَبْشُرُوا، فَإِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ طَرَفُهُ بِيَدِ اللَّهِ وَطَرَفُهُ بِأَيْدِيكُمْ، فَتَمَسَّكُوا بِهِ فَإِنَّكُمْ لَنْ تَهْلِكُوا وَلَنْ تَضِلُّوا بَعْدَهُ أَبَدًا) .

واته: موژده بیټ لیټان چونکه به پاستی ئه م قورئانه لایه کی به ده ست خوی گه وره وه یه وه لایه کی به ده ست ئیوه وه یه ده ستی پیوه بگرن ئیوه هه رگیز به هیلاک ناچن و هه رگیز له پاش قورئان گومرا نابن.

٤- (أَبَشِّرُوا، هَذَا رَبُّكُمْ قَدْ فَتَحَ بَابًا مِنْ أَبْوَابِ السَّمَاءِ يُبَاهِي بِكُمْ الْمَلَائِكَةَ يَقُولُ: انظُرُوا إِلَى عِبَادِي قَدْ قَضَوْا فَرِيضَةً وَهُمْ يَنْتَظِرُونَ أُخْرَى).

واته: موژده بیټ لیټان ئه مه په روه ردگارتانه ده رگایه ک له ده رگاکانی ئاسمانی کرده وه شانازی به ئیوه وه ده کات به سه ر فریشته کاندای ده فه رمیټ: ته ماشای به نده کانم بکه ن فره زیکی نویژیان کردو چاوه پوانی فره زیکی ترن.

٥- (إِيَّاكَ وَإِسْبَالَ الْإِزَارِ، فَإِنَّ إِسْبَالَ الْإِزَارِ مِنَ الْمَخِيلَةِ، وَلَا يُحِبُّهَا اللَّهُ، وَإِنْ أَمَرُوا شَتَمَكَ وَعَيْرَكَ بِأَمْرِ لَيْسَ هُوَ فَيْكَ، فَلَا تُعِيرَهُ بِأَمْرٍ هُوَ فِيهِ، وَدَعُهُ يَكُونُ وَبَالُهُ عَلَيْهِ، وَأَجْرُهُ لَكَ، وَلَا تَسُبَّنْ أَحَدًا).

واته: ئاگادارت ده که مه وه له پۆشاک دریژی، چونکه به پاستی پۆشاک دریژی له خۆبه گه وره زانینه وه یه وه خوی گه وره خۆشی ناویټ، وه ئه گه ر که سیټک جوینی پیټ دایټ وه تانه و ته شه ری لیټ دایټ به شتیټک که تیټدا نه بوو ئه و تۆ تانه و ته شه ری لیټ مه ده به شتیټک که تیټدا هه یه، وه وازی لیټ بیټنه تاوانه که له سه ر شانی ئه و ده بیټ وه پاداشته که بۆ تۆ ده بیټ، وه جوین به هیه که سیټک مه ده.

٦- (أَتَيْتُ لَيْلَةَ أُسْرِي بِي عَلَى قَوْمٍ تُقْرَضُ شِفَاهُهُمْ بِمَقَارِضَ مِنْ نَارٍ، كُلَّمَا قُرِضَتْ وَفَتْ، قُلْتُ: مَنْ هَؤُلَاءِ يَا جَبْرِيلُ؟ قَالَ: هَؤُلَاءِ حُطَبَاءُ أُمَّتِكَ الَّذِينَ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ، وَيَقْرَأُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَلَا يَعْمَلُونَ بِهِ) .

واته: له شهوی شه و په ویدا چومه لای که سانی که ده م و لیویان به مقهستی ناگرین ده بپردرا هر جاریک بپردرایه چاک ده بوه وه، و وتم: ئه ی جبریل ئه مانه کی؟ فهرمووی: ئه مانه و تاربیژانی ئوممه ته که تن که ئه و شتانه ی که ده یلین به کرده وه نایکه ن وه قورئان ده خوینن و کاری پی ناکه ن.

٧- (اِثْنَانِ يَكْرَهُهُمَا ابْنُ آدَمَ : يَكْرَهُ الْمَوْتَ وَالْمَوْتُ خَيْرٌ لَهُ مِنَ الْفِتْنَةِ، وَيَكْرَهُ فَلَّةَ الْمَالِ، وَقِلَّةَ الْمَالِ أَقْلٌ لِلْحِسَابِ) .

واته: دوو شت ئاده میزاد رقی لیایانه: رقی له مردنه و مردن باشته بوی له فیتنه، وه رقی له که می ماله وه که می مال که متر لیپرسینه وه ی له سه ره .

٨- (اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ: الشِّرْكَ بِاللَّهِ، وَالسَّحَرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَأَكْلُ الرِّبَا، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الرَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ) .

واته: خوټان بپارینن و دوور بکه نه وه له حهوت کردار که به هیلاکت ده ده ن: شه ریک دانان بؤ خوا، وه جادو کردن، وه کوشتنی به ناحق، وه خواردنی پریا،

وه خواردنی مالی هه تیوو، وه پاکردن له کاتی پووبه پووبونه وهی دوژمن، وه تۆمه تبارکردنی ئافره تانی داوین پاکی باوه پداری بێ ئاگا به داوین پیسی.

٩- (أَحَبُّ النَّاسِ إِلَى اللَّهِ أَنْفَعُهُمْ لِلنَّاسِ، وَأَحَبُّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ سُورُورٌ تُدْخِلُهُ عَلَى مُسْلِمٍ، أَوْ تَكْشِفُ عَنْهُ كُرْبَةً، أَوْ تَقْضِيَ عَنْهُ دَيْنًا، أَوْ تَنْزِلُ عَنْهُ جُوعًا، وَلَئِنْ أَمْسَى مَعَ أَخِي الْمُسْلِمِ فِي حَاجَةٍ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَعْتَكِفَ فِي هَذَا الْمَسْجِدِ شَهْرًا، وَمَنْ كَفَّ غَضَبَهُ سَرَّ اللَّهُ عَوْرَتَهُ، وَمَنْ كَظَمَ غَيْظَهُ وَلَوْ شَاءَ أَنْ يُضْطِئَهُ أَمْضَاهُ مَلَأَ اللَّهُ قَلْبَهُ رِضًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ مَشَى مَعَ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ فِي حَاجَةٍ حَتَّى تَنْتَهِيَ لَهُ أَثْبَتَ اللَّهُ قَدَمَهُ يَوْمَ تَزِلُّ الْأَقْدَامُ، وَإِنَّ سُوءَ الْخُلُقِ لَيُفْسِدُ الْعَمَلَ كَمَا يُفْسِدُ الْخَلُّ الْعَسَلَ) .

واته: خۆشه ویسترین کهس لای خوای گه وره ئه وهیه که سودمه نترین کهس بن بۆ خه لکی، وه خۆشه ویسترین کردار لای خوای گه وره ئه وهیه که موسلمانیک دل خۆش بکهیت، یان ناخۆشیه کی له سه ر لابه ریت، یان قه رزیک ی بۆ بده یته وه، یان برسی یتی له سه ر لابه ریت، وه ئه گه ر له گه ل برایه کی موسلمانم بچم بۆ جی به جی کردنی پیویستی و کاریکی پیمخۆشتره یه ک مانگ له م مزگه وته دا ئیعتکاف بکه م، وه هه رکه سیک توپه بوونی پاگری یت خوای گه وره عه وره تی ده پارێزی یت، وه هه رکه سیک توپه بوونی بخواته وه و ده ری نه بری یت که ئه گه ر ویستی لی بوایه ده یتوانی ده ری ببری یت ئه وا خوای گه وره دلی پر ره زامه ندی ده کات له پۆژی قیامه تدا، وه هه رکه سیک له گه ل برایه کی موسلمان ی بۆ پیداو یستی هه کی بپوات تا

بۆی جیگیر و جی به جی ده کات ئهوا خوای گه وره پێیه کانی جیگیر ده کات له پوژدیکدا که پێیه کان ده خلیسکین، وه په وشتی ناشرین کردار تیک ده دات ههروهکو چۆن سرکه ههنگوین تیک ده دات.

١٠- (ادْعُوا اللَّهَ وَأَنْتُمْ مُوقِنُونَ بِالْإِجَابَةِ، وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَجِيبُ دُعَاءَ مَنْ قَلْبٌ غَافِلٌ لَاهٍ) .

واته: له خوا بپارېښه وه وه نېوه دُنیا بن له وه لامدانه وهی خوی گه وره، وه
بزانن خوی گه وره وه لامی دوعا ناداته وه له دلیکی بی ناگاو سه رقاله وه.

۱۱- (إِذَا آتَاكَ اللَّهُ مَالًا فَلْيُرْ أَثَرَ نِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْكَ وَكَرَامَتِهِ) .

واته: نه گهر خواى گه وره مالېكې پيټ به خشى ئه وا با شوينه وارى به خشش و
ريزي خواى گه ورهت پيوه ديار پيټ و پيټه وه ببينرئ.

١٢- (إِذَا أَنَّى أَحَدُكُمْ الصَّلَاةَ وَالْإِمَامَ عَلَى حَالٍ فَلْيَصْنَعْ كَمَا يَصْنَعُ الْإِمَامُ) .

واته: ئەگەر يەككەك لە ئىوھەت بۆ نوێژو ئىمام لەسەر حالەتێك بوو لە نوێژبا
ئەویش وەكو ئىمام بکات و بچیتە ئەو حالەتە.

١٣- (إِذَا أَتَيْتَ الصَّلَاةَ فَأَتَهَا بِوَقَارٍ وَسَكِينَةٍ، فَصَلِّ مَا أَدْرَكْتَ وَاقْضِ مَا فَاتَكَ) .

واته: ئە گەر هاتی بۆ نوێژی به کۆمه ل ئەوا به هیمنی و ئارامی و له سه رخۆ وهره، ئەوهنده ی له گه ل ئیمام فریا که وتی بیکه ئەوه ی فریا نه که وتیت پاشان به ته نها بیکه .

١٤- (إِذَا أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ فَلْيَأْخُذْ بِأَنْفِهِ ثُمَّ لِيَنْصَرِفْ) .

واته: ئە گەر یه کێک له ئیوه ده ست نوێژی شکا با ده ست به لووتی یه وه بگریت و پاشان بجیتته ده ره وه .

١٥- (إِذَا أَرَادَ اللَّهُ قَبْضَ عَبْدٍ بِأَرْضٍ جَعَلَ لَهُ فِيهَا حَاجَةً) .

واته: ئە گەر خوای گه و ره بیه ویت گیانی که سیك له شوینیک بکیشیت ئەوا ئیشیکی له و شوینه بۆ دروست ئەکات .

١٦- (إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي رَدَّ عَلَيَّ رُوحِي وَعَافَانِي فِي جَسَدِي وَأَذِنَ لِي بِذِكْرِهِ) .

واته: ئە گەر یه کێک له ئیوه له خه وه لسا ئەوا بابلت: سوپاس بۆ ئەو خوایه ی که گیانی بۆ گه پاندمه وه وه له شی پاراستم وه پێگای دام که یادی بکه م .

١٧- (إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا نَادَى جِبْرِيلَ إِنِّي قَدْ أَحْبَبْتُ فُلَانًا فَأَحِبَّهُ قَالَ فَيُنَادِي فِي السَّمَاءِ ثُمَّ تَنْزِلُ لَهُ الْمَحَبَّةُ فِي أَهْلِ الْأَرْضِ فَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ { إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ۚ وَإِذَا ابْغَضَ اللَّهُ عَبْدًا نَادَىٰ جِبْرِيلَ إِنِّي ابْغَضْتُ فَلَانًا فَيُنَادِي فِي السَّمَاءِ ثُمَّ تَنْزِلُ لَهُ الْبَغْضَاءُ فِي الْأَرْضِ).

واته: ئەگەر خوای گه وره به ندهیه کی خوش بویت بانگ له جبریل دهکات و دهفهرمیت: من فلانه که سم خوش دهویت تویش خوشت بویت ئه ویش له ئاسمان بانگ دهکات پاشان خوشه و یستی بو داد به زیتریته سه ره زهوی ئه میش فهرمووده ی خواجه که دهفهرمیت: ئەوانه ی باوهر دههینن و کرده وه ی چاک دهکەن خوای گه وره خوشه و یستیان بو داد نهیت له دلی خه لکی و فریشته کاندای، وه ئەگەر خوای گه وره رقی له به ندهیه ک بیته ئه و بانگی جبریل دهکات و دهفهرمیت: من رقم له فلانه که سه ئه ویش له ئاسمان بانگ دهکات پاشان پق و کینه ی داد به زیتریت بو سه ره زهوی و خه لکی رقیان لی ده بیت.

١٨- (إِذَا أَصْبَحَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ فَتَحَهُ وَنَصَرَهُ وَنُورَهُ وَبَرَكَتَهُ وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَمِنْ شَرِّ مَا بَعْدَهُ، ثُمَّ إِذَا أَمْسَى فَلْيَقُلْ مِثْلَ ذَلِكَ) .

واته: ئەگەر یه کیك له ئیوه به یانی له خه وه لسا بابلیت: ئەمپومان کرده وه مولک هه مووی بو خوای په ره وردگاری هه موو جیهانه، خواجه من داوای خیرو چاکه ی ئه مپوت لی ده که م ئازادی و سه رکه وتن و پوناکی و به ره که ت و هیدایه تی، وه په نا به تو ده گرم له هه ره شو خراپه یه ک که له م پۆژده دا هه بیت وه شه پ و

خراپه ی پیش و شهرو خراپه ی دوی، پاشان ئه گهر ئیواره یشی کرده وه هه مان
شت ده لیت.

۱۹- (إِذَا اصْطَحَبَ رَجُلَانِ مُسْلِمَانِ فَحَالَ بَيْنَهُمَا شَجَرٌ وَحَجَرٌ وَمَدَرٌ فَلْيُسَلِّمِ
أَحَدُهُمَا عَلَى الْآخَرِ، وَيَتَبَادَلُوا السَّلَامَ) .

واته: ئه گهر دوو پیاوی موسلمان هاوه لایه تی یه کتریان کرد پاشان داریک یان
به ردیک یان خانوویه که وته نیوانیا نه وه ئه وا با یه کیکیان سه لام له وی تریان بکات
و سه لام بگورنه وه له نیوان یه کتریدا.

۲۰- (إِذَا أَمَّنَ الْإِمَامُ فَأَمَّنُوا، فَإِنَّهُ مَنْ وَاَفَقَ تَأْمِينُهُ تَأْمِينَ الْمَلَائِكَةِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ
مِنْ ذَنْبِهِ) .

واته: ئه گهر ئیمام له نوێژدا وتی ئامین ئیوه یش بلین ئامین، چونکه ئامینی
هه رکه سیك له گه ل ئامینی فریشته کان یه ک بگریت ئه وا خوای گه وره له تاوانی
پیشووی خوش ده بیئت.

۲۱- (إِذَا أَوَى أَحَدُكُمْ إِلَى فِرَاشِهِ فَلْيَنْقُضْهُ بِدَاخِلَةِ إِزَارِهِ فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي مَا خَلْفَهُ
عَلَيْهِ ثُمَّ لِيُضْطَجِعْ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ ثُمَّ لِيَقُلْ: بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي وَبِكَ أَرْفَعُهُ، إِنْ
أَمْسَكَتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ) .

واته: ئەگەر یه کێك له ئێوه چوو ه سهر جیگای نوستنی ئهوا با به جله که ی بهری بیه کینیت چونکه ئهوانانیت چی له ژێر جیگا که یدایه پاشان له سهر لای راستی بخوایت پاشان بلیت: ئه ی پهروهردگارم به ناوی تۆوه لایه کانم داده نیم وه ههر به ناوی تۆوه به رزیان ده که مه وه ئەگەر گیانمت کیشا ئهوا په حمان پی بکه، وه ئەگەر پیمان تدايه وه ئهوا بیپاریزه به و شته ی کهوا به نده چاکهکانی پی ده پاریزیت.

٢٢- (إِذَا تَشَهَّدَ أَحَدُكُمْ فَلْيَتَعَوَّذْ مِنْ أَرْبَعٍ: مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، وَفِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، ثُمَّ يَدْعُو لِنَفْسِهِ بِمَا بَدَأَ لَهُ).

واته: ئەگەر یه کێك له ئێوه ته حیات ی خویند ئهوا با په نا بگریت به خوا ی گهوره له چوار شت: له سزای ناو گوپ، و له تاقیکردنه وه ی ژیان و مردن، و له شهرو خراپه ی مه سیحی ده ججال، پاشان با چ دوعایه کی پی باش بوو بۆ خوی دوعا بکات.

٢٣- (إِذَا تَطَهَّرَ الرَّجُلُ، ثُمَّ مَرَّ إِلَى الْمَسْجِدِ يَرْعَى الصَّلَاةَ كَتَبَ لَهُ كَاتِبُهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ يَخْطُوهَا إِلَى الْمَسْجِدِ عَشْرَ حَسَنَاتٍ، وَالْقَاعِدُ يَرْعَى الصَّلَاةَ كَالْقَانِتِ، وَيُكْتَبُ مِنَ الْمُصَلِّينَ مِنْ حِينَ يَخْرُجُ مِنْ بَيْتِهِ حَتَّى يَرْجِعَ).

واته: ئەگەر پیاو له مال دەست نویژ بشوات پاشان بچیت بۆ مزگەوت بۆ نویژ کردن و چاودیژی نویژ بکات ئەوا فریشتە نوسەرە که بهەر ههنگاوێک دە چاکە ی بۆ دەنوسییت، وه ئەوهی دانیشتوو ه چاوه‌پوانی نویژ دهکات وهکو ئەوه وایه که په‌رستن دهکات، وه به نویژ خوین دەنوسریت و هه‌ژمار ده‌کریت له‌و کاته‌ی که له‌مال ده‌رده‌چیت تا‌کو ده‌گه‌ر پیتته‌وه .

٢٤- (إِذَا تَوَضَّأْتَ فَخَلِّلْ بَيْنَ أَصَابِعِ يَدَيْكَ وَرَجْلَيْكَ) .

واته: ئەگەر دەست نویژت شوست ئەوا دەست بخەرە نیوان په‌نجەکانی دەست و پیت تا تەر بن .

٢٥- (إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلْيَسَلِّمْ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ وَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ. وَإِذَا خَرَجَ فَلْيَسَلِّمْ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ وَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ) واته: ئەگەر یه‌کێک له ئیوه چوو ه ناو مزگەوت ئەوا با سه‌لاوات له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ بدات و بلیت: خوايه‌ ده‌رگا‌کانی په‌حمه‌تی خوتم لی بکه‌ره‌وه، وه ئەگەر له‌ مزگەوت ده‌رچوو با سه‌لاوات له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ بدات و بلیت: خوايه‌ داوی فه‌زل و چاکه‌ی خوتم لی ده‌که‌م .

٢٦- (إِذَا رَأَيْتُمْ مَنْ يَبِيعُ أَوْ يَبْتَاغُ فِي الْمَسْجِدِ فَقُولُوا: لَا أَرْبَحَ اللَّهَ تِجَارَتَكَ. وَإِذَا رَأَيْتُمْ مَنْ يَنْشُدُ فِيهِ ضَالَّةً فَقُولُوا: لَا رَدَّ اللَّهُ عَلَيْكَ ضَالَّتَكَ) .

واته: ئەگەر بینیتان کەسیک لە مزگەوت شت دەفرۆشیت یان دەکرپیت ئەوا بڵێن: خوا قازانچ نەخاتە بازەرگانیە کە تەو، وە ئەگەر بینیتان کەسیک بانگی شتی ونبوو دەکات لە مزگەوت ئەوا بڵێن: خوا شتە ونبوووە کە ت بۆ نەگەرپینیتەو.

٢٧- (إِذَا سَمِعْتُمْ أَصْوَاتَ الدِّيَكَةِ، فَسَلُّوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكًا، وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهيقَ الحَمِيرِ، فَتَعَوُّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِنَّهَا رَأَتْ شَيْطَانًا). .

واته: ئەگەر گویتان لە دەنگی کە لە شیر بوو ئەوا داوا ی فەزڵ و چاکە ی خوای گەورە بکەن چونکە ئەو فریشتە ی بینوو، وە ئەگەر گویتان لە زەپینی کەر بوو ئەوا پەنا بگرن بە خوای گەورە لە شەیتان چونکە ئەو شەیتانی بینوو.

٢٨- (إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَذِّنَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ، ثُمَّ صَلُّوا عَلَيَّ فَإِنَّهُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا، ثُمَّ سَلُوا اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ فَإِنَّهَا مَنْزِلَةٌ فِي الْجَنَّةِ لَا تَنْبَغِي إِلَّا لِعَبْدٍ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ وَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ، فَمَنْ سَأَلَ لِي الْوَسِيلَةَ حَلَّتْ عَلَيْهِ الشَّفَاعَةُ).

واته: ئەگەر گویتان لە بانگدەر بوو ئەوا وەکو ئەو بڵێن پاشان سەلاواتم لە سەر بدەن، چونکە هەرکەسیک تەنھا یە کجار سەلاواتم لە سەر بدات ئەوا خوای گەورە دە جار سەلاواتی لە سەر دەدات، پاشان داوا بکەن لە خوای گەورە کە وەسیلەم پێی بخەشیت کە شوینیکە لە بەهەشت بۆ هیچ کەسیک نابێت تەنھا بۆ

به ندهیهك له به نده كانی خوا نه بیټ، وه به ئومیدم كه ئه و به ندهیه من بم، جا ههركه سیك داواى وه سیله م بۆ بكات ئه و شه فاعه تی منی به قسمه ت ده بیټ.

٢٩- (إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلَا يَبْصُقْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَا عَنْ يَمِينِهِ وَلْيَبْصُقْ عَنْ يَسَارِهِ أَوْ تَحْتَ قَدَمِهِ).

واته: ئه گه ر یه کیك له ئیوه نوژی کرد با تف نه کات له پیش خو ی یان لای راستی به لکو با تف بکاته لای چه پی یان ژیر پیی.

٣٠- (إِذَا عَادَ الرَّجُلُ أَحَاهُ الْمُسْلِمَ يَعُوذُهُ مَشَى فِي خِرَافَةِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَجْلِسَ، فَإِذَا جَلَسَ غَمَرَتْهُ الرَّحْمَةُ، فَإِنْ كَانَ غُدُوَّةً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُمَسِّي، وَإِنْ كَانَ عَشِيًّا صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُصْبِحَ).

واته: ئه گه ر پیاو سهردانی برای موسلمان ی بکات ئه و له باخه کان ی به ههشت به روبوم لى ده کاته وه تا داده نیشیت، وه ئه گه ر دانیشیت په حمه تی خوا دایده پو شیت، وه ئه گه ر به به یانی سهردانی بکات ئه و ههفتا ههزار فریشته دوعای خیری بۆ ده که ن تا ئیواره ده کاته وه، وه ئه گه ر ئیواره سهردانی بکات ئه و ههفتا ههزار فریشته دوعای خیری بۆ ده کات تا به یانی ده کاته وه.

٣١- (إِذَا عَمِلْتَ الْخَطِيئَةَ فِي الْأَرْضِ كَانَ مَنْ شَهِدَهَا فَكَرِهَهَا كَانَ كَمَنْ غَابَ عَنْهَا، وَمَنْ غَابَ عَنْهَا فَرَضِيَهَا كَانَ كَمَنْ شَهِدَهَا).

واته: ئەگەر تاوان لەسەر زهوی کرا ئەوهی که ئاگاداری بیټ و پیتی ناخۆش بیټ وهکو ئەوه وایه که لهوێ نهبوو بیټ، وه ئەوهی لهوێ نهبوو بیټ بهلام پازی بیټ بهو تاوانه ئەوه وهکو ئەوه وایه که ئامادهی بوو بیټ.

٣٢- (إِذَا فَرَغَ أَحَدُكُمْ مِنَ النَّوْمِ فَلْيَقُلْ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَخْضَرُونَ، فَإِنَّهَا لَنْ تَضُرَّهُ) .

واته: ئەگەر یه کێک له ئیوه له خه ودا ترسا ئەوا بابلێت: په نا دهگرم به وشه تهواوهکانی خوای گه وره (قورئانی پیرۆز) له تورپه بوونی خوای گه وره و سزا که ی وه له شه پ و خراپه ی بهندهکانی وه له وه سه وه سه ی شه ی تان وه له ئاماده بونیان، ئەو کاته شه ی تان زیانی پی ناگه یه نیټ.

٣٣- (إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ مِنَ اللَّيْلِ فَأَرَادَ أَنْ يَتَوَضَّأَ فَلَا يُدْخِلْ يَدَهُ فِي الْإِنَاءِ حَتَّى يَغْسِلَهَا، فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي أَيْنَ بَاتَتْ يَدُهُ، وَلَا عَلَى مَا وَضَعَهَا) .

واته: ئەگەر یه کێک له ئیوه له خه وه سه تا ویستی دهست نویژ بشوات با دهستی نه خاته نیو قاپه که یه وه تا ده ی شو ریټ، چونکه ئەو نازانیټ شه و دهستی له کوێ بووه وه دهستی بهر چی که وتوووه.

٣٤- (إِذَا قَرَأَ ابْنُ آدَمَ السُّجْدَةَ فَسَجَدَ اَعْتَزَلَ الشَّيْطَانُ يَبْكِي يَقُولُ: يَا وَيْلَهُ أُمِرَ ابْنُ آدَمَ بِالسُّجُودِ فَسَجَدَ فَلَهُ الْجَنَّةُ، وَأُمِرْتُ بِالسُّجُودِ فَعَصَيْتُ فَلِيَ النَّارُ) .

واته: ئەگەر ئادەمیزاد ئایەتی سەجدە بخوینیت و سەجدە ببات ئەوا شەیتان دوور دەکەوێتەوه و دەگری و دەلێت: هاوار بۆ خۆم ئادەمیزاد فەرمانی پێ بکرا بە سوجدە بردن و سوجدە ی برد و بەهەشتی بۆ هەیه، وه من فەرمانم پێ کرا بە سوجدە بردن و سەرپێچی خوام کردو دۆزەخم بۆ هەیه.

٣٥- (إِذَا نَزَلَ أَحَدُكُمْ مَنْزِلًا فَلْيَقُلْ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، فَإِنَّهُ لَا يَضُرُّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ عَنْهُ) .

واته: ئەگەر یهكێك له ئێوه له شوینێك لایداو دابهزی با بلیت: پەنا دەگرم بە وشە تەواوەکانی خوای گەوره (قورئانی پیرۆز) له شەپو خراپەیی ئەوهی که دروستی کردووه، ئەو کاته هیچ شتێک زیانی پێ ناگەیەنێت تا لەو شوینە دەروا و بەجیی دەهێلێت.

٣٦- (إِذَا وَقَعَ الذُّبَابُ فِي شَرَابٍ أَحَدِكُمْ فَلْيَغْمِسْهُ ثُمَّ لِيَنْزِعْهُ، فَإِنَّ فِي إِحْدَى جَنَاحَيْهِ دَاءٌ، وَفِي الْأُخْرَى شِفَاءٌ) .

واته: ئەگەر میش کەوتە ناو خواردنەوهی یهكێك له ئێوهوه ئەوا با نقومی بکات پاشان دەری بکات و فرپیی بدات، چونکه له ژێر یهكێك له بالەکانیدا نهخۆشی هەیه و له ژێر بەلەکهی تریدا شیفای هەیه.

۳۷- (أَرْبَعٌ إِذَا كُنَّ فِيكَ فَلَا عَلَيْكَ مَا فَاتَكَ مِنَ الدُّنْيَا: صِدْقُ حَدِيثٍ، وَحِفْظُ أَمَانَةٍ، وَحُسْنُ خُلُقٍ، وَعِفَّةٌ مَطْعَمٍ) .

واته: چوار پھوشت هه ن ئه گهر تیتدا بیت ئه و هیچ زیانیکت لی ناکه ویت
ئوهی که له دنیا له ده ست بچیت: راستگویی له قسه کردندا، و پاراستنی
ئهمانهت، و پھوشت جوانی، و حه لالی خواردن.

۳۸- (أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا، وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنَ التَّقِيٍّ حَتَّى يَدْعَهَا: إِذَا أُؤْتِنَ حَانَ، وَإِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ) .

واته: چوار پھوشت هه یه له هه ر که سییدا هه بیت ئه و دوو پوو یه کی ته و او ه، وه
هه ر که سییک یه ک پھوشتی تیتدا بیت ئه و پھوشتیکی دوو پوو یی تیدایه تا وازی لی
دینیت: ئه گهر ئهمانه تی لا دانرا ناپاکی لی ده کات، وه ئه گهر قسه بکات درو
ئه کات، وه ئه گهر په یمان بدات غه در ئه کات، وه ئه گهر له گه ل که سییدا پووبه پوو
بیته وه و کیشهی هه بیت خراپه کاری ده کات.

۳۹- (إِنْ أَحْبَبْتُمْ أَنْ يُحِبَّكُمْ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَرَسُولُهُ، فَأَدُّوا إِذَا اتُّمِنْتُمْ، وَاصْدُقُوا إِذَا حَدَّثْتُمْ، وَأَحْسِنُوا جَوَارَ مَنْ جَاوَزَكُمْ) .

واته: ئەگەر پیتان خوشه خواو پیغمه مبه ره که ی ﷺ خوشتانی بویت ئەوا:
 ئەگەر ئەمانه تان له لا دانرا بیده نه وه، وه ئەگەر قسه تان کرد راست بلین، وه
 هاوسی پی هه رکه سیك بوون ئەوا به چاکی هاوسی تیان بکه ن.

٤٠- (أَنَا زَعِيمٌ بِبَيْتٍ فِي رِبْضِ الْجَنَّةِ لِمَنْ تَرَكَ الْمِرَاءَ وَإِنْ كَانَ مُحِقًّا، وَبَيْتٍ فِي وَسْطِ الْجَنَّةِ لِمَنْ تَرَكَ الْكُذْبَ وَإِنْ كَانَ مَارِجًا، وَبَيْتٍ فِي أَعْلَى الْجَنَّةِ لِمَنْ حَسَنَ خُلُقُهُ)
 واته: من که فیلی مالیکم له ده وره به ری به هه شت بۆ که سیك که واز له
 ده مه قالی و مشتومر بهی نییت ئەگەر له سه ر حه قیش بوو، وه به مالیک له
 ناوه راستی به هه شت بۆ که سیك که واز له درۆ کردن بهی نییت ئەگەر به گالته یشی
 بییت، وه به مالیک له به رزترینی به هه شت بۆ که سیك که په وشتی جوان بییت.

٤١- (إِنَّ أَحَبَّكُمْ إِلَيَّ، وَأَقْرَبُكُمْ مِنِّي فِي الْآخِرَةِ مَجَالِسُ: أَحَاسِنُكُمْ أَخْلَاقًا، وَإِنَّ أَبْغَضَكُمْ إِلَيَّ، وَأَبْعَدَكُمْ مِنِّي فِي الْآخِرَةِ: أَسْوَأُكُمْ أَخْلَاقًا).

واته: به راستی خوشه ویستترین کهستان له لای من وه نزیکترینتان له دانیشتی
 من له په وژی قیامه تدا ئەو که سانه ن که په وشتیان جوانترینه، وه به راستی له
 هه موو که س زیاتر رقم لی بییت و له په وژی قیامه تدا له من دوور بن ئەوانه ن که
 په وشتیان خراپترینه.

٤٢- (إِنَّ الْأَشْعَرِيِّينَ إِذَا أُرْمِلُوا فِي الْعَزْوِ، أَوْ قَلَّ طَعَامُ عِيَالِهِمْ بِالْمَدِينَةِ؛ جَمَعُوا مَا كَانَ عِنْدَهُمْ فِي تَوْبٍ وَاحِدٍ، ثُمَّ اقْتَسَمُوهُ بَيْنَهُمْ فِي إِنَاءٍ وَاحِدٍ بِالسَّوِيَّةِ، فَهُمْ مِنِّي وَأَنَا مِنْهُمْ) .

واته: به راستی ئه شعهرییه کان ئه گهر له کاتی غهزا کردندا خواردنیان ته وایه، یان خواردنی مندا له کانیاں له مه دینه که می بگردایه، ئه و خواردنه ی هه یانبویه ئه یانکرده ناو پوښاکیکه وه پاشان له ناو قاپیکدا له نیوان خویندا به یه کسانى دابه شیان ده کرد، بویه ئه وان له منن، وه منیش له وانم.

٤٣- (اضْمِنُوا لِي سِتًّا مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَضْمِنُ لَكُمْ الْجَنَّةَ: اضْذُقُوا إِذَا حَدَّثْتُمْ، وَأَوْفُوا إِذَا وَعَدْتُمْ، وَأَدُّوا إِذَا أَوْثَمْتُمْ، وَاحْفَظُوا فُرُوجَكُمْ، وَغَضُّوا أَبْصَارَكُمْ، وَكُفُّوا أَيْدِيَكُمْ) .

واته: له گیانی خوتاندا شه ش شتم بؤ مسوگهر بکه ن منیش به هه شتتان بؤ مسوگهر ئه که م: ئه گهر قسه تان کرد راست بکه ن، وه ئه گهر به لیتناندا بیبه نه سر، وه ئه گهر سپارده تان له لا دانرا بیپاریزن و بیده نه وه، وه دامیتان بیپاریزن، وه چاوتان بیوښن له حه رام، وه دهستان بیپاریزن له حه رام.

٤٤- (اعْبُدِ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ، وَاحْسِبْ نَفْسَكَ مَعَ الْمَوْتَى، وَاتَّقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهَا مُسْتَجَابَةٌ).

واته: خوا بپه‌رسته هه‌ر وه‌کو ئه‌وه‌ی که ده‌بیینی وه‌ ئه‌گه‌رتۆ ئه‌و نابینی ئه‌وا ئه‌وتۆ ده‌بینیت، وه‌ خۆت بژمی‌ره له‌ مردووه‌کان، وه‌ خۆت بپاریزه له‌ دو‌عیای سته‌م لیکراو چونکه وه‌لام ده‌دریته‌وه.

٤٥- (اغْنِمْ خُمْسًا قَبْلَ خُمْسٍ: حَيَاتَكَ قَبْلَ مَوْتِكَ، وَصِحَّتَكَ قَبْلَ سَقَمِكَ، وَفَرَاغَكَ قَبْلَ شُغْلِكَ، وَشَبَابَكَ قَبْلَ هَرَمِكَ، وَغِنَاكَ قَبْلَ فَقْرِكَ).

واته: پینج شت بقۆزه‌ره‌وه پینج پینج شت: ژیا‌نت پینج مردنت، وه‌ له‌ش سا‌غیت پینج نه‌خۆشیت، وه‌ ده‌ست به‌تالیت پینج سه‌رقالیت، وه‌ گه‌نجیتیت پینج پیریت، وه‌ ده‌وله‌مه‌ندیت پینج هه‌ژاریت.

٤٦- (اُطْلُبُوا لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي الْعَشْرِ الْآخِرِ مِنْ رَمَضَانَ).

واته: به‌دوای شه‌وی قه‌دردا بگه‌ڕین له‌ ده‌ شه‌وی کۆتایی په‌مه‌زان.

٤٧- (اقْرَأُوا الْقُرْآنَ، فَإِنَّهُ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفِيعًا لِأَصْحَابِهِ، اقْرَأُوا الزَّهْرَاوَيْنِ: الْبَقْرَةَ، وَسُورَةَ آلِ عِمْرَانَ، فَإِنَّهُمَا تَأْتِيَانِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُمَا غَمَامَتَانِ، أَوْ كَأَنَّهُمَا غَيَّاتَانِ، أَوْ فِرْقَانِ مِنْ طَيْرٍ صَوَافٍّ، تُحَاجَّانِ عَنْ أَصْحَابِهِمَا، اقْرَأُوا سُورَةَ الْبَقْرَةِ، فَإِنَّ أَخَذَهَا بَرَكَةً، وَتَرَكَهَا حَسْرَةً، وَلَا تَسْتَطِيعُهَا الْبَطَلَةُ).

واته: قورئان بخوینن، چونکه به‌پاستی له‌ پۆژی قیامه‌تدا تکا بۆ خاوه‌نه‌که‌ی ده‌کات، هه‌ردوو گۆله‌که‌ بخوینن: سو‌ره‌تی به‌قه‌ره‌و ئالی عیمران، ئه‌وان له‌پۆژی

قیامه تدا دین وهکو دوو هه ور، یان وهکو دوو تیشکی پووناکی خۆر، یان وهک دوو کۆمه ل له بالندهی بالکراوه بهرگری دهکه ن له خاوه نه کانیان، سوره تی به قهره بخوین، چونکه وهرگرتنی به ره که تهو، وازهینان لیی په شیمانیهو، له توانای جادوو گهره کانیشدا نیه.

٤٨- (اَقْرَءُوا الْقُرْآنَ وَاَعْمَلُوا بِهِ، وَلَا تَجْهَرُوا عَنْهُ، وَلَا تَغْلُوا فِيهِ، وَلَا تَأْكُلُوا بِهِ، وَلَا تَسْتَكْثِرُوا بِهِ).

واته: قورئان بخوین وه کاری پێ بکه ن، و که مه ترخه می تیدا مه که ن، و زیاده پره ویشی تیدا مه که ن، وه پاره ی پێ پهیدا مه که ن، وه مه یکه نه هۆکاریک بۆ زیادکردنی دنیا.

٤٩- (أَكْثِرُوا الصَّلَاةَ عَلَيَّ؛ فَإِنَّ اللَّهَ وَكَلَّ بِي مَلَكًا عِنْدَ قَبْرِي فَإِذَا صَلَّى عَلَيَّ رَجُلٌ مِنْ أُمَّتِي قَالَ لِي ذَلِكَ الْمَلَكُ: يَا مُحَمَّدُ إِنَّ فُلَانًا بَنَ فُلَانٍ صَلَّى عَلَيْكَ السَّاعَةَ).

واته: زۆر سه لاوات له سه رم بده ن، چونکه به پاستی خوای گه وره فریشته یه کی له لای گۆره که م پێ سپاردوم ئه گه ر هه رکه سیك له ئومه ته که م سه لاواتم له سه ر بدات ئه و فریشته یه پیم ئه لیت ئه ی محمد فلانی کوپی فلان له م کاته دا سه لاواتی له سه رت دا.

٥٠- (أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحَاسِنُهُمْ أَخْلَاقًا، الْمُوْطُؤُونَ أَكْنَافًا، الَّذِينَ يَأْلِفُونَ وَيُؤْلَفُونَ، وَلَا خَيْرَ فِيمَنْ لَا يَأْلَفُ وَلَا يُؤْلَفُ).

واته: له هه موو باوه پدارێك باوه په كه ی ته واوتر ئه و كه سه یه كه په وشتی له هه مووی جوانتر بێت، نه رمونیان بێت خه لكی خوشی بویت و ئه ویش خه لكی خوش بویت، وه خیر له كه سیكدانیه كه خه لكی خوشیان نه ویت و ئه ویش خه لكی خوش نه ویت.

٥١- (إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَ، وَلِيُحَدِّثْ أَحَدَكُمْ شَفَرَتَهُ وَلِيُرِخَ ذَبِيحَتَهُ).

واته: خوای گه وه چا كه ی له سه ره هه موو شتیك نویسه، ئه گه رشتیكتان كوشت ئه وا به چاكي بیکوژن، وه ئه گه رشتیكتان سه ربپی ئه وا به چاكي سه ری بپن، با یه کیكتان چه قوکه ی تیژ بکات و سه ربپاوه كه پشو پی بدات و ئازاری نه دات.

٥٢- (إِنَّ اللَّهَ يَقْبَلُ الصَّدَقَةَ وَيَأْخُذُهَا بِيَمِينِهِ فَيُرِيهَا لِأَحَدِكُمْ كَمَا يُرِي أَحَدَكُمْ مُهْرَهُ، حَتَّىٰ إِنَّ اللُّقْمَةَ لَتَصِيرُ مِثْلَ أُحَدٍ).

واتہ: خوی گہورہ خیر قہ بول دہکات و بہدہستی راستی و ہری دہگریت و
پہرودہدہی دہکات و ہکو چوں یہ کیلک لہ ئیوہ بیچویہک پہرودہدہ دہکات تا
پاروویہک و ہکو کیوی ئوحدی لی دیت.

۵۳- (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: يَا ابْنَ آدَمَ تَفَرَّغْ لِعِبَادَتِي أَمَلًا صَدْرَكَ غِنًى، وَأَسَدُّ
فَقْرَكَ، وَإِنْ لَا تَفْعَلْ مَلَأْتُ يَدَكَ شُغْلًا، وَلَمْ أَسُدِّ فَقْرَكَ) .

واتہ: خوی گہورہ دہفہرمیت: ئہی ئادہمیزاد خوت یہکلا بکہرہوہ بؤ
پہرستنی من دلت پر لہ دہولہمہندی دہکہم و ہہژاریہکیششت ناہیلم، ئہگر
وانہکہیت ئہوا دہستت پر لہ سہرقالی دہکہم و ہہژاریہکیششت پر ناکہمہوہ .

۵۴- (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: يَا ابْنَ آدَمَ مَرِضْتُ فَلَمْ تَعُدِّنِي قَالَ: يَا رَبِّ
كَيْفَ أَعُوذُكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟ قَالَ: أَمَّا عَلِمْتَ أَنَّ عَبْدِي فَلَانًا مَرِضَ فَلَمْ تَعُدَّهُ؟
أَمَّا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ عُدْتَهُ لَوَجَدْتَنِي عِنْدَهُ؟ يَا ابْنَ آدَمَ اسْتَطَعَمْتُكَ فَلَمْ تُطْعِمْنِي قَالَ: يَا
رَبِّ كَيْفَ أَطْعِمُكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟ قَالَ: أَمَّا عَلِمْتَ أَنَّهُ اسْتَطَعَمَكَ عَبْدِي فَلَانٌ
فَلَمْ تُطْعِمْهُ؟ أَمَّا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ أَطْعَمْتَهُ لَوَجَدْتَ ذَلِكَ عِنْدِي؟ يَا ابْنَ آدَمَ اسْتَسْقَيْتُكَ
فَلَمْ تَسْقِنِي قَالَ: يَا رَبِّ كَيْفَ أَسْقِيكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟ قَالَ: اسْتَسْقَاكَ عَبْدِي فَلَانٌ
فَلَمْ تَسْقِهِ أَمَّا إِنَّكَ لَوْ سَقَيْتَهُ لَوَجَدْتَ ذَلِكَ عِنْدِي) .

واته: خوای گه وره له پوژی قیامه تدا ده فره میت: ئه ی ئاده میزاد نه خوش که وتم سهر دانت نه کردم ئه ویش ده لیت: ئه ی پهروه ردگارم چۆن سهر دانت بکه م که تو پهروه ردگاری هه موو جیهانی؟! خوای گه وره ده فره میت: ئه ی نه تزانی فلانه به نده ی من نه خوش بوو سهر دانت نه کرد ئایا نازانی ئه گهر سهر دانت بکر دایه ئه وا منت لای ئه و ده بینى، ئه ی ئاده میزاد من داوای خواردنم لیت کرد پیتم نه دا، ئه ویش ده لیت: ئه ی پهروه ردگار چۆن خواردن به تو بده م که تو پهروه ردگاری هه موو جیهانی؟! خوای گه وره ده فره میت: ئایا نازانی فلانه به نده ی من داوای خواردنی لی کردیت خواردن پی نه دا ئایا نازانیت ئه گهر خواردن پی بدایه ئه وا ئه ووت له لای من ئه بینى، ئه ی ئاده میزاد داوای ئوم لی کردیت ئاوت پی نه دام ئه ویش ده لیت: ئه ی پهروه ردگار چۆن ئاوت پی بده م که تو پهروه ردگاری هه موو جیهانی؟! خوای گه وره ویش ده فره میت: فلانه به نده م داوای ئاوی لی کردی پیت نه دا به لام ئه گهر تو ئاوت پی بدایه ئه وا ئه و شته ت له لای من ده بینى.

۵۵- (إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الْمُنْكَرَ وَلَا يُغَيِّرُونَهُ أَوْشَكَ أَنْ يَعْمَهُمُ اللَّهُ بِعِقَابِهِ) .

واته: ئه گهر خه لکی خراپه کاری ببینن و نه یگۆرن ئه وا نزیکه که خوای گه وره سزا که ی گشتگیر بکات به سهر هه موو خه لکید.

۵۶- (إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسِبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عَمَلِهِ الصَّلَاةُ، فَإِنْ صَلَحَتْ فَقَدْ أَفْلَحَ وَأَنْجَحَ، وَإِنْ فَسَدَتْ فَقَدْ خَابَ وَخَسِرَ، فَإِنْ انْتَقَصَ مِنْ فَرِيضَتِهِ شَيْءٌ قَالَ الرَّبُّ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: انْظُرُوا هَلْ لِعَبْدِي مِنْ تَطَوُّعٍ؟ فَيُكَمَّلُ بِهَا مَا انْتَقَصَ مِنَ الْفَرِيضَةِ ثُمَّ يَكُونُ سَائِرُ عَمَلِهِ عَلَى ذَلِكَ) .

واته: يه که م شت که به نده له پوژى قيامه تدا ليپرسينه وهى له گه لدا ده کړيټ له کرده وه کاني نوټزه، نه گهر نوټز کردنه کهى چاک بوو بټت نهوا سهر فرازو سهر که وتوو ده بټت، وه نه گهر نوټزه کهى خراب بټت نهوا زهر رهنه ندو خه ساره تمه ند ده بټت، وه نه گهر که مووکورپى له فهر زيکدا هه بوو بټت نهوا خواى گه وره ده فهر ميټ: ته ماشا بکه ن بزانه به نده که م نوټزى سونه تى هه يه تا فهر زه کاني بو پر بکړينه وه، پاشان تيکړاى کرده وه کاني به م شيوه يه ده بټت.

۵۷- (إِنَّ أَهْلَ النَّارِ لَيَكُونَنَّ حَتَّىٰ لَوْ أُجْرِيَتِ السُّفُنُ فِي دُمُوعِهِمْ جَرَتْ، وَإِنَّهُمْ لَيَكُونَنَّ الدَّمَ).

واته: خه لکى ناگرى دوزخ ده گرین تا نه گهر که شتى له ناو فرميسکه کانياندا بټت ده پوات، وه نهوا ن فرميسکيان خوينه و خوین ده پړټن.

۵۸- (إِنَّ مِنْ إِجْلَالِ اللَّهِ إِكْرَامَ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ، وَحَامِلِ الْقُرْآنِ غَيْرِ الْعَالِي فِيهِ، وَالْجَافِي عَنْهُ، وَإِكْرَامَ ذِي السُّلْطَانِ الْمَقْسُطِ) .

واته: له بهرپێز گرتنی خوای گه وره: رپیز گرتنی به سالاچویه کی موسلمانه، وه رپیز گرتنه له هه لگری قورئان که زیاده پره وی و که مته رخه می تیدا نه کات، وه رپیز گرتنه له فەرمانپه وایه کی دادپه روه ر.

٥٩- (مَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الْأُتْرَجَةِ رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا طَيِّبٌ، وَمَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الثَّمَرَةِ لَا رِيحَ لَهَا وَطَعْمُهَا حَلَوٌ، وَمَثَلُ الْفَاجِرِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الرِّيحَانَةِ رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ، وَمَثَلُ الْفَاجِرِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الْحُظَلَّةِ طَعْمُهَا مُرٌّ وَلَا رِيحَ لَهَا) .

واته: نمونه ی ئه و باوه پداره ی که قورئان ده خوینییت وه کو شه مامه وایه (کاله کی زه ردی بچوک) بۆنی خۆشه و تامی خۆشه، وه نمونه ی ئه و باوه پداره ی که قورئان ناخوینییت وه کو خورمایه و بۆنی نیه به لام تامی شیرینه، وه نمونه ی خراپه کار که قورئان ده خوینییت وه کو پیحانه یه بۆنی خۆشه به لام تامی تاله، وه نمونه ی خراپه کار که قورئان ناخوینییت وه کو گوژالک وایه تامی تاله و بۆنی نیه .

٦٠- (رِبَاطُ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ خَيْرٌ مِنْ صِيَامِ شَهْرٍ وَقِيَامِهِ، وَإِنْ مَاتَ فِيهِ جَرَى عَلَيْهِ عَمَلُهُ الَّذِي كَانَ يَعْمَلُهُ، وَأُجْرِي عَلَيْهِ رِزْقُهُ، وَأَمِنَ مِنَ الْفِتَانِ) .

واته: پاسه وانی کردن له شه و و پۆژیکدا له بهرامبه ر دوژمندا بۆ خوا باشتره له مانگیك که به پۆژ به پۆژوو بیت و به شه و شه و نوێژ بکهیت، وه ئه گه ر له پاسه وانیدا

بمریت ئه واه و کرده وه چاكانه ی كه ده یكرد خیری هه مووی بو ده چیت وه پۆزی
بو ده چیت وه ئه مین و پارێزراو ده بیت له فیتنه و تاقیکردنه وه ی ناو گوپ.

٦١- (لِلشَّهِيدِ عِنْدَ اللَّهِ سَبْعُ خِصَالٍ:

١- يَغْفِرُ لَهُ فِي أَوَّلِ دَفْعَةٍ مِنْ دَمِهِ.

٢- وَيَرَى مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ.

٣- وَيُجَارُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ.

٤- وَيَأْمَنُ مِنَ الْفَرْعِ الْأَكْبَرِ.

٥- وَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ تَاجُ الْوَقَارِ الْيَاقُوتَةُ مِنْهُ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا.

٦- وَيُزَوَّجُ ثِنْتَيْنِ وَسَبْعِينَ مِنَ الْحُورِ الْعِينِ.

٧- وَيَشْفَعُ فِي سَبْعِينَ مِنْ أَقَارِبِهِ).

واته: شهید له لای خوای گه وره جهوت تاییه تمه ندیتی هه یه:

١- له گه ل یه كه م دلۆپه خوینی كه له گیانی ده رده چیت خوا له هه موو

تاوانه كانی خویش ده بیت.

٢- شوینی خو ی له به هه شت ده بینیت.

٣- له سزای ناو گوپ پارێزراو ده بیت.

٤- له ترسه هه ره گه وره كه ئه مین و پارێزراو ده بیت.

- ٥- تاجى ريز ده كريته سهرى ياقوتيكي باشته ره له دونياو هه رچى له
دونيايشدا هه يه .
- ٦- هه فتاو دوو حورى پي ده دريت .
- ٧- شه فاعه ت بؤ هه فتا له خزم و كه سه نزيكه كانى ده كات .

قوناغی دهیه م

۱- (إِنَّ مِنْ أَفْضَلِ أَيَّامِكُمْ يَوْمُ الْجُمُعَةِ، فِيهِ خُلِقَ آدَمُ، وَفِيهِ قُبُضَ، وَفِيهِ النَّفْخَةُ، وَفِيهِ الصَّعْقَةُ، فَأَكْثَرُوا عَلَيَّ مِنَ الصَّلَاةِ) .

واته: به پاستی باشتین پۆژه کانتان پۆژی ههینی یه، لهو پۆژه دا ئاده م دروست کرا، وه هه ر لهو پۆژه دا گیانی کیشرا، وه هه ر لهو پۆژه دا قیامه ت هه لده سیّت، وه هه ر لهو پۆژه دا خه لکی زیندوو ده کرینه وه، بۆیه لهو پۆژه دا زۆر سه لاوات له سه رم بده ن.

۲- (إِنَّ مِنَ النَّاسِ نَاسًا مَفَاتِيحَ لِلْخَيْرِ مَعَالِيْقَ لِلشَّرِّ، وَإِنَّ مِنَ النَّاسِ نَاسًا مَفَاتِيحَ لِلشَّرِّ مَعَالِيْقَ لِلْخَيْرِ، فَطُوبَى لِمَنْ جَعَلَ اللَّهُ مَفَاتِيحَ الْخَيْرِ عَلَى يَدَيْهِ، وَوَيْلٌ لِمَنْ جَعَلَ اللَّهُ مَفَاتِيحَ الشَّرِّ عَلَى يَدَيْهِ).

واته: به پاستی له ناو خه لکیدا هه یه کللی خێرو چاکه یه داخه ری شه پو خراپه یه، وه به پاستی له ناو خه لکیدا هه یه کللی شه پو خراپه یه و داخه ری خێرو چاکه یه، جا به خته وه ری و به هه شت بۆ ئه و که سانه ی که خوای گه وره کللی خێری داوه ته ده ستیان، وه هه رپه شه و دۆزه خ بۆ ئه و که سانه ی که خوای گه وره کللی شه پو خراپه ی داوه ته ده ستیان.

۳- (إِنَّ مِمَّا يَلْحَقُ الْمُؤْمِنَ مِنْ عَمَلِهِ وَحَسَنَاتِهِ بَعْدَ مَوْتِهِ عِلْمًا نَشَرَهُ، وَوَلَدًا صَالِحًا تَرَكَهُ، وَمُصْحَفًا وَرَّثَهُ، أَوْ مَسْجِدًا بَنَاهُ، أَوْ بَيْتًا لِابْنِ السَّبِيلِ بَنَاهُ، أَوْ نَهْرًا أَجْرَاهُ، أَوْ صَدَقَةً أَخْرَجَهَا مِنْ مَالِهِ فِي صِحَّتِهِ وَحَيَاتِهِ تَلَحُّقُهُ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهِ) .

واته: به پراستی ئه وهی که به باوه پدار ده گات له کرده وهو چاکه کانی له پاش مردنی: زانیارییه که که بلاوی کردبیتته وه، وه مندالیکي چاکه که به جیی هیشتبئی، وه قورئانیکه که جیی هیشتبئی، یان مزگه وتیکی دروست کردبیت، یان مالیکي بۆ پیبواران دروست کردبیت، یان بیرو پوباریکی کردبیت، یان خیریك له مالی خوی ده ری کردبیت له کاتی له ش ساغی و ژیا نی خویدا له پاش مردنی ئه مانه ی پی ده گات.

۴- (إِنَّ الرَّجُلَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ تَعَالَى مَا كَانَ يَظُنُّ أَنْ تَبْلُغَ مَا بَلَغَتْ، يَكْتُبُ اللَّهُ لَهُ بِهَا رِضْوَانَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ مَا يَظُنُّ أَنْ تَبْلُغَ مَا بَلَغَتْ يَكْتُبُ اللَّهُ لَهُ بِهَا سَخَطُهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ) .

واته: به پراستی پیاوی واهیه قسه یه که ده کات له په زامه ندی خوی گه ورده دا گومان نابات ئه وه ند ه به رز بیتته وه به هوییه وه خوی گه وره په زامه ندی خوی بۆ ده نویت تا پۆژی قیامه ت، وه به پراستی پیاوی واهیه قسه یه که ده کات له توپه بوونی خوی گه ورده دا گومان نابات لای خودا ئه وه ند ه خراپ بیت به هوییه وه خوی گه وره توپه بوونی خوی بۆ ده نویت تا پۆژی قیامه ت.

۵- (إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا قَامَ يُصَلِّيَ أَتَى بِذُنُوبِهِ كِلَاهَا فَوُضِعَتْ عَلَى رَأْسِهِ وَعَاتِقَيْهِ فَكُلَّمَا رَكَعَ أَوْ سَجَدَ تَسَاقَطَتْ عَنْهُ) .

واته: به پاستی کاتیك بهنده راده وه سستی نوپژ دهکات هموو تاوانه کانی ده هینریت ده خریته سهر سهرو شانہ کانی هه رکاتیك ده چیتہ رکوع و سجود تاوانه کانی لی بهر ده بیته وه وه لده وه ریت.

۶- (إِنَّ الْقَبْرَ أَوَّلَ مَنْزِلٍ مِنْ مَنَازِلِ الْآخِرَةِ، فَإِنْ نَجَا مِنْهُ فَمَا بَعْدَهُ أَيْسَرُ مِنْهُ، وَإِنْ لَمْ يَنْجُ مِنْهُ فَمَا بَعْدَهُ أَشَدُّ مِنْهُ) .

واته: به پاستی قهبریه که م شوینی پوژی دواپی، نه گهر مروژ له وی پزگاری بیت نهوا شوینه کانی دواتر ئاسانترن له وی، وه نه گهر له وی پزگاری نه بیت نهوا شوینه کانی دواتر سه خترن له وی.

۷- (إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ عُقُوقَ الْأُمِّهَاتِ، وَوَادَ الْبَنَاتِ، وَمَنْعَا وَهَاتِ. وَكَرِهَ لَكُمْ قِيلَ وَقَالَ، وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ، وَإِضَاعَةَ الْمَالِ) .

واته: به پاستی خوی گه وره له سه رتانی حهرام کردوه: ئازاردانی دایکان، وه زینده به چال کردنی کچان، وه نه دانی نه وهی که فهرمانی پی کراوه به به خشینی وه داوا کردنی نه وهی که شایانی نیه، وه پی ناخوشه بو ئیوه: وتراو ده لیت: وه زوری پرسیار کردن، و فه وتاندن و به فیرو دانی مال.

٨- (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ، وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ، وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا، وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَإِنْ سَأَلَنِي لِأَعْطِيَنَّهُ، وَلَكِنَّ اسْتَعَاذَنِي لِأُعِيدَنَّهُ، وَمَا تَرَدَّدْتُ عَنْ شَيْءٍ أَنَا فَاعِلُهُ تَرَدَّدِي عَنْ نَفْسِ الْمُؤْمِنِ يَكْرَهُ الْمَوْتَ وَأَنَا أَكْرَهُ مُسَاءَتَهُ).

واته: بهراستی خوای گه وره ده فهرمیت: هه رکه سیك د ژایه تی دۆست و خۆشه و یستیکی من بکات ئه واهه نگی له دژ راده گه یه نم، وه هیچ کاتیك بهنده کهم له من نزیک نابیته وه به شتیك خۆشه و یستتر له لام له وانه ی که فهرزم کردوه له سه ری، وه بهرده وام بهنده کهم له من نزیک ده بیته وه به سوننه ته کان تا وای لی دیت خۆشم ده ویت، وه که خۆشیشم و یست ده بم به و بیستنه ی که پیی ده بیستی، وه به و بینینه ی که پیی ده بینیت، وه به و دهسته ی که پیی درێژی ده کات، وه به و قاچه که ی که پیی ده پوات، وه ئه گهر پرسیارم لی بکات به دلنیا ی پیی ده به خشم، وه ئه گهر په نام پیی بگریت په نای ده ده م، وه له هیچ شتی کهدا موته ره ده نه بووم که کرد بیتم وه کو روح کیشانی باوه پدار، ئه و مردنی پیی ناخۆشه منیش پیم ناخۆشه توشی شتیکی بکه م که پیی ناخۆشه.

٩- (إِنَّ هَاتَيْنِ الصَّلَاتَيْنِ - يَعْنِي صَلَاةَ الْعِشَاءِ وَالْفَجْرِ - مِنْ أَثْقَلِ الصَّلَوَاتِ عَلَى الْمُنَافِقِينَ. وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِيهِمَا لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا. عَلَيْكُمْ بِالصَّفِّ الْمَقْدَمِ فَإِنَّهُ

مِثْلَ صَفِّ الْمَلَائِكَةِ، وَلَوْ تَعْلَمُونَ فَضِيلَتَهُ لَا تَبْدُرْتُمُوهُ، وَإِنَّ صَلَاةَ الرَّجُلِ مَعَ الرَّجُلِ أَزْكَى مِنْ صَلَاتِهِ وَخَدُّهُ، وَصَلَاتُهُ مَعَ الرَّجُلَيْنِ أَزْكَى مِنْ صَلَاتِهِ مَعَ الرَّجُلِ، وَمَا كَثُرَ فَهُوَ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ.

واته: ئەم دوو نوێژە واتە: عیشاو به یانی - له قورستین نوێژن له سەر دوو پووێژکان وه ئەگەر بزانی چ فەزلیکیان هەیە ئەوا بۆی دەهاتن ئەگەر به گاگۆلکی بوایه، بچنه ریزی پیشه وه ئەوه وهکو پۆلی فریشتەکان وایه، وه ئەگەر فەزلیتان بزانیایه ئەوا په له تان بۆ ده کرد، وه نوێژی پیاو له گه‌ڵ پیاودا باشت‌ره‌و پاک‌تره‌ له نوێژه‌که‌ی خۆی به‌ ته‌نها، وه نوێژ کردن له‌گه‌ڵ دوو پیاودا پاک‌تره‌ له نوێژه‌که‌ی له‌گه‌ڵ یه‌ك پیاودا، وه چه‌ندێک زیاتر بێت ئەوا لای خوای گه‌وره‌ خۆشه‌و‌یست‌تره‌.

١٠- (إِنَّا مَعَشَرَ الْأَنْبِيَاءِ أُمَرْنَا أَنْ نَعِجَلَ إِفْطَارَنَا، وَنُؤَخِّرَ سَحُورَنَا، وَنَضَعَ أَيْمَانَنَا عَلَى شِمَائِلِنَا فِي الصَّلَاةِ).

واته: ئێمه‌ی گرۆی پیغه‌مبه‌ران فەرمانمان پێ کراوه‌ که‌ له‌ پۆژوو شکاندنمان په‌له‌ بکه‌ین وه‌ پاششیۆ کردن دوا بخه‌ین، وه‌ ده‌ستی راستمان بخه‌ینه‌ سه‌ر ده‌ستی چه‌پمان له‌ نوێژدا.

۱۱- (أَوْثَقُ عُرَى الْإِيمَانِ الْمَوَالَاةُ فِي اللَّهِ، وَالْمُعَادَاةُ فِي اللَّهِ، وَالْحُبُّ فِي اللَّهِ، وَالْبُغْضُ فِي اللَّهِ) .

واته: پتہ وتریت پہ تی ئیمان بریتہ لہ: سہر خستن و هاوکاری لہ بہر خوا، وہ دڑاہے تی لہ بہر خوا، وہ خوشہ ویستی لہ بہر خوا، وہ بق لئ بوون لہ بہر خوا.

۱۲- (أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَفْضَلِ مَنْ دَرَجَةِ الصَّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّدَقَةِ؟ إِصْلَاحُ ذَاتِ الْبَيْنِ، فَإِنَّ فَسَادَ ذَاتِ الْبَيْنِ هِيَ الْحَالِقَةُ) .

واته: ئایا ناگادارتان بکہ مہوہ لہ باشتر لہ پلہ ی بہ پوژوو بوون و نویرژو خیرکردن؟ چاکسازی نیوان خہ لکی، چونکہ بہ پاستی تی کدانی نیوان خہ لکی ئہ وہ تاشہری دینہ دین ناہی لیت.

۱۳- (أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ أُمِرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ حَبَشِيٌّ، فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ بَعْدِي فَسِيرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ تَمَسَّكُوا بِهَا وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ) .

واته: وہ سیئتات بؤ دہ کہم بہ تہ قوای خوای گہ ورہ وہ گوئی گرتن و گویرالی ئہ گہر چی بہ ندہ یہ کی حہ بہ شیش کرا بہ فہرمانرہ واتان، چونکہ بہ پاستی ئہ وہ ی لہ پاش من بڑیت لہ ئیوہ ئہ وا جیاوازییہ کی ژور دہ بینیت بویہ دہ ست بگرن بہ

سوننہ تی من و سوننہ تی خولہ فای راشدین کہ ہدایہ ت دراو بوونہ و لہ سہر ریگی
 راست بوونہ، دەستی پیوہ بگرن و قہ پی پیا بکہن بہ کہ لہ کانتان بہ جوانی
 دەستی پیوہ بگرن، وہ ئاگادارتان دەکہ مہ وہ لہ کارہ تازہ داهینراوہ کانی دین،
 چونکہ بہ راستی ہموو کاریکی تازہ لہ دیندا بیدعہیہ وہ ہموو بیدعہیہ کیش
 گومراییہ .

۱۴- (أَلَا أُنبِّئُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ؟ وَأَرْفَعَهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ؟
 وَخَيْرٍ لَّكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْوَرَقِ؟ وَخَيْرٍ لَّكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ
 وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟) «ذِكْرُ اللَّهِ» .

واتہ: ئای ئاگادارتان بکہ مہ وہ لہ باشترین کردہ وہ کانتان وہ پاکترینیان لہ لای
 پاشاکہ تان (خوای گہ ورہ) وہ بہ رزترینی لہ پلہ کانتان وہ باشتر بۆتان لہ
 بہ خشینی ئالتون و زیو وہ باشتر بۆتان لہ وہی کہ بگن بہ دوژمنہ کە تان و بدہن
 لہ گہ ردنیان و بدہن لہ گہ ردنتان؟ بریتی یہ لہ زیکی خوای گہ ورہ .

۱۵- (إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ؛ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ، وَلَا تَجَسَّسُوا، وَلَا تَحَسَّسُوا، وَلَا
 تَنَافَسُوا، وَلَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَبَاغَضُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا) .

واتہ: ئاگادارتان دەکہ مہ وہ لہ گومان بردنی خراپ، چونکہ بہ راستی گومانی
 خراپ بردن درۆترین قسہیہ، وہ سیخوری مہ کەن و گوئی مہ گرن لہ قسہی نہیئی

خه لکی، وه پیشبرپکئی یه کتر مه کهن له دونیادا، وه ئیره یی وحه سودی به یه کتر مه بن، وه پق و کینه تان له یه کتر نه بیّت، وه پشت له یه کتر مه کهن، وه هه مووتان ببن به بهنده ی خواو برای یه کتری.

١٦- (تَبَسُّمُكَ فِي وَجْهِ أَخِيكَ صَدَقَةٌ، وَأَمْرُكَ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ، وَهَيْبُكَ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ، وَإِرْشَادُكَ الرَّجُلَ فِي أَرْضِ الضَّلَالِ لَكَ صَدَقَةٌ، وَإِمَاطَتُكَ الْحَجَرَ وَالشَّوْكَ وَالْعَظْمَ عَنِ الطَّرِيقِ لَكَ صَدَقَةٌ، وَإِفْرَاغُكَ مِنْ دَلُوكَ فِي دَلْوِ أَخِيكَ لَكَ صَدَقَةٌ).

واته: زهرده خه نه ت له پووی براكه ت خێرو سه ده قه یه، وه فه رمان كردنت به چاكه و قه ده غه كردنت له خراپه خێرو سه ده قه یه، وه پێنمایي كردنت بۆ كه سی نه شاره زا خێرو سه ده قه یه بۆت، وه لابردي به ردو دپك و ئیسقان له سه ر پێگا خێرو سه ده قه یه بۆت، وه له سه تل و دۆلكه كه ت بكه یته ناو سه تل و دۆلكه ی براكه ته وه خێرو سه ده قه یه بۆت.

١٧- (تَعَسَ عَبْدُ الدِّينَارِ وَعَبْدُ الدَّرْهَمِ وَعَبْدُ الْحَمِيصَةِ، إِنَّ أُعْطِيَ رَضِي وَإِنْ لَمْ يُعْطَ سَخِطَ، تَعَسَ وَانْتَكَسَ وَإِذَا شَيْكَ فَلَا انْتَقَشَ. طُوبَى لِعَبْدٍ آخَذَ بِعِنَانِ فَرَسِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَشْعَثُ رَأْسُهُ، مُغَبَّرَةٌ قَدَمَاهُ، إِنْ كَانَ فِي الْحِرَاسَةِ كَانَ فِي الْحِرَاسَةِ، وَإِنْ كَانَ فِي السَّاقَةِ كَانَ فِي السَّاقَةِ، وَإِنْ اسْتَأْذَنَ لَمْ يُؤْذَنَ لَهُ وَإِنْ شَفَعَ لَمْ يُشَفَّعْ).

واته: تیاچییت و له ناو بچییت بهندهی دونیاو بهندهی درهه م و بهندهی پۆشاک،
 ئه گهر پێی ببه خشرییت رازی ده بییت وه ئه گهر پێی نه به خشرییت توپه ده بییت،
 تیاچییت و له ناو بچییت وه ئه گهر درکێک بچییت به پێیدا ناتوانییت ده ری بکات به
 موکیش، به خته وه ری و به ههشت بۆ ئه و که سه ی که ده ستی به پرده شمه ی
 ئه سه که یه وه گرتووه له پێناو خوای گه ورده دا سه ری لوول و گف پێیه کانی تۆزاوی
 ئه گهر پاسه وانی هه بییت له پاسه وانیدایه، ئه گهر له کۆتایی سوپاکه پێویستیان
 بییت له کۆتایی ده بییت، وه ئه گهر داوای ئیزن بکات ئیزنی نادرییت وه ئه گهر تکا
 بکات تکا که ی وه رناگی رییت.

۱۸- (تَفْضُلُ صَلَاةِ الْجَمِيعِ صَلَاةُ أَحَدِكُمْ وَحْدَهُ بِخَمْسٍ وَعِشْرِينَ جُزْءًا، وَتَجْتَمِعُ
 مَلَائِكَةُ اللَّيْلِ وَمَلَائِكَةُ النَّهَارِ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ) .

واته: نوێژی به کۆمه ل فەزلی زیاتره به سه ر نوێژی یه کێک له ئێوه به بیست و
 پێنج جار، وه فریشته ی شه و و فریشته ی پۆژ له نوێژی به یانیدا کۆده بنه وه .

۱۹- (مَثَلُ الصَّلَوَاتِ الْخُمْسِ كَمَثَلِ هَرِّ جَارٍ عَذِبٍ عَلَى بَابٍ أَحَدِكُمْ يَغْتَسِلُ فِيهِ
 كُلَّ يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ فَمَا يُبْقِي ذَلِكَ مِنَ الدَّنَسِ) .

واته: نمونهی پینج نویژه که وه کو نمونهی ده ریا به کی له بهر پۆشتوو وایه
له بهر ده رگای یه کێک له ئیوه که هه موو پۆژیک پینج جار خوی لی بشوات چی چلک
و پیسیه کی پیوه ده هیلیت.

٢٠- (مَثَلُ الْعَالَمِ الَّذِي يُعَلِّمُ النَّاسَ الْحَيْرَ وَيَنْسَى نَفْسَهُ كَمَثَلِ السَّرَاجِ يُضِيءُ لِلنَّاسِ
وَيَحْرِقُ نَفْسَهُ) .

واته: نمونهی ئه و زانایه کی که خه لکی فیژی چاکه ده کات و خوی له یاد ده کات
وه کو چرایه ک وایه ده و روبه ره که ی (خه لکی) پونا ک ده کاته وه و خوی ده سوتینی.

٢١- (مَثَلُ الَّذِي يَتَعَلَّمُ الْعِلْمَ ثُمَّ لَا يُحَدِّثُ بِهِ؛ كَمَثَلِ الَّذِي يَكْنِزُ الْكَنْزَ فَلَا يُنْفِقُ
مِنْهُ) .

واته: نمونهی ئه و که سه ی که فیژه زانستی شه رعی ده بیته پاشان بۆ خه لکی
باس نه کات وه کو که سیك وایه مال و سامان کۆبکاته وه و هیچی لی نه به خشیته.

٢٢- (مُعَقَّبَاتٌ لَا يَحِبُّ قَائِلُهُنَّ: ثَلَاثٌ وَثَلَاثُونَ تَسْبِيحَةً، وَثَلَاثٌ وَثَلَاثُونَ تَحْمِيدَةً،
وَأَرْبَعٌ وَثَلَاثُونَ تَكْبِيرَةً فِي ذُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ) .

واته: چه ند زیکرێک هه یه هه رکه سیك له دوا ی نویژه فەرزه کان بیلێت په شیمان
و زه ره رمه ند نابیت: سی و سی سبجان الله و سی و سی الحمد لله و سی و چوار الله
اکبر له پاش هه موو نویژه فەرزه کان.

۲۳- (مَنْ اسْتَغْفَرَ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلِلْمُؤْمِنَاتِ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ حَسَنَةً) .

واته: ھەرکەسیک داواى لیخۆشبوون بۆ پیاوان و ئافره تانی باوه پدار بکات ئهوا
خوای گه وره به ھه موو باوه پداریکى پیاو ئافرهت چاکه ی بۆ دهنوسریت.

۲۴- (مَنْ اضْطَجَعَ مَضْجَعًا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ فِيهِ إِلَّا كَانَ عَلَيْهِ تَرَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ قَعَدَ مَقْعَدًا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ فِيهِ إِلَّا كَانَ عَلَيْهِ تَرَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ. تَرَةٌ: حَسْرَةٌ).

واته: ھەرکەسیک له شوینیکیدا رابکشی و زیکرو یادی خوای گه وره نه کات
ئهوا له پۆژی قیامه تدا ده بیته په شیمانی و که می له سه ری، وه ھەرکەسیک له
شوینیکیدا دانیشت و زیکری خوای گه وره نه کات ئهوا له پۆژی قیامه تدا ده بیته
په شیمانی و که می له سه ری.

۲۵- (مَنْ أُعْطِيَ شَيْئًا فَوَجَدَ فَلْيَجْزِ بِهِ، وَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَلْيُشْنِ بِهِ، فَإِنْ أَثْنَى بِهِ فَقَدْ شَكَرَهُ، وَإِنْ كَتَمَهُ فَقَدْ كَفَرَهُ، وَمَنْ تَحَلَّى بِمَا لَمْ يُعْطَ فَإِنَّهُ كَلَابِسَ ثَوْبِي زُورٍ) .

واته: ھەرکەسیک شتیکی پی درا توانای ھه بوو با پاداشتی بداته وه، وه ئه گه ر
توانای نه بوو با سوپاسی بکات چونکه ئه گه ر مه دحی کرد ئهوا سوپاسی کردووه،
وه ئه گه ر بېشاریته وه ئهوا کوفری نیعمه تی کردووه، وه ھەرکەسیک خۆی
برازینیته وه به شتیکی که پیی نه درا بی و تییدا نه بی و وه کو ئه وه وایه که دوو
پۆشاکی ناحه قی له بهر کرد بی و.

۲۶- (مَنْ افْتَتَى كَلْبًا لَيْسَ بِكَلْبٍ صَيِّدٍ وَلَا مَاشِيَةٍ وَلَا أَرْضٍ فَإِنَّهُ يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِهِ قِيرَاطَانِ كُلِّ يَوْمٍ) .

واته: ھەرکەسیک سەگیکى ھەبیت و ڕایبگریت نەسەگى ڕاو بیت نەسەگى ناو مەر بیت نە سەگى زەوى بیت ئەوا ھەموو پوژیک دوو قیرات (دوو شاخی گەورە) لە پاداشتی ئەو کەسە کەم دەکات.

۲۷- (مَنْ بَاتَ عَلَى ظَهْرِ بَيْتٍ لَيْسَ عَلَيْهِ حِجَابٌ، فَقَدْ بَرَّتْ مِنْهُ الدِّمَّةُ) .

واته: ھەرکەسیک لەسەربانی مال بخەوێت کە ستارەو پەرژینی نەبیت ئەوا لە ژێر پارێزگاری و چاودێری خۆی گەورە دەرچوو.

۲۸- (مَنْ تَرَكَ ثَلَاثَ جُمُعَاتٍ مِنْ غَيْرِ عَذْرِ كُتِبَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ) .

واته: ھەرکەسیک سێ ھەینی واز لە نوێژ بەیئیت لە مزگەوت بەبێ عوزو بیانوی شەری ئەوا ناووس دەکریت لە دووڕووھکان.

۲۹- (مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، فَتَحَتْ لَهُ ثَمَانِيَةُ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ) .

واته: ھەرکەسیک دەست نوێژ بشوات بەچاکی و پاشان بلیت: شایەتی دەدەم کە ھیچ پەرستراویک نیە بەحەق شایەنی پەرستن بیت جگە لە زاتی پیروزی اللہ تاک و تەنھایە و ھاوبەشی نیە، وە محمد ﷺ بەندەو نیردراوی خواوە، خواوە بمگیریت لە

تۆبه‌کاران و بمگیتیت له پاككراوان، ئه‌وا هه‌ر هه‌شت ده‌رگای به‌هه‌شتی بۆ ده‌كریتته‌وه به‌ ویستی خۆی له‌كام ده‌رگاوه ده‌چیتته‌ ژووره‌وه بابجیتته‌ ژووره‌وه.

۳۰- (مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ، عُصِمَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ) .

واته: هه‌ركه‌سێك ده‌ ئایه‌ت له‌سه‌ره‌تای سوره‌تی كه‌هف له‌به‌ر بكات ئه‌وا پارێزراو ده‌بی‌ت له‌ فیتنه‌ی ده‌ججال.

۳۱- (مَنْ رَأَى مُبْتَلًى فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا، لَمْ يُصِبْهُ ذَلِكَ الْبَلَاءُ) .

واته: هه‌ركه‌سێك توش بوویه‌ك به‌ده‌ردو به‌لایه‌ك ببینی‌ت بلی‌ت: هه‌مدو سوپاس بۆ ئه‌و خوایه‌ی كه‌ پاراستومی له‌و به‌لایه‌ی كه‌ توشی كردویت وه‌ فه‌زلی داوم به‌سه‌ر نۆریك له‌ دروست كراوه‌كانی، ئه‌وا ئه‌و ده‌ردو به‌لایه‌ توشی نابێت.

۳۲- (مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) .

واته: هه‌ركه‌سێك مانگی رهمه‌زان به‌پۆژوو بی‌ت و باوه‌ری به‌ واجب بوونی هه‌بی‌ت و چاوه‌پوانی پاداشت بی‌ت له‌ خوای گه‌وره‌ ئه‌وا خوای گه‌وره‌ له‌تاوانه‌کانی پێشوووی خۆش ده‌بی‌ت.

۳۳- (مَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ فِي جَمَاعَةٍ فَكَأَنَّمَا قَامَ نِصْفَ اللَّيْلِ، وَمَنْ صَلَّى الصُّبْحَ فِي جَمَاعَةٍ فَكَأَنَّمَا صَلَّى اللَّيْلَ كُلَّهُ) .

واتہ: ھەرکەسیک نوێژی عیسا بە جەماعەت بکات وەکو ئەو ھەوایە نیو ھەوایە
شەونوێژی کردبێت، وە ھەرکەسیک نوێژی بەیانی بە جەماعەت بکات وەکو ئەو ھەوایە
کە ھەموو شەو شەونوێژی کردبێت.

٣٤- (مَنْ عَادَ مَرِيضًا أَوْ زَارَ أَخًا لَهُ فِي اللَّهِ، نَادَاهُ مُنَادٍ: أَنْ طُبْتُ، وَطَابَ مُمْشَاكَ، وَتَبَوَّاتٍ مِنَ الْجَنَّةِ مَنْزِلًا) .

واتە: ھەرکەسیک سەردانی نەخۆشێک بکات یان سەردانی براھەکی بکات بۆ خوا
بانگەریک بانگی دەکات: بەخێر بچیت و پڕوشتنت بەخێر بێت و مالێک لەبەھەشت
جیگیر بکەیت بۆ خۆت.

٣٥- (مَنْ قَالَ إِذَا خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ: بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، يُقَالُ لَهُ كُفِيتَ وَوُقِيتَ وَتَنَحَّى عَنْهُ الشَّيْطَانُ).

واتە: ھەرکەسیک لەمال دەبرچێت بڵێت: تەنھا بەناوی خواو ھەستەتەنھا بە
خوا بەست و ھێچ تواناو ھێزێک نیە تەنھا بە خوا نەبێت، پێی دەوترێت: بەستەو
پاریزراوی لەشەیتان و شەیتان لێی دوور دەکەوێتەو.

٣٦- (مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) .

واتہ: ہرکہ سیك له مانگی پدمہ زان تہ راویح بکات و باوہ پری بہ وہ ہہ بیٹ کہ
سوننہ تہ و چاوہ پروانی پاداشتی خوا بیٹ ئہ و خوی گہ ورہ لہ تاوانی پیشووی
خوش دہ بیٹ.

۳۷- (مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ دُبُرَ كُلِّ صَلَاةٍ؛ لَمْ يَمْنَعْهُ مِنْ دُخُولِ الْجَنَّةِ إِلَّا أَنْ يَمُوتَ).
واتہ: ہرکہ سیك له پاش ہہ موو نو یژیک کی فہرز ئایہ تول کورسی بخوینیت ئہ و
ہیچ شتیك ریگری ناکات لہ چونہ بہ ہہ شتی تہ نہا مردن نہ بیٹ.

۳۸- (مَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ).
واتہ: ہرکہ سیك شہوی قہ در ئاوہ دان بکاتہ وہ بہ خواہہ رستی باوہ پری بہ وہ
ہہ بیٹ کہ سوننہ تہ و چاوہ پروانی پاداشتی خوی گہ ورہ بکات ئہ و خوی گہ ورہ لہ
تاوانی پیشووی خوش دہ بیٹ.

۳۹- (مَنْ كَانَ مَعَهُ فَضْلٌ ظَهَرَ فَلْيَعُدْ بِهِ عَلَى مَنْ لَا ظَهَرَ لَهُ، وَمَنْ كَانَ لَهُ فَضْلٌ
زَادَ فَلْيَعُدْ بِهِ عَلَى مَنْ لَا زَادَ لَهُ).
واتہ: ہرکہ سیك ئازہ لی سواری زیادی ہہ یہ بابیدات بہ وہی کہ نیہ تی، وہ
ہرکہ سیك خواردنی زیادی ہہ یہ با بیدات بہ وہی کہ نیہ تی.

۴۰- (مَنْ كَتَمَ غَيْظًا وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْفِذَهُ، دَعَاهُ اللَّهُ عَلَى رُءُوسِ الْخَلَائِقِ حَتَّى
يُخْرِجَهُ مِنَ الْحُورِ الْعِينِ يُرَوِّجُهُ مِنْهَا مَا شَاءَ).

واتہ: ہرکہ سیك رقیك بخواتہ وہ کہ توانای ہہ بیت دہری بریت ئہوا خوای گہورہ لہ پیش چاوی ہہموو دروستکراوہکان بانگی دہکات تا سہرپشکی دہکات بہ ویستی خوی حوری ہہ لبریت۔

٤١- (مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا فَقَالَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْجِعَ مِنْ مَنْزِلِهِ) .

واتہ: ہرکہ سیك لہ شوینیک لابدات و بلت: پہنا دہگرم بہ وشہ تہواوہکانی خوای گہورہ (قورئانی پیروں) لہ شہرو خراپہی ئہوہی کہ دروستی کردوہ، ئہوا ہیچ شتیك زیانی پی ناگہیہ نیت تا لہو شوینہ دہروات۔

٤٢- (مَنْ نَسِيَ صَلَاةً أَوْ نَامَ عَنْهَا فَكَفَّارَتُهُ أَنْ يُصَلِّيَهَا إِذَا ذَكَرَهَا) .

واتہ: ہرکہ سیك نویتکی لہ بیر چوو یان خہوی لی کہوت لہ سہری ئہوا کہ فارہ تہکہی ئہوہیہ ہرکاتیک ہاتہوہ بیری نویتہکہی بکات۔

٤٣- (مَنْ نَصَرَ أَخَاهُ بِظَهْرِ الْغَيْبِ نَصَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) .

واتہ: ہرکہ سیك بہ نہینی براہیکی سہر بخات ئہوا خوای گہورہ لہ دونیاو قیامہ تدا سہری دہخات۔

٤٤- (الْمُؤْمِنُ الَّذِي يُخَالِطُ النَّاسَ وَيَصْبِرُ عَلَى أَذَاهُمْ أَفْضَلُ مِنَ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يُخَالِطُ النَّاسَ، وَلَا يَصْبِرُ عَلَى أَذَاهُمْ) .

واته: ئەو باوه‌پداره‌ی تیکه‌لاوی خه‌لکی ده‌کات و ئارام ده‌گرێت له‌سه‌ر ئازاریان
باشتره‌ له‌و باوه‌پداره‌ی که تیکه‌لاوی خه‌لکی نابێت و ئارام ناگرێت له‌سه‌ر
ئازاریان.

٤٥- (الْمُؤْمِنُونَ هَيُّونَ كَاجْمَلِ الْأَنْفِ، إِنَّ قَيْدَ انْقَادٍ، وَإِذَا أُبِيخَ عَلَى صَخْرَةٍ
اسْتَنَاحَ) واته: باوه‌پداران ئاسان و سانان وه‌کو وشتری ملکه‌چ و زه‌لیل نه‌گه‌ر
ملکه‌چی بکه‌یت و به‌پێوه‌ی به‌ریت نه‌وا ملکه‌چ ده‌بی‌ت و به‌پێوه‌ ده‌چیت، وه‌ نه‌گه‌ر
له‌سه‌ر به‌ردو تاوێر یخی به‌ده‌یت و داینیشی‌ت نه‌وا داده‌نیشی‌ت و به‌قسه‌ت ده‌کات.
٤٦- (مَنْ لَا يَشْكُرُ الْقَلِيلَ لَا يَشْكُرُ الْكَثِيرَ، التَّحَدُّثُ بِنِعْمَةِ اللَّهِ شُكْرٌ، وَتَرْكُهَا
كُفْرٌ، وَمَنْ لَا يَشْكُرُ النَّاسَ لَا يَشْكُرُ اللَّهَ، وَالْجَمَاعَةُ بَرَكَهٌ، وَالْفُرْقَةُ عَذَابٌ) .

واته: ئەوه‌ی سوپاسی که‌م نه‌کات سوپاسی زۆریش ناکات، باس کردنی
به‌خششه‌کانی خوا سوپاس کردنه‌، وه‌ باس نه‌کردنی کوفری نیعمه‌ته‌، وه‌ ئەوه‌ی
سوپاسی خه‌لکی نه‌کات سوپاسی خوای گه‌وره‌ی نه‌کردوه‌، وه‌ کۆمه‌لی
موسلمانان به‌ره‌که‌ته‌ وه‌ پارچه‌ پارچه‌یش سزایه‌.

٤٧- (ثَلَاثٌ أَقْسِمُ عَلَيْهِنَّ: مَا نَقَصَ مَالٌ قَطُّ مِنْ صَدَقَةٍ فَتَصَدَّقُوا، وَلَا عَفَا لِرَجُلٍ
عَنْ مَظْلَمَةٍ ظَلَمَهَا إِلَّا زَادَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهَا عِزًّا، فَاعْفُوا يَزِدْكُمْ اللَّهُ عِزًّا، وَلَا فَتَحَ رَجُلٌ
عَلَى نَفْسِهِ بَابَ مَسْأَلَةٍ يَسْأَلُ النَّاسَ إِلَّا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ بَابَ فَقْرٍ) .

واته: سى شت هه ن سویندیان له سه ر ده خۆم هيچ مالێك هه رگيز به خيرو
 صه ده قه كه م ناكات بۆيه خيرو صه ده قه بكه ن، وه هيچ پياوێك نيه كه سته مى لى
 كرابيێت خۆش بيێت لى و لى ببوريێت ئيلا خواى گه و ره زياتر به عيزه تى ده كات
 بۆيه ليبورده بن خواى گه و ره عيزه تتان زياد ده كات، وه هيچ كه سيك نيه ده رگاي
 سوال كردن له خوى بكاته وه كه داوا له خه لكى بكات ئيلا خواى گه و ره ده رگاي
 هه ژارى لى ده كاته وه .

٤٨- (ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ، أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا
 سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ، وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ بَعْدَ أَنْ أَنْقَذَهُ اللَّهُ
 مِنْهُ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقَذَفَ فِي النَّارِ).

واته: سى ره وشته هه يه هه ركه سيك تييدا بيێت ئه وا هه ست به تام و چيژو
 شيريني باوه ر ده كات: خواو پيغه مبهري ﷺ له هه موو كه سيك له لا خۆشه ويستتر
 بيێت، وه هه ركه سيكي خۆش ويست ته نها له به ر خوا خۆشى بویت، وه ئه وه نده
 پيى ناخۆش بيێت بگه ريته وه بو كوفر پاش ئه وه ي كه خواى گه و ره پرزگاري
 كردوه لى هه روه كو چۆن پيى ناخۆشه فری بدريته ناو ناگره وه .

٤٩- (ثَلَاثَةٌ فِي ضَمَانِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، رَجُلٌ خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ إِلَى مَسْجِدٍ مِنْ مَسَاجِدِ
 اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَرَجُلٌ خَرَجَ غَايَةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَعَالَى، وَرَجُلٌ خَرَجَ حَاجًّا).

واته: سێ كهس هه ن مسۆگه ر له پاراستنی خوای گه وره دان: پیاویك
 ده ربچیت بۆ مزگه وتیك له مزگه وته كانی خوای گه وره، وه پیاویك ده ربچیت بۆ
 غهزا كردن له پیتناو خوای گه وره دا، وه پیاویك ده ربچیت بۆ چه ج كردن.

٥٠- (الْحَازِنُ الْمُسْلِمُ الْأَمِينُ الَّذِي يُعْطِي مَا أُمِرَ بِهِ كَامِلًا مُؤَفَّرًا طَيِّبَةً بِهِ نَفْسُهُ
 فَيَدْفَعُهُ إِلَى الَّذِي أَمَرَ لَهُ بِهِ أَحَدُ الْمُتَصَدِّقِينَ) .

واته: خه زنه داری موسلمانێ ده ست پاك كه چه نديك فه رمانی پێ بکردیت له
 بیت المال ی موسلمانان به ته واوی ده یبه خشییت و له دلی ده رده چیت و ده يدات
 به و كه سه ی كه فه رمانی پێ كراوه ئه ویش به ئه ندازه ی خیره كه خیری بۆ
 ده نوسریت به بێ ئه وه ی له خیری خیره كه ره كه كه م بكاته وه .

٥١- (رَمَضَانُ شَهْرٌ مُبَارَكٌ، فِيهِ تُفْتَحُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ، وَتُغْلَقُ فِيهِ أَبْوَابُ السَّعِيرِ،
 وَتُصَفَّدُ فِيهِ الشَّيَاطِينُ، وَيُنَادِي مُنَادٍ كُلَّ لَيْلَةٍ: يَا بَاغِيَ الْخَيْرِ هَلُمَّ، وَيَا بَاغِيَ الشَّرِّ أَقْصِرْ)

واته: رهمه زان مانگیکی پیرۆزه ده رگا کانی به هه شتی تیدا ده کریته وه، وه
 ده رگا کانی دۆزه خی تیا داده خریت، وه شه ی تانه کان تیدا ده به سرینه وه و کووت و
 زنجیر ده کرین، وه هه موو شه ویك بانگه ریك بانگ ده کات و ده لیت: ئه ی
 خیرویست و خیرخواز وه ره پیشه وه، ئه ی شه پخواز و شه ره نگیز ده ست هه لگروه
 به سه .

۵۲- (الرَّجُلُ أَحَقُّ بِصَدْرٍ ذَابَتْهُ، وَأَحَقُّ بِمَجْلِسِهِ إِذَا رَجَعَ) .

واته: پیاو شایه‌نتره به پیشه‌وه‌ی ئازده‌له‌که‌ی که سوار بیت وه شایه‌نتره به شوینی دانیشتنه‌که‌ی ئه‌گه‌ر گه‌رایه‌وه .

۵۳- (قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: كُلُّ عَمَلٍ ابْنِ آدَمَ لَهُ إِلَّا الصِّيَامَ، فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزَى بِهِ، وَالصَّوْمُ جُنَّةٌ فَإِذَا كَانَ يَوْمٌ صَوْمٍ أَحَدِكُمْ فَلَا يَرْفُثْ، وَلَا يَصْخَبْ، فَإِنْ سَابَّهُ أَحَدٌ أَوْ قَاتَلَهُ فَلْيَقُلْ: إِنِّي أَمْرُؤٌ صَائِمٌ. وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَخُلُوفٌ فِيمَ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ، وَلِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ يَفْرَحُهُنَّ: إِذَا أَفْطَرَ فَرِحَ بِفِطْرِهِ، وَإِذَا لَقِيَ رَبَّهُ فَرِحَ بِصَوْمِهِ).

واته: خوای گه‌وره ده‌فه‌رمی: هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی ئاده‌میزاد بۆ خو‌یه‌تی ته‌نها پۆژوو نه‌بی‌ت پۆژوو بۆ منه من خۆم پادا‌شتی ده‌ده‌مه‌وه، وه پۆژوو قه‌لغانه، وه ئه‌گه‌ر پۆژیک به‌پۆژوو بوون با قسه‌ی پرپوچ و نه‌زانی و نه‌فامی نه‌که‌ن، وه ئه‌گه‌ر که‌سیک جوینی پیدان یان شه‌ری له‌گه‌ل کردن با بلین: من که‌سیکی به‌پۆژووم، وه سوین به‌و خوایه‌ی گیانی محمدی به‌ده‌سته بوونی ناخۆشی ده‌می پۆژوو‌ه‌وان لای خوای گه‌وره له‌ بوونی میسک خۆشته‌ه، وه پۆژوو‌ه‌وان دوو دلخۆشی بۆ هه‌یه: که پۆژووی شکاند دلخۆشه به‌پۆژوو شکاندنه‌که‌ی، وه که بگات به‌ خوای گه‌وره له‌ پۆژی قیامه‌تدا دلخۆشه به‌پۆژوو‌ه‌که‌ی.

۵۴- (قُلْ): (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) وَالْمَعُودَتَيْنِ حِينَ تُصْبِحُ وَحِينَ تُمْسِي ثَلَاثَ مَرَّاتٍ تَكْفِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ) .

واته: له به یانیان و نیواران سی جار قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ بخوینہ به ستہ له هه موو شتیك.

۵۵- (كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، فَالْإِمَامُ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ عَلَى أَهْلِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ عَلَى بَيْتِ زَوْجِهَا وَهِيَ مَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا، وَالْحَادِمُ رَاعٍ فِي مَالِ سَيِّدِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي مَالِ أَبِيهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، فَكُلُّكُمْ رَاعٍ، وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ) .

واته: هه مووتان شوان و بهرپرسن وه هه مووتان بهرپرسن له ژیر دهسته کانتان، ئیمام و پیشه‌وا شوان و بهرپرسه له ژیر دهسته کانی، وه پیاو له مالی خوی شوانه و بهرپرسه و لیپرسراوه له ژیر دهسته کانی، وه ئافرهت له مالی پیاو هکه‌ی شوانه و بهرپرسه وه لیپرسراوه له ژیر دهسته کانی، وه خزمه‌تکار شوانه و بهرپرسه له مالی گه‌وره‌که‌ی وه بهرپرسه له ژیر دهسته کانی، وه پیاو شوانه و بهرپرسه له مالی باوکی وه لیپرسراوه له ژیر دهسته کانی، هه مووتان شوان و بهرپرسن و هه مووتان لیپرسراون له ژیر دهسته کانتان.

٥٦- (اتَّقِ الْمَحَارِمَ تَكُنْ أَعْبَدَ النَّاسِ، وَارْضَ بِمَا قَسَمَ اللَّهُ لَكَ تَكُنْ أَعْنَى النَّاسِ، وَأَحْسِنَ إِلَى جَارِكَ تَكُنْ مُؤْمِنًا، وَأَحِبَّ لِلنَّاسِ مَا تُحِبُّ لِنَفْسِكَ تَكُنْ مُسْلِمًا، وَلَا تُكْثِرِ الضَّحِكَ، فَإِنَّ كَثْرَةَ الضَّحِكِ تُمِيتُ الْقُلُوبَ) .

واته: خۆت له حه‌رام بپاریزه ده‌بیته خواپه‌رستترین كه‌س، وه پازی به به‌و به‌شه‌ی كه خوای گه‌وره دابه‌شی كردووه بۆت ده‌بیت به‌ده‌وله‌مه‌ندترین كه‌س، وه چاكه له‌گه‌ڵ دراوسێكه‌ت بكه ده‌بیته باوه‌ره‌دار، وه ئه‌وه‌ی بۆ خۆت پێت خۆشه بو‌خه‌لكیش پێت خۆش بێت ده‌بیته موسلمان، وه زۆر پێ مه‌كه‌نه چونكه به‌راستی زۆر پێ‌كه‌نین دڵ ده‌مریئیت.

٥٧- (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَصْبَحَ وَإِذَا أَمْسَى قَالَ: «أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَكَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ» .

واته: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌گه‌ر به‌یانی و ئیواره‌ی بکر دایه‌ته‌وه ده‌یفه‌رموو: به‌یانیمان کرده‌وه له‌سه‌ر فیتره‌تی پاکی ئیسلام وه له‌سه‌ر وشه‌ی ئیخلاص و دلسۆزی لا اله الا الله یه وه له‌سه‌ر دینی پیغه‌مبه‌رمان محمد ﷺ وه له‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌ی ئیبراهیمی باوکمان كه له‌شیرك لایدابوو بۆ یه‌كخواپه‌رستی به‌ موسلمانیت ی وه ئه‌وه‌ه‌رگیز له‌هاوبه‌ش بپیارده‌ران نه‌بووه .

٥٨- وَكَانَ إِذَا أَفْطَرَ عِنْدَ قَوْمٍ قَالَ: (أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ الْأَبْرَارُ، وَصَلَّتْ عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ).

واته: پیغه مبهەر ﷺ ئە گەر لە لای کەسانیک پۆژووی بشکاندایە دەیفەرموو: خوایە هەر پۆژووه وان لە لاتان پۆژوو بشکینیت، وه هەر چاکه کاران خواردنتان بخوات، وه فریشته دوعای خیرتان بۆ بکات.

٥٩- (مَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَيَتَدَارَسُونَهُ بَيْنَهُمْ إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ، وَغَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ، وَحَقَّتْ لَهُمُ الْمَلَائِكَةُ، وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ).

واته: هیچ کۆمه له کەسیک نیه له مالیک له مالەکانی خوای گه ورده دا کۆببنه وه که قورئانی پیرۆز بخوینن و لیکۆلینه وه تهفسیرو مانای بکهن له نیوان خویندا ئیلا هیمنی و ئارامی و ئاسوودهیی داده به زیته سهریان وه په حمهت و به زهیی خوای گه وره دایانده پۆشییت وه فریشته کان دهوریان ددهن وه خوای گه وره له لای فریشتهکانی به باشه باسیان دهکات.

٦٠- (مَا تَحَابَّ اثْنَانِ فِي اللَّهِ إِلَّا كَانَ أَفْضَلُهُمَا أَشَدَّهُمَا حُبًّا لِصَاحِبِهِ).

واته: هیچ دوو کەسیک نیه له بهر خوا یه کتریان خوش بویت ئیلا باشتترینیان ئەوه یانه که زیاتر هاوڕیکه ی خوشتر بویت.

٦١- (مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلِسًا لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ فِيهِ، وَلَمْ يُصَلُّوا عَلَى نَبِيِّهِمْ إِلَّا كَانَ عَلَيْهِمْ تَرَةٌ، فَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُمْ، وَإِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُمْ) .

واته: هیچ که سانیک نیه له شوینیکدا دانیشن و زیکری خوی گه وره نه کهن و سه لاوات له سهر پیغه مبه ره که یان ﷺ نه دن ئیلا ده بیته هوی په شیمانی له سهریان نه گهر خوی گه وره ویستی لی بیت سزایان ده دات وه نه گهر ویستی لی بیت لییان خوش ده بیت.

٦٢- (مَا سَأَلَ رَجُلٌ مُسْلِمٌ اللَّهَ الْجَنَّةَ ثَلَاثًا إِلَّا قَالَتْ الْجَنَّةُ: اللَّهُمَّ ادْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَلَا اسْتَجَارَ رَجُلٌ مُسْلِمٌ اللَّهَ مِنَ النَّارِ ثَلَاثًا إِلَّا قَالَتْ النَّارُ: اللَّهُمَّ اجْزُهُ مِنِّي) .

واته: هیچ موسلمانیک نیه سی جار داوی به هشت له خوی گه وره بکات ئیلا به هشت ده لیت: خوی به هشت به هشت وه، وه هیچ موسلمانیک نیه سی جار په نا بگریت به خوی گه وره له ئاگری دوزه ئیلا ئاگری دوزه ده لیت: خوی به بیاریزه له من.

٦٣- (مَا مِنْ قَوْمٍ يَقُومُونَ مِنْ مَجْلِسٍ لَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ تَعَالَى فِيهِ إِلَّا قَامُوا عَنْ مِثْلِ حَيْفَةِ حِمَارٍ، وَكَانَ ذَلِكَ الْمَجْلِسُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ) .

واته: هیچ که سانیك نیه له شوینی دانیشتنیان هه لسن و زیکرو یادی خوا نه که ن ئیلا هه لده ستن وه کو ئه وه وایه له سه ر که لاک ی گوید ریژ هه لسا بیتن، وه ئه وه دانیشتنه له رۆژی قیامه تدا ده بیته په شیمانی له سه ریان.

٦٤- (مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا سَيُكَلِّمُهُ رَبُّهُ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ تَرْجُمَانٌ؛ فَيَنْظُرُ أَيْمَنَ مِنْهُ، فَلَا يَرَى إِلَّا مَا قَدَّمَ، وَيَنْظُرُ أَشْأَمَ مِنْهُ فَلَا يَرَى إِلَّا مَا قَدَّمَ، وَيَنْظُرُ بَيْنَ يَدَيْهِ فَلَا يَرَى إِلَّا النَّارَ تِلْقَاءَ وَجْهِهِ، فَاتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ، وَلَوْ بِكَلِمَةٍ طَيِّبَةٍ).

واته: هیچ که سیك له ئیوه نیه ئیلا خوای گه وره قسه ی له گه لدا ده کات به بی ئه وه ی که وه رگێپ له نیتوانیاندا هه بیته ته ماشای لای راستی ده کات هیچ شتیك نابینیت ته نها کرده وه کانی نه بیته، وه ته ماشای لای چه پی ده کات هیچ شتیك نابینیت ته نها کرده وه کانی نه بیته، وه ته ماشای پیش خو ی ده کات هیچ شتیك نابینیت ته نها ئاگری دۆزه خ نه بیته پووبه روویه تی، بۆیه خۆتان له ئاگری دۆزه خ بپاریزن ئه گه ر به له ته خورما یه کیش بیته که بیکه نه خیر وه ئه گه ر به قسه یه کی باشیش بیته.

٦٥- (إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مَائَةَ دَرَجَةٍ أَعَدَّهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا بَيْنَ الدَّرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ).

واته: به‌راستی له‌به‌هشتدا سه‌د پله‌هه‌یه‌ی خوای گه‌وره‌ ئاماده‌ی کردووه‌ بۆ
ئهو‌که‌سانه‌ی که‌ جیهاد ده‌که‌ن له‌ پیناویدا نیوان هه‌ر دوو پله‌یه‌ک به‌ ئه‌ندازه‌ی
نیوان ئاسمان و زه‌وی یه‌.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ

سوپاس بۆ خوای گه‌وره‌ ته‌واو بووم له‌وه‌رگێپانی ئه‌م په‌رتووکه‌ به‌سوده‌ له‌شه‌وی
شه‌مه‌ ١٨ موحه‌پرهمی ١٤٣٥ ک به‌رامبه‌ر ٢٣/١١/٢٠١٣ ز.

دوای ئه‌وه‌ی له‌ پۆژی شه‌مه‌ ده‌ستم کرد به‌ وه‌رگێپانی به‌رواری ٣ شه‌ووالی
١٤٣٤ ک به‌رامبه‌ر ١٠/٨/٢٠١٣ ز.